

UNIUNEA EUROPEANĂ

FONDUL EUROPEAN
PENTRU DEZVOLTARE REGIONALĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

MINISTERUL DEZVOLTĂRII
REGIONALE ȘI TURISMULUI

Instrumente Structurale
2007-2013

DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA TURISMULUI BALNEAR ÎN REGIUNEA NORD-VEST PRIN
PROMOVAREA STAȚIUNII BALNEARE DE INTERES LOCAL TĂȘNAD, JUDEȚUL SATU MARE

TĂȘNAD
STAȚIUNE TURISTICĂ
www.tasnad-statiune.ro

MINISTERULUI DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI
Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional
str. Apolodor nr. 17, București, Sector 5
Telefon: 0372 11 14 09
email: info@mdrt.ro
www.mdrtr.ro

DIRECȚIA GESTIONARE FONDURI COMUNITARE PENTRU TURISM
Organism Intermediar pentru Turism
B-dul Dinicu Golescu nr. 38, sector 1, București
Tel: 037 214 40 00. Fax: 037 214 40 01

UNITATEA ADMINISTRATIV-TERITORIALĂ ORAȘUL TĂȘNAD
Beneficiar
str. Lăcrămioarelor, nr.35, jud. Satu Mare
telefon: 0261 825701
e-mail: office@primariatasnad.ro

Investim în viitorul tău!

Proiect selectat în cadrul Programul Operațional Regional și co-finanțat de Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

DEZVOLTAREA ȘI CONSOLIDAREA TURISMULUI BALNEAR ÎN REGIUNEA NORD-VEST PRIN PROMOVAREA STAȚIUNII BALNEARE DE INTERES
LOCAL TĂȘNAD, JUDEȚUL SATU MARE

UNITATEA ADMINISTRATIV-TERITORIALĂ ORAȘUL TĂȘNAD

Iulie 2011

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Natura
Istoria
Cultura
Turismul

Apa termală... O adevărată binefacere!

Regio
PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

www.inforegio.ro

Resurse turistice etnografice	
5. Turismul balnear	
6. Turismul recreativ	
7. Infrastructura turistică a Stațiunii Tășnad	
8. Produse tradiționale	
9. Circuite turistice	
10. Analiza SWOT a Stațiunii Tășnad	

Natura, Istorie, Cultura, Turism

CUPRINS

Introducere

1. Potențialul natural al stațiunii Tășnad

Favorabilități de poziționare geografică, cu impact în dinamica turismului

Particularități geologo - morfologice, cu rol de susținere în turism

Importanța climatului și bioclimatului în potențarea atractivității turistice

Resursele de apă și potențialul hidro - termo - mineral

Potențialului edafic și funcționalitatea integrată a pedosistemului

Potențialul biogeografic și relevanța peisagistică în turism

2. Tășnad, file de istorie

3. Istoricul stațiunii Tășnad

4. Obiective turistice

4.1. Obiective turistice naturale

Apele termo - minerale

Lacurile artificiale de tip iaz

Zona Dealul Tășnad - Dealul Puiului

Pădurea Predului

Zona Valea Neagră

Spațiile verzi urbane

4.2. Obiective turistice antropice

Obiective istorice

Obiective religioase

Obiective culturale

Monumente

Autori text: Prof.univ.dr. Pompei Cocean
Sef lucr. dr. Sorin Filip
Sef lucr. dr. Nicoleta David
Sef lucr. dr. Viorel Gligor

2011

1.1. Favorabilități de poziționare geografică, cu impact în dinamica turismului

Spațiul integrat teritoriului tășnadean este localizat în partea de nord - vest a României, în compartimentul sudic al județului Satu Mare (Fig. 1), la intersecția paralelei de 47° 46'38" *latitudine nordică*, cu meridianul de 22° 58'20" *longitudine estică*.

Altitudinea la care se află localitatea Tășnad este cuprinsă între 134 m (satul Valea Morii) și 229 m (vârful colinei pe care este amplasată o parte din intravilanul orașului). Stațiunea balneoclimaterică este situată în zona de contact dintre Câmpia Pirului și Câmpia Săcășeni cu Dealurile Viișoarei (Colinele Toglaciului), la 160 m altitudine, pe valea râului Cehal.

În apropierea orașului Tășnad în interiorul izocroniei de o oră (până la 60 km distanță) se află poziționate mai multe centre urbane cu influență locală sau regională: Carei (24,5 km), Marghita (25,3 km), Șimleu Silvaniei (36,8 km), Ardud (37,3 km), Valea lui Mihai (41,0 km), Satu Mare (45,8 km), Săcueni (46,2 km), Cehu Silvaniei (58,4 km), Zalău (58,2 km).

În cadrul unității administrativ-teritoriale, centrul polarizator - Tășnad, deține o poziție relativ centrală. Principalele axe de comunicație prin care se realizează conexiunea spațială cu localitățile învecinate sunt reprezentate de DN 1F (Zalău - Tășnad - Carei), DJ 191C (Tășnad - Marghita), DJ 108M, DJ 195D, DJ 109P, DJ 108L și calea ferată Jibou - Sărmășag - Tășnad - Carei.

Fig. 1. Poziționarea geografică a localității Tășnad în cadrul județului

Ca unitate administrativ-teritorială, localitatea Tășnad își subordonează satele *Sărăuad, Cig, Valea Morii, Blaja și Rațiu*, situate la distanțe cuprinse între 1,5 km și 8,2 km, iar ca vecinătăți spre nord are comunele Căuaș, Craidorolț și Acâș, spre est comuna Săcășeni, spre sud comuna Cehal și spre vest comunele Săuca și Santău.

Teritoriul, ca unitate administrativă, are suprafața de 9.911,53 ha, din care intravilanul orașului deține 421,12 ha și prezintă următoarea structură: construcții 52,16 ha, drumuri 112,79 ha și 256,17 ha teren agricol.

1.2. Particularități geologice și morfologice, cu rol de susținere în turism

Spațiul analizat face parte din extremitatea nord-estică a Depresiunii Pannonice, formată la mijlocul neozoicului, prin fragmentarea și scufundarea sectorului cristalin din vestul Carpaților Occidentali. Adică a unei evoluții convulsive extrem de interesantă pentru cei dornici de a cunoaște istoria îndelungată și agitată a devenirii peisajului.

Teritoriul localității Tășnad este poziționat la contactul dintre microplaca Pannonică și cea Transilvană, într-un spațiu structogenetic de profundă fracturare și dislocare tectonică pe fondul distensiei scoarței terestre în cursul tectogenezei din ultima perioadă geologică, cea terțiară. Particularitatea geologică esențială a regiunii este generată de caracterul de subsidență, de coborâre lentă a Câmpiei de Vest, fenomen manifestat în tot decursul cuaternarului.

În alcătuirea geologică a acesteia intră *fundamentul cristalin-meozoic* (șisturi cristaline mezo- și katametamorfe, micașturi și subordonat magmatite metablastice, granodiorite gnaisice și sienite, depozite cretace - orizonturi de calcare, dolomite, gresii) și *suprastructura sedimentară* (alternanțe de argile negricioase, conglomerate poligene, gresii și marne, dispuse pe grosimi de 400 - 600 m). Adevărata cuvertură o formează depozitele mio-pliocene, care au grosimi de peste 1.000 - 1.200 m.

Cristalinul din fundament este compartimentat printr-un *sistem de falii în rețea*, ce a determinat formarea *structurilor distensive de tip horst și graben*, prin scufundarea inegală a fragmentelor rezultate la diferite adâncimi. Blocurile sunt separate de falii dezvoltate de la est la vest (*faliile carpatice*), dar există și falii orientate nord-sud (*faliile pannonice*)-cele care străbat sectorul Carei-Oradea (*grabenul din Valea Ierului*). Acestui sistem de fracturi profunde i se datorează cea mai importantă resursă turistică a Tășnadului, și anume apele termo-minerale, rezultate din infiltrarea apelor de suprafață în adâncurile subasementului de-a lungul discontinuităților tectonice și încălzirea lor datorită treptei geotermice (creșterea temperaturii odată cu adâncimea) până la peste 72°C.

Formațiunile sedimentare, care acoperă fundamentul vechi și pot fi admirate de turiști în versanții văilor torențiale, poartă amprenta unor depuneri epicontinentale care au generat la periferia cristalinului insular, structuri piemontane suprapuse (Dealurile Silvano-Someșene). *Depozitele pannoniene* apar în *facies detritic* de țărniș (bancuri de nisip, marne, gresii, argile roșii, pietrișuri) în Dealurile Viișoarei, spre vest se scufundă sub depozitele cuaternare, iar în zona Cehal - Tășnad - Săuca sunt deshumate erozional de către rețeaua organismelor de drenaj afluențe râului Ier.

În zona periferică a morfostructurilor de tip piemontan, din sectorul sudic al spațiului investigat, predominante sunt *formațiunile detritice* (pietrișuri, nisipuri, argile marnoase) depuse sub forma unor vaste conuri de dejecție cuaternare. Sincrone acestora sunt *depozitele loessoide*, cu intercalații de *soluri fosile*.

Tipologia și caracteristicile structurale ale formațiunilor cuaternare influențează puternic regimul apelor freatice și de suprafață din regiune. *Depozitele superficiale* din ariile de câmpie sunt dominate de aluviunile recente (nisipuri, pietrișuri, măluri) peste care apar roci luto-argiloase, impermeabile, ce conduc la stagnarea apelor meteorice și la reducerea drenajului subteran.

Exceptând extremitatea sudică a spațiului analizat, *depozitele cuaternare* sunt răspândite pe întreaga suprafață, fiind dispuse sub forma unor areale geologice diferențiate între ele din punct de vedere genetic astfel:

- *depozite aluviale* (pleistocen superior - holocen) - se întâlnesc în constituția teraselor și albiilor majore și sunt reprezentate prin *pietrișuri în alternanță cu nisipuri și argile*, având grosimi de 6 - 10 m; în aluviunile recente ale luncilor se întâlnesc *argile* (ariile vechilor mlaștini - Câmpia Ierului) și *argile nisipoase, pietrișuri și nisip prăfos* (Câmpia Pirului, Câmpia Crasnei, Câmpia Săcășeni);
- *depozite de mlaștină* (holocen inferior - holocen superior) - sunt răspândite în luncile joase ale văilor Micău, Checheț, Cîrîpicea și Santău. Sunt alcătuite din depozite de sedimente fine, de tipul *solurilor îngropate, nisip, argilă, pietrișuri cu granulație medie și fină* (în bază);
- *depozite deluvial* - proluviale (pleistocen superior - holocen inferior) - apar în zona de contact dintre câmpiile înalte (Câmpia Pirului, Câmpia Șăcășeni) și colinele piemontane marginale joase (Dealurile Viișoarei) fiind alcătuite din *pietrișuri și bolovănișuri nisipoase, separate de strate de argilă și prafuri argiloase*. Zonele de luncă sunt acoperite cu material argilos care favorizează stagnarea apei.

Principalele *elemente tectonice* cu impact local sau regional asupra manifestării unor fenomene hidro-morfologice de risc și a proceselor geomorfodinamice neliniare asociate (alunecări de teren, seismicitate) sunt determinate de aria de *subsidență Moftin - Căuaș - Sânicolau de Munte* - localizată în lungul cursului râului Ier și al văii Crasnei Vechi.

Măsurătorile geodezice au stabilit manifestări actuale negative, de ordinul 1,0 - 2,0 mm/an, pentru cea mai mare parte a câmpiei joase; în aceste condiții, depozitele cu granulometrie fină determină o permeabilitate redusă și favorizează acumularea apelor la suprafața terenului, ape care, din cauza fenomenelor de subsidență, sunt *lipsite de un drenaj natural* ceea ce determină apariția mlaștinilor din Câmpia Ierului, majoritatea desecate.

Din punct de vedere morfologic spațiul analizat se suprapune (parțial) peste următoarele trepte morfogenetice (fig. 2), integrate din punct de vedere fizico-geografic, respectiv *Câmpiei de Vest (Câmpia Someșului, Câmpia Crișurilor)* și *Dealurilor de Vest (Dealurile Silvano-Someșene)*. La rândul lor, subunitățile prezintă următoarele subdiviziuni:

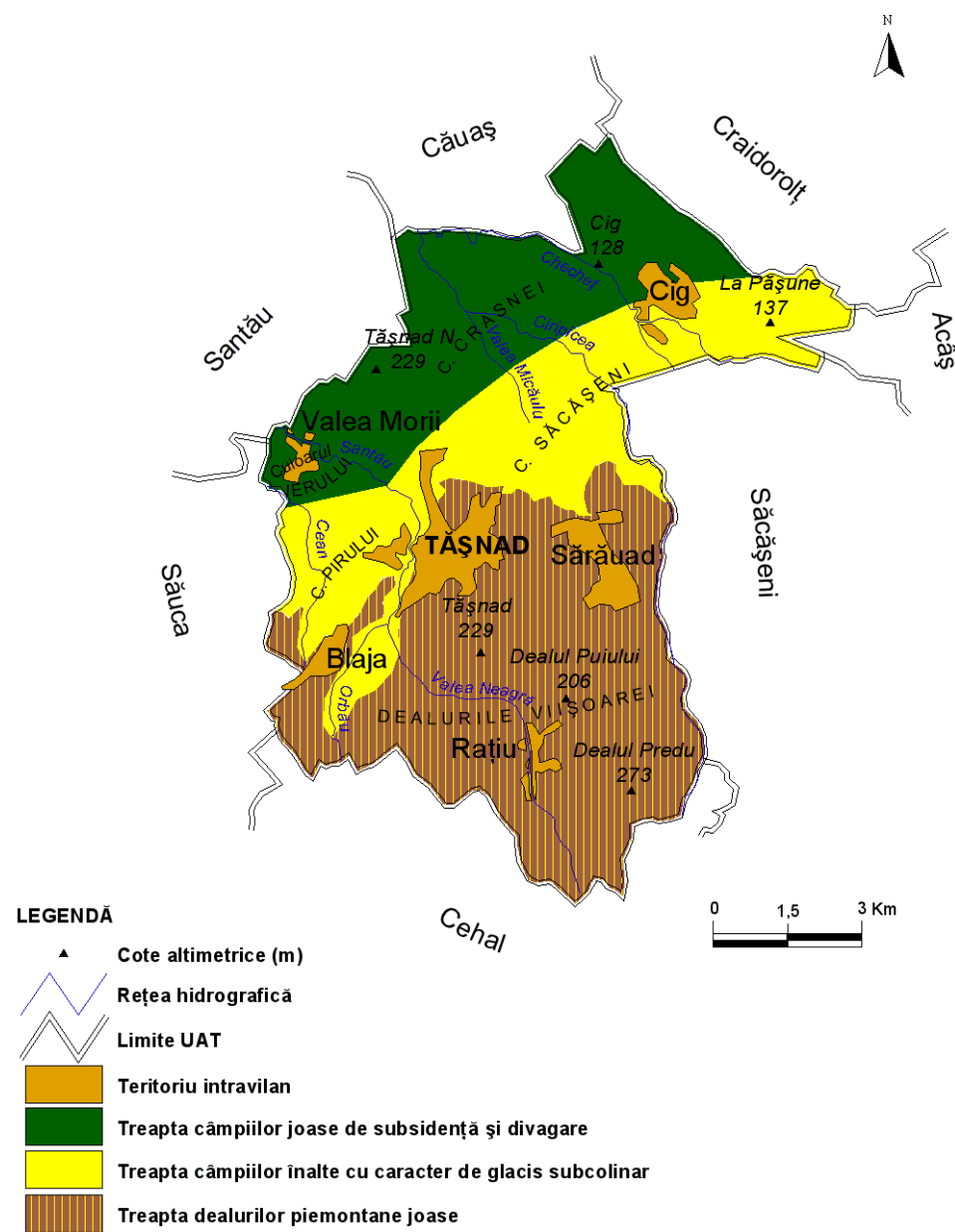

Fig. 2. Unitățile de relief și treptele morfogenetice

- a) **Câmpia Someșului:** treapta joasă (de subsidență și divagare) - compusă din Câmpia Crasnei și treapta înaltă (caracter de glacis subcolinar) - cu subunitatea Câmpia Săcășeni;
- b) **Câmpia Crișurilor:** treapta joasă - compusă din Culoarul Ierului (Câmpia Ierului sau Eriului) și treapta înaltă - formată de Câmpia Pirului (câmpie subcolinară înaltă);
- c) **Dealurile Silvano - Someșene:** treapta piemontană joasă - cu subunitatea Dealurile Vișoarei (denumită și Colinele Toglaciului sau Piemontul Tășnadului).

Structura morfologică a localității Tășnad se compune din asocierea formelor de relief integrate unităților de câmpie (de divagare, pe zone de mlaștină desecată, de glacisuri) și dealurilor piemontane joase, într-un spațiu geografic înscris următoarelor subunități morfostructurale:

■ **Culoarul Ierului** (sectorul nordic) - corespunde unei câmpii aluviale joase cu caracter de divagare și subsidență, situată la o altitudine medie de 120 m, formată peste un vechi șanț tectonic care până la începutul holocenului a fost albia comună de scurgere a întregului sistem hidrografic a Tisei superioare. Culoarul Ierului, lat de 5-15 km a fost o zonă mlaștinoasă și inundabilă (panta de curgere 0,2‰), în prezent râul Ier curge într-un canal rectiliniu iar lunca este în întregime drenată. În spațiul regiunii analizate ocupă un areal restrâns localizat în perimetrul satului Valea Morii, corespunzător unei morfologii de luncă joasă, care asociază resturi de popine și din terasa 1 (2-6 m, 8-12 m), alături de un relief minor format din albiile meandrate, grinduri și brațe părăsite.

INTRODUCERE

Tășnadul face parte dintr-o categorie aparte de centre urbane care, deși poate invoca o istorie milenară, cum puține altele au argumente să o facă (prima sa menționare datând din anul 1021, deci peste un deceniu va împlini o mie de ani!, dar noi știm cu toții că orice atestare a unei așezări coincide doar în cazuri excepționale cu momentul punerii pietrei de temelie a primei gospodării, înfiriparea habitatului fiind mult anterioară) a rămas încorsetat, secole la rând, în chingile unui oraș mic, provincial.

Cauzele sunt numeroase, ele alcătuiesc un veritabil spectru de condiționări, majoritatea inhibitoare, impactul cel mai consistent avându-l cele de natură istorică. Ele s-au grefat pe un suport geografic constituit din situarea localității pe axa de penetrare spre Poarta Meseșului, intens vehiculată în antichitate și Evul Mediu, când incursiunile spre „țara de dincolo de păduri”, spre Transilvania, au devenit o veritabilă obsesie a tuturor celor care au pofțit la aurul, sarea, pădurile și câmpurile sale roditoare. Ori, situarea pe o astfel de cale, și în lipsa unor contraforturi naturale cu rol de adăpost sigur, i-a scos Tășnadului de nenumărate ori în cale primejdia; oști adverse ce-i atacau și distrugau fortificațiile, invazii tătare surprinzătoare, armate turcești puse pe jaf și nimicire, oști habsburgice urmărind cetele kuruțe. La toate vitregiile istorice s-au adăugat adesea molimele devastatoare care i-au împușinat drastic populația. După astfel de încercări, orașul era nevoit să reinvie, aidoma unei repetabile poveri, exemplificând fără vrere supliciuul lui Sisif de-a nu reuși să-și izbăvească destinul ajungând la capătul împlinirii de sine.

De aici, cu certitudine, seismograma propriei evoluții, cu perioade scurte de înflorire economică și demografică urmate invariabil de tot atâtea etape de declin, de aici ecartul modest al etalării valențelor proprii în competiția cu celelalte orașe ale regiunii.

Un semn astral pare a fi intervenit în anul 1978 când acviferele subterane fosile au izbucnit la suprafață sub forma unui torent vauclusian alcătuit din ape termo-minerale găzduite cu generozitate în subsasmentul fragmentat tectonic al vetrei sale. Un principiu vital pentru unul dintre cele mai profitabile și solicitate tipuri de turism practicate astăzi pe plan mondial: turismul curativ, al refacerii fizico-psihice, al prevenirii și tratării unor maladii diverse. O resursă de mare valoare economică în contextul unei exploatare inspirate, o resursă practic inepuizabilă în condițiile unei gestionări raționale, strict corelată cu capacitatea de refacere a acumulărilor de ape freatice subterane.

Apele termale, cu calități terapeutice atestate de analizele realizate de către specialiștii domeniului, devin principiul propulsor al economiei actuale și de perspectivă a Tășnadului, înscrierea lui pe un loc ferm în salba de stațiuni balneare ce abordează partea vestică a țării între Beltiug și Teremia Mare, între ele numărându-se Baile Felix și Băile Episcopiei (1 Mai), Moneasa, Lipova sau Buziaș.

Turismul curativ, în asociere cu cel cultural și rural, prefigurează un profil aparte pentru stațiunea recent atestată, o ofertă bogată și diversificată menită a susține și atrage o cerere turistică numeroasă, inclusiv internațională.

Pentru a atinge aceste deziderate, Tășnadul trebuie să inoveze, să-și constituie un brand specific, unde apele termale devin pretextul primordial al sejurului în stațiune iar celelalte valențe atractive ale locului completează în mod susținut și într-o manieră inedită opțiunile recreative ale diverselor categorii de vizitatori. De aici nevoia imperioasă a unei strategii riguroase, elaborată pe termen lung de către specialiști în domeniu, buni cunoscători ai atributelor atractive ale zonei dar și ale regiunilor învecinate cu care aceasta, vrând-nevrând va fi nevoită, în situația dorită a dezvoltării turistice ample, să competiționeze. Fidelizarea clientelei prin ofertă și produse turistice originale și accesibile trebuie să fie o coordonată a acestei strategii pentru care analiza de față se constituie într-un inspirat și necesar preambul.

Destinul turistic al Tășnadului nu se mai află în seama resurselor sale atractive, care-i înnobilează din abundență peisajul, ci în destoinicia, curajul și inventivitatea actorilor implicați în materializarea acestuia. În edificarea unei infrastructuri de cazare și sejur modernă, la standarde europene, a unor dotări de agrement și cură care să valorifice plener caracteristicile fizico-chimice ale apelor termo-minerale existente, a unor dotări auxiliare care să ridice confortul turistic la niveluri competitive internațional. Și, nu în ultimul rând, în promovarea, prin mijloace adecvate, de largă audiență, a imaginii stațiunii în rândul celor dornici de-a cunoaște un habitat turistic unde toate opțiunile lor curative și recreative vor fi optim satisfăcute.

Dezvoltarea turismului va avea un impact pozitiv asupra celorlalte ramuri economice ale zonei, în primul rând a agriculturii chemată să satisfacă cerințele de produse alimentare ecologice în creștere, a industriei orientată spre împlinirea unor necesități turistice imediate, a comerțului și serviciilor a căror diversificare și multiplicare va fi direct proporțională cu numărul vizitatorilor și durata șederii lor în stațiune. Ca să nu amintim de crearea locurilor de muncă pentru populația localnică dijmuită de reducerea acestora în celelalte domenii de activitate afectate de criza actuală.

În sfârșit, nu trebuie să uităm că un turism bine gestionat, reprezintă cea mai ecologică activitate umană, singura „industrie” ce nu-și devoră materia primă, conferind dezvoltării atributul de durabilitate atât de jinduit în toate inițiativele momentului de față.

Temperatura maximă absolută înregistrată la Tășnad a fost de +35°C, la data de 16 august 1999. Maxime absolute ridicate (peste 20°C) se înregistrează aproape în tot timpul anului, exceptând anotimpul rece.

Temperatura minimă absolută s-a înregistrat în luna decembrie (- 31°C) la 24.XII.1990. Numărul mediu al zilelor cu temperaturi minime sub 0°C în decursul unui an este de 90 de zile. Luna ianuarie este luna cu cele mai multe zile de îngheț (25), urmată fiind de luna februarie (24). Înghețul stabil începe în medie din a doua jumătate a lunii decembrie, dar temperaturi sub 0°C se înregistrează frecvent și în nopțile de la sfârșitul lunii octombrie.

Valoarea climatică a unui teritoriu nu este dată doar de altitudinea sa, ci și de agenții climaterici care au efecte benefice asupra organismului. Specificitatea bioclimatică a stațiunii turistice Tășnad rezultă din asocierea dintre *bioclimatul sedativ indiferent* (de cruțare), caracteristic zonei dealurilor piemontane și bioclimatul excitant-solicitant, răspândit la nivelul subunităților de câmpie.

Din punct de vedere al *stresului climatic cutanat*¹ lunile martie și octombrie sunt relaxante, aprilie și noiembrie sunt echilibrate, în timp ce intervalele decembrie-februarie sunt hipertone, iar iunie-septembrie hipotonice.

În ceea ce privește *stresul climatic pulmonar*² se remarcă intervalul noiembrie-martie prin *efectul deshidratant moderat*; intervalul mai-septembrie, prin cel ușor *hidratant* și cu lunile octombrie și aprilie, *echilibrate*. Acești indici sunt specifici unui *bioclimat sedativ, indiferent, de cruțare*, cu factori climatici mai puțin agresivi, mai ales în anotimpurile extreme. Ca urmare, organismul uman nu trebuie să facă eforturi mari de aclimatizare.

Acest *bioclimat de câmpie și dealuri joase* este indicat categoriilor de persoane ce nu suportă contraste meteorologice și stresul factorilor climatici. Este un *bioclimat fără contraindicații* pentru practicanții turismului, tipic pentru odihnă, indicat și persoanelor sănătoase, dar cu stări de surmenaj.

În stațiunea balenoclimaterică Tășnad, cura *climatică*, alături de cura hidrotermală, se poate realiza prin practicarea *turismului agremental* în intervalul mai-septembrie, în aer liber, iar în baze amenajate, pe tot parcursul anului.

Alimentată în permanență de masele de aer oceanic încărcate cu vapori de apă, *umiditatea atmosferică* a orașului este destul de ridicată tot timpul anului (64% vara, 83% iarna, media fiind de 71%). Datorită acesteia este asigurată o *activitate vegetativă normală pentru toate plantele cultivate și spontane*. Influențele acesteia se exercită mai concret prin fenomenul nebulozității și prin precipitații.

Nebulozitatea este relativ redusă 5,5 și favorizează un număr destul de mare de zile însorite (70-75), însumând circa 2.000 ore/an, suficiente pentru coacerea la timp a recoltelor de câmp, a fructelor și a viței-de-vie. Acestea conduc la *caracteristici bioclimatice* reprezentate printr-o medie de 8 zile de *confort termic* (în luna iulie, la ora 13:00), cu un număr relativ redus de zile cu *disconfort termic* prin încălzire (9 - 10 în luna iulie).

Indicele de stres bioclimatic general (rezultat al cumulării indicilor de stres pulmonar și cutanat) are o medie anuală de 40 (comparativ cu 60-65, în Câmpia Română).

Cantitățile medii anuale de precipitații prezintă unele diferențieri locale, condiționate atât de dinamica maselor de aer, cât și de particularitățile suprafeței active, fiind cuprinse între 500 - 600 mm/an în zona de câmpie (569,0 mm/an - la Tășnad) și 650 - 700 mm/an în zona dealurilor piemontane. Din *cantitatea anuală de precipitații*, aproape jumătate (45,6%) cade la sfârșitul primăverii și vara, perioada maximă fiind în lunile mai și iunie (aproximativ 25%). În restul anului, cu excepția lunii decembrie, repartizarea este destul de uniformă. Cele mai mari cantități de precipitații s-au înregistrat în lunile iunie și iulie 2001 (158,4 și 160,6 mm). În schimb, la sfârșitul verii sunt frecvente cazuri când cantitatea lunară de precipitații este sub 10 mm, fiind și situații când în cursul unei luni nu se înregistrează precipitații.

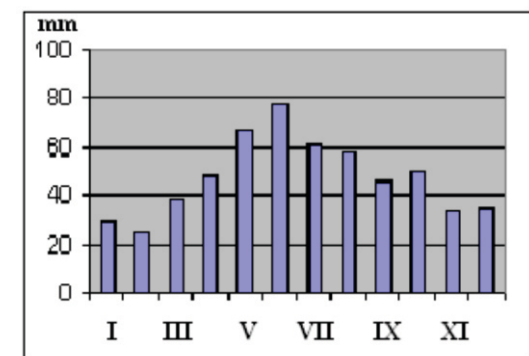

Fig. 7. Cantitatea lunară de precipitații la Tășnad

Numărul anual al zilelor cu precipitații este de 120-130, din care, în medie 24 de zile sunt cu ninsoare. De obicei, prima zăpadă cade în prima decadă a lunii decembrie, dar nu se menține. Un strat relativ îngust (10-12 cm) se formează în luna ianuarie, dar nu durează decât până la jumătatea lunii februarie când începe să se topească. Numărul mediu al zilelor cu strat de zăpadă la sol este de 8,3 în ianuarie și 6,7 în februarie. Cele mai puține zile cu strat de zăpadă sunt în luna noiembrie (1,0), pentru ca în decembrie ele să ajungă la 4,5 zile.

În perioada noiembrie-februarie sunt foarte frecvente cazuri de *ceață* (în medie 6 zile în ianuarie, 5-4 zile în decembrie și februarie). Ceața e mai puțin obișnuită în perioada aprilie-septembrie, când nopțile sunt în general calde și atingerea *punctului de rouă* este mai dificilă (0,4 zile în mai și 0,5 zile în iulie și august). *Numărul mediu al zilelor cu ceață* este de 30, de la un an la altul acest fenomen prezintă variații.

¹Stresul climatic cutanat se referă la senzațiile de frig și căldură pe care le resimte organismul în procesul termoreglării.

²Stresul climatic pulmonar se referă la acțiunea vaporilor de apă asupra mucoaselor căilor respiratorii, atunci când cantitatea vaporilor de apă depășește anumite limite.

■ *Câmpia Crasnei* (compartimentul sud - vestic) - este o zonă joasă, cuprinsă între Culoarul Ierului și Câmpia Săcășeni, aluvionată și drenată de râul Crasna. Altitudinile sunt cuprinse între 116-127 m. Suprafața este în general plană, prezentând pe alocuri forme de microrelief pozitive (grinduri), precum și negative (microdepresiuni).

■ *Câmpia Pirului* (extremitatea nordică) - reprezintă o câmpie subcolinară înaltă (cu caracter de glacis), înscrisă fâșiei de racord dintre Dealurile Vișoarei (în sud) și Culoarul Ierului (în nord). Datorită altitudinilor cuprinse între 140 m și peste 170 m (Vârful Pe Deal - 174 m, Dealul Săuca - 175 m), acest teritoriu, chiar în condițiile în care depozitele deluvial - proluviale aparțin pleistocenului superior, poate fi încadrat și Dealurilor Vișoarei.

■ *Câmpia Săcășeni* (partea de vest) - este situată între văile Crasna și Santău și se suprapune peste un *glacis foarte îngust* ce face trecerea de la Câmpia Crasnei (nord) la morfostructurile piemontane marginale asimilate cu Dealurile Vișoarei (sud).

■ *Zona colinară* include partea de nord a *Dealurilor Vișoarei*, extinse între fâșia câmpiilor de glacis (Câmpia Pirului, Câmpia Săcășeni) și Culoarul Crasnei (în est). Dealurile au formă de interfluvii boltite, fragmentate de talveguri de drenaj puternic adâncite în formațiunile panoniene (100 - 140 m). Altitudinile sunt în general reduse (200 - 260 m), valori în jur de 300 m întâlnindu-se numai în extremitatea sudică a teritoriului analizat (altitudinea maximă - Dealul Predu - 273 m).

Forma de relief predominantă este *câmpia*, ceea ce indică existența unui *potențialul agrar ridicat și favorabilitatea exploatarea agricole a terenului* (treapta altimetrică de 120-150 m, deține 57,0%, iar suprafețele înscrise valorilor de 150-180 m altitudine ocupă (16,0%) la nivelul teritoriului) - Fig. 3.

Majoritatea terenurilor extinse peste aceste forme de relief sunt incluse în circuitul agricol, iar o mare parte au folosință arabilă.

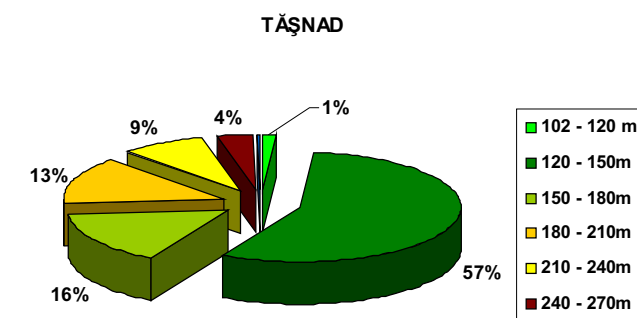

Fig. 3. Repartitia treptelor hipsometrice

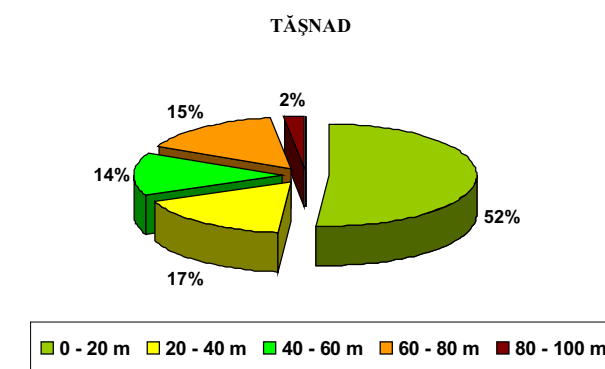

Fig. 4. Ponderele claselor valorice ale adâncimii fragmentării reliefului

Analiza adâncimii fragmentării (energia reliefului) evidențiază existența unor valori nuanțate, funcție de nivelul scalar de referință. La nivelul întregului teritoriu, valoarea maximă a energiei reliefului atinge 100 m. *Valorile minime* ale adâncimii fragmentării (0 - 20 m) dețin 52,0% din suprafața spațiului analizat (Fig. 4), în această categorie încadrându-se morfologia tipică reliefului jos de câmpie din jumătatea nordică.

48,0% din suprafață aparține formelor de relief cu energie cuprinsă între 20-100 m, din Câmpia Pirului, Câmpia Săcășeni și Dealurile Vișoarei.

Eterogenitatea valorică accentuată și indicii atipici ai energiei reliefului în arile de confluență a văilor de ordinul 3 și 4 (în sistem Horton - Strahler) din partea sudică a regiunii apare în corelație cu friabilitatea ridicată a depozitelor sedimentare și tendința de evoluție a versanților către *starea de echilibru dinamic*, controlată de nivelul coborât al bazelor locale de denudare (Câmpia joasă a Someșului, Culoarul Ierului).

În scopul evaluării potențialului morfodinamic al regiunii au fost delimitate două categorii de areale:

- areale cu energie de relief cuprinsă între 20 - 60 m, cu potențial redus de manifestare a proceselor morfodinamice care corespund podurilor interfluviale, teraselor și șesurilor aluviale extinse între albiile râurilor (Cean, Cîrîpicea, Valea Neagră și Checheț) în fâșia de contact morfologic dintre unitatea piemontană și câmpia cu caracter de glacis;
- areale cu energie de relief cuprinsă între 60 - 100 m, cu potențial morfodinamic moderat, evidențiate cu preponderență în lungul talvegurilor de drenaj de ordinul 2 și 3 adâncite în structurile piemontane din Dealurile Vișoarei.

Valorile **densității fragmentării reliefului** înregistrează variații mari pe suprafețe relativ restrânse, ceea ce reflectă concordanța cu tipologia petrografică și structurală a teritoriului, condițiile climatice, panta versanților și gradul de intervenție antropică asupra componentelor naturale (*lucrări de asanare, canalizare pentru reducerea excesului de umiditate, îndiguiri, rectificări de albie, deșeleneri, nivelări și defrișări*).

Arealele cu cele mai reduse valori ale densității rețelei de drenaj (0 - 0,5 km/km²) sunt întâlnite pe suprafețe mai extinse în Câmpia Crasnei, Câmpia Săcășeni și Dealurile Vișoarei (Dealul Puiului, Dealul Predu). Ponderea mai mare a suprafețelor încadrate în clasa valorică medie (0,5 - 1,5 km/km²) se întâlnește la nivelul văilor Ciripicea, Valea Neagră, Cean și Checheț.

Suprafețele puternic fragmentate (1,5 - 3,5 km/km²) apar cu o pondere redusă la nivelul versanților secundari, creștelor de intersecție și a teraselor (Dealurile Vișoarei, Câmpia Pirului, Câmpia Săcășeni, Câmpia Crasnei).

Declivitatea versanților, talvegurilor și a suprafeței bazinelor hidrografice din regiunea analizată înregistrează valori condiționate de specificitatea proceselor denudaționale, tipologia structural - petrografică, gradul de evoluție al formelor reliefului de detaliu și dinamica actuală indusă antropoc structurilor geomorfologice.

Influența declivității se cumulează cu cea a fragmentării orizontale, a amplitudinii reliefului și a expoziției versanților, acești parametri condiționând declanșarea și intensitatea proceselor geomorfice de versant și albie.

Structura reliefului din perimetrul **localității Tășnad**, sub aspectul încadrării procentuale în clasele de declivitate (Fig. 5), relevă faptul că procentul cel mai mare din morfologia teritoriului - 51,0%, se înscrie în clasa de pantă de 0 - 1°.

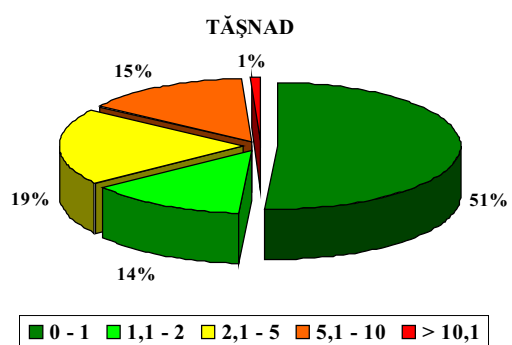

Fig. 5. Repartiția categoriilor de pantă a versanților

Încadrate acestei categorii de declivitate sunt de amploare redusă (*tasare, sufoziune, ablație pluvială, forme de eroziune liniară, acumulări proluvio - coluviale*) și cu răspândire areală.

Declivitățile mijlocii (5,1 - 10°) ocupă suprafețe extinse din teritoriu la nivelul frunților de terasă, versanților glacisați și creștelor interfluviale secundare din Dealurile Vișoarei. Suprafețele morfologice încadrate acestei categorii de declivitate prezintă o **dinamică nuanțată de condițiile locale**, dominată de procese de eroziune liniară (ravenație) și areală (alunecări superficiale pe deluvii vechi, denudare peliculară și ablație pluvială).

Versanții cu declivitate mare (>10,1°) se remarcă numai în partea de sud și sud - est a spațiului analizat, dominanță ca frecvență având secțiunile morfologice din lungul văilor Ciripicea și Valea Neagră, grefate pe depozitele piemontane (bancuri de nisip, marne, gresii, argile roșii, pietrișuri) care intră în constituția Dealurilor Vișoarei.

Intensitatea denudării crește în cazul versanților modelați pe litologii friabile (gresii, marne, argile, nisipuri, pietrișuri) și pe cuverturile deluviale profund alterate. Sectoarele de versanți încadrate acestor unghiuri de înclinare prezintă o **morfodinamică actuală intensă**, întreținută de **procese denudaționale complexe** (alunecări de teren, eroziune difuză, ravenări, tasări, solifluxiuni), manifestate în strânsă corelație cu factorii de ordin geologic, climatic, hidrologic, pedo-fito-geografic și antropoc.

Expoziția/orientarea versanților este un factor care induce diferențieri în durata insolației solare în funcție de pantă, generând astfel regimuri calorice diferite, care vor influența conținutul de umiditate al solului și, prin efecte cumulative, calitatea covorului vegetal, particularitățile solului, tipurile de procese morfodinamice care se instalează, utilizarea terenurilor etc. În turism acest aspect se reflectă în formele de practicare, corelate cu structura peisajului și componentele climatice și biogeografice (drumeții, cura climaterica pe versanții sudici; drumeție, ecoturism, turism cinegetic, pe suprafețele mai împădurite ale celor nordici).

Versanții cu condiții de încălzire asemănătoare sunt cei cu expoziție: **sudică și sud-vestică (însoriți)**, **sud-estică și vestică (semiînsoriți)**, **estică și nord-vestică (semiumbriți)**, **nordică și nord-estică (umbriți)**.

În cadrul spațiului analizat ponderea deținută de categoriile de expoziție a versanților se prezintă astfel: 11,0% - versanți însoriți, 29,0% - versanți semiumbriți, 19,0% - versanți semiînsoriți și 33,0% - versanți umbriți (Fig. 6). **Suprafețele topografice plane** dețin 8,0% din teritoriu, în această categorie fiind încadrate nivelele interfluviale, luncile și podurile de terasă.

La nivelul unităților de câmpie orientarea versanților prezintă un grad redus de diferențiere, comparativ cu expoziția distinct evidențiată a sectoarelor de versanți din dealurile piemontane marginale.

Versanții însoriți sunt răspândiți atât la nivelul unităților de câmpie cât și în spațiul colinar ocupând areale diferențiate ca extensiune, altitudine, pantă, grad de fragmentare, mod de utilizare a terenurilor, etc. (areale cu pondere mai mare se întâlnesc pe partea dreaptă a Văii Negre).

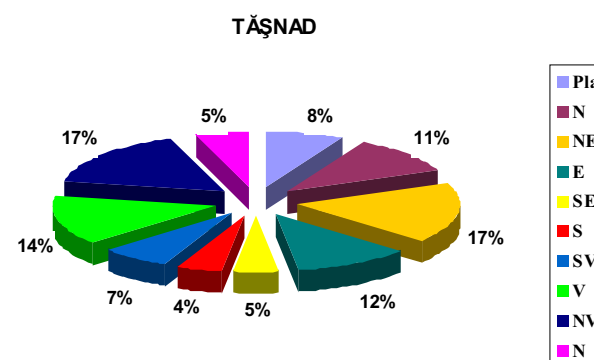

Fig. 6. Ponderea categoriilor de expoziție a versanților

complexă a potențialului natural al regiunii cu scopul reactivării turismului balnear prin **strategii de dezvoltare turistică integrată**.

Fiecare unitate de relief are propriul său potențial turistic, care este conferit de trăsăturile ce o caracterizează la un moment dat. **Favorabilitatea reliefului** pentru promovarea activităților turistice în localitatea Tășnad este susținută în primul rând de:

- existența fondului lito-structural care a contribuit, pe de o parte, la formarea resurselor de ape termale și minerale prin fragmentarea fundamentului în „tablă de șah” și prin dispunerea sa la suprafață sub formă de horsturi și grabene, acestea din urmă fiind locul apariției apelor termale și minerale la suprafață, prin izvoare, la care s-au adăugat, apoi, forajele;
- caracteristicile morfometrice favorabile ale reliefului, care nu s-au modificat la scara timpului istoric, ceea ce a permis dezvoltarea nucleelor de habitat;
- **gradul ridicat de accesibilitate** al teritoriului (marcat de existența altitudinilor joase, fragmentare morfologică redusă, pante coborâte), care facilitează posibilitățile de extindere a perimetrelor construite și a practicării unor forme de turism pentru toate categoriile de vârstă;
- **pretabilitatea morfologică** pentru practicarea unor forme diversificate de turism: **turism curativ** (balneoclimateric), **turism în aer liber** (de drumeție, de recreere, peisagistic, ecvestru, cinegetic, fotosafari), **turism rural**, **agroturism** (turism viticol), ș.a).

Particularitățile morfologice și analiza morfometrică a reliefului indică faptul că pentru extinderea actuală a **activităților cu specific turismogen** nu se impun restricții. Elementele restrictive se rezumă doar la suprafețele cu pante mai mari, unde s-ar putea declanșa fenomene de eroziune în adâncime sau eroziune areală, dar teritoriul intravilan nu s-a extins încă, până în proximitatea acestora.

Avantajele naturale ale unui loc nu sunt suficiente pentru atragerea vizitatorilor, ci este necesară existența unei infrastructuri adaptate și eficiente. În acest sens, odată cu creșterea exponențială a încălzirii în construcții cu destinație turistică va trebui să țină seama și de modul în care relieful permite/suportă această presiune în arealele ce se dovedesc a fi mai vulnerabile.

1. 3. Importanța climatului și bioclimatului în potențarea atractivității turistice

Tipul de climă în care se încadrează spațiul analizat este cel **temperat continental moderat de câmpie**, cu influențe vestice și nordice, iar pe fâșia sudică și sud-estică se resimt influențele locale ale dealurilor, de obicei mai accentuate la gurile văilor.

Temperatura medie anuală prezintă valori cuprinse între 9,1° C în sectorul sudic al regiunii (Dealurile Vișoarei) și 10,0° C pe treptele de relief joase înscrise subunităților Câmpiei Crișurilor și Câmpiei Someșului.

Luna ianuarie este luna cu temperaturile medii cele mai scăzute (-1,9° C). **Temperaturile medii lunare** reduse sunt înregistrate și în cursul lunilor februarie (-1,5° C) și decembrie (0,6° C). Temperaturile medii cele mai mari sunt înregistrate în lunile iunie (20,2° C), iulie (22,7° C) și august (24,9° C).

Prin activitățile sale, mai ales prin **practicile agricole**, omul este în măsură să modifice substanțial caracteristicile mediului natural de pedogenază și proprietățile solurilor.

În general, factorul antropoc acționează în sensul creșterii productivității solurilor, însă acțiunile sale pot avea și efecte contrare, dacă nu se cunoaște **funcționalitatea integrată a pedosistemelor**.

Conclucrarea factorilor pedologici naturali (temperatura, precipitațiile, alterarea rocilor, vegetația, configurația reliefului) a determinat, în timp, formarea unui înveliș edafic variat, atât în ceea ce privește gama solurilor evaluate, cât și distribuția mozaicată a lor în spațiu.

Solurile din zona de silvostepă - fac parte din clasa **cernisoluri** și sunt răspândite pe areale extinse în partea de nord a teritoriului analizat, ocupând 42% din suprafață (Culoarul Ierului și Câmpia Crasnei). Fiind o zonă de tranziție de la o vegetație de stepă la una de pădure, solurile cu o răspândire mare sunt **ceroziomurile cambice** formate pe un relief slab înclinat, climat cu precipitații medii anuale între 500-600 mm, regim hidric periodic percolativ, temperaturi medii anuale ridicate și o vegetație ierboasă (*sp. Stipa, Andropogon, Poa*). La altitudini ceva mai ridicate, **procesul de cambizare** este înlocuit cu cel de **levigare**, iar cernoziomurile cambice trec în **cernoziomuri argice**. În urma desțelenirii se observă un intens proces de regradare (carbonatare secundară) a părții superioare a solului.

Cernoziomurile cambice și argice au proprietăți bune în ceea ce privește textura, structura, conținutul în humus, pH, saturație în baze etc., fiind prielnice pentru cultura plantelor de câmp (grâu, porumb, sfeclă de zahăr, legume, trifoi, lucernă, ș.a.).

Solurile din zona de pădure - sunt întâlnite în sectorul central-sudic al spațiului analizat, unde pe versanții puțin înclinați ai câmpiilor subcolinare înalte (Câmpia Săcășeni, Câmpia Pirului) și interfluviile prelungi ale dealurilor piemontane, s-au întrunit condițiile pedogenetice specifice formării unui înveliș edafic, încadrat claselor **cambisoluri** și **luvisoluri**, care dețin 58% din teritoriu.

Eutricambisolurile s-au format în condiții de relief de deal, câmpii umede, de obicei pe versanți (terenuri cu drenaj bun), dar și pe suprafețe cvasiorizontale (lunci, terase, glacisuri, poduri interfluviale). Au evoluat pe roci bogate în **calciu** sau alte **elemente bazice** (argile, luturi, marne, depozite de terasă, etc.) și prezintă o textură, de obicei, mijlocie (lutoasă sau luto-prăfoasă), nediferențiată pe profil și o structură slab-moderat dezvoltată. Se caracterizează printr-un **conținut de humus** de 2 - 8%, grad de saturație în baze ridicat, reacție slab acidă până la neutră și aprovizionarea cu substanțe nutritive relativ bună. Sunt bine valorificate **de păduri și pajiști naturale** și mediu, de **culturile agricole și plantațiile de pomi fructiferi**, caz în care sunt utile doze mici de îngrășăminte organice și minerale.

În relieful dealurilor piemontane, **luvosolurile** ocupă terenurile plane cu drenaj global defectuos și bazinele depresionare, prezintă un orizont **A ocric** (A_o), urmat de orizontul eluvial **E** (E_1 sau E_2) și orizontul **B argic** (B_1) cu grad de saturație în baze de peste 53% și procese locale de **podzolire**. Luvosolurile sunt predominant soluri forestiere și au o **fertilitate mijlocie** pentru plantații pomicole, pajiști și unele culturi (cartof, orz, plante furajere), în acest caz necesitând amendamente calcice, îngrășăminte azotate, fosforice și potasice.

Luvosolurile tipice și albice se întâlnesc pe versanții din cursul superior al râurilor Ciripicea și Valea Neagră și sunt acoperite în cea mai mare parte de păduri de gorun și stejar. Conținutul de humus este de calitate inferioară, reacție puternic acidă, gradul de saturație în baze scăzut (30-50%), salba aprovizionare cu substanțe nutritive, fiind și soluri puțin active din punct de **vedere microbiologic**. Pajiștile și livezile dau producții mijlocii datorită variațiilor mari ale regimului hidric și sărăcirii lor în substanțe nutritive.

Solurile azonale (intraazonale) - sunt soluri formate sub acțiunea unor factori pedogenetici locali, iar în cadrul teritoriului analizat se întâlnesc atât în zona piemontană, pe suprafețe mai restrânse, cât și în sectoarele de terase și lunci din cadrul câmpiilor. În primul caz se remarcă prezența **regosolurilor** și **erodisolurilor**, iar în cel de-al doilea dominanța **hidrisolurilor** (stagnosoluri, gleisoluri), **salsodisolurilor**, **aluvisolurilor** și **protisolurilor**, în sectoarele de luncă.

Tipurile de sol menționate (cu excepția aluvisolurilor **molice** și **coluvice**), prezintă un potențial de fertilitate scăzut, pretându-se la o gamă restrânsă de folosințe (pajiști naturale sau plantații pomi-viticole, în unele situații). Procesele de **anaerobioză** și **reducere**, asociate proceselor de gleizare și pseudogleizare sunt puțin favorabile plantelor de cultură, motiv pentru care **hidrisolurile** (gleisoluri districe, molice și psamice, stagnosoluri tipice) sunt utilizate îndeosebi ca pășuni și fânețe.

În **zonele joase de câmpie și în luncile râurilor**, dominate de **soluri slab evaluate** mai ales datorită inundațiilor care au favorizat procese de colmatare, scurgerea apei este redusă, dar infiltrarea profundă până la saturație, conduce la **procesele de gleizare**. Terenurile înscrise acestor forme de relief sunt slab afectate de procese de degradare prin eroziune, datorită declivității reduse, în schimb utilizarea lor agricolă este defavorizată de evoluții specifice prin **salinizare**.

În zona **piemontană** (Dealurile Vișoarei) și a **câmpiilor cu caracter de glacis subcolinar** (Câmpia Pirului, Câmpia Săcășeni), unde se creează un adevărat „bandaj” de argile, solurile fiind foarte puțin permeabile, nu acumulează decât cantități neînsemnate de apă la partea superioară, restul se scurge cu o viteză mare la suprafață, sub formă de **viituri** chiar la pante relativ mici. Tot excedentul de apă căzut în această parte a zonei și care nu se acumulează (apreciat la cca. 30 - 50 % din totalul precipitațiilor mai însemnate) este dirijat spre câmpia joasă (Culoarul Ierului).

În cursul anului **presiunea atmosferică** variază în limite foarte mici, observându-se totuși o creștere peste media anuală în timpul sezonului rece, urmată de o scădere treptată în timpul verii. Ca urmare, impactul asupra organismului uman este nesemnificativ, fiind protejat de efectul negativ al oscilațiilor ample și frecvente ale acestui parametru meteorologic.

Cea mai mare valoare a presiunii atmosferice se înregistrează în luna octombrie (1004,5 mb), iar în cursul lunii aprilie presiunea atmosferică atinge valoarea cea mai scăzută (983,2 mb).

Regimul eolian indică o predominantă, primăvara și vara fiind mai frecvente vânturile vestice, cu maxima în luna iulie, iar toamna și iarna cele estice și nord-estice. Vânturile afectează în mare măsură regimul precipitațiilor, în special cele de vest care generează ploile de primăvară și de vară. Viteza medie anuală a vântului este de 2,6-3,5 m/s. Vânturile foarte puternice, cu tente de risc turistic, sunt cu totul excepționale.

Indicele pluvio - eolian prezintă valori mai mari la nivelul ariilor joase de câmpie (Câmpia Crasnei - IPE = 10) și ușor mai reduse în sectorul dealurilor piemontane (Dealurile Vișoarei - IPE = 9).

1. 4. Resursele de apă și potențialul hidro - termo - mineral

Teritoriul administrativ al orașului Tășnad posedă însemnate resurse de apă, având în subsol un important zăcămint hidro-termo-mineral utilizat în scopuri de agrement și balneare.

Rețeaua hidrografică a spațiului analizat este compusă din următoarele cursuri de apă: Valea Santău (Cehal), Valea Cean, Valea Neagră, Pârâul Ciripicea și Pârâul Checheț.

Apele de suprafață aparțin bazinului de recepție al Ierului (Eriului), artera principală fiind Valea Cehăluțului (18,8 km lungime), cu un curs semitemporal, cu albia abia schițată în direcția SV - NE, conform înclinării terenului. Afluenții Văii Cehalului sunt Valea Neagră (3,7 km lungime), Valea Ciripicea (9,7 km lungime), Valea Rațiului (3,7 km lungime), Pârâul Micăului (5,2 km lungime) și Valea Checheț (16,3 km lungime). Revărsarea, fenomenele de meandreare, precum și cursurile părăsite reclamă urgente lucrări de regularizare prin recondiționarea sistemelor de canale de scurgere, deocamdată colmatate (Valea Santăului).

Drenajul subteran și de suprafață defectuos, datorită prezenței unor straturi de argile care împiedică infiltrarea în profunzime, influențează negativ acumularea rezervelor de apă necesare solului în perioada de vară.

Aflate pe teritoriu de câmpie aceste râuri au caracteristici diferite de la nord la sud. În partea de nord a câmpiei râurile au văi superficiale cu albie părăsite și terase îngropate, iar în partea de sud au numeroase meandre, lunci joase și sunt supuse adesea unor inundații (cele provocate de Valea Cehalului, fiind de notorietate).

Sistemul hidrografic al zonei include și o serie de **lacuri (iazuri)** ale căror atribute atractive nu pot fi neglijate, ci dimpotrivă, trebuie intens și polivalent valorificate, atât ca elemente pitorești ale peisajului, cât și prin activități nautice, pescuit, înot. Principalele acumulări de acest tip din Tășnad și localitățile învecinate sunt prezentate în tabelul alăturat:

Tabelul nr. 1.

Date privind unele caracteristici morfometrice și hidrice ale lacurilor

Nr. crt	Denumirea Lacului	Localizare	Suprafața (ha)	Lung. la cor. (m)	Volum NNR (m ³)	Funcția
1.	Cornet	V.Timiș	0,5	-	10000	Atenuare
2.	Ogrăzii	V.Huta	0,6	147	12000	Atenuare
3.	Chegea	V.Săcășeni	0,4	137	8000	Atenuare
4.	Tășnad I	Tășnad	1,8	68	36000	Piscicolă
5.	Tășnad II	Tășnad		76		Piscicolă
6.	Orbău	V.Sălciilor	1,0	157	18000	Piscicolă
7.	Chereușa	V.Becheni	21,6	400	320000	Piscicolă
8.	Birtokkut	Pir	1,2	98	9200	Piscicolă
9.	Forintaș	Pir	0,8	80	10000	Piscicolă
10.	Cânepiște	Pir	1,5	130		Piscicolă

Stratele acvifere de adâncime sunt cantonate în hidrostructuri granulare de tip multistrat situate în depozite pleistocen - cuaternare. În funcție de condițiile hidrogeologice, se deosebesc două medii acvifere: unul de adâncime (acviferul termal ponțian) și unul mai aproape de suprafață (sistemul acvifer holocen).

Apele freatice sunt cantonate în pietrișurile din lungul luncilor, conurile de dejecție, pânzele aluviale ale câmpiilor joase sau înalte și în terase. Uneori apar și la baza depozitelor loessoide. În câmpiile cu caracter de glacis subcolinar, stratele acvifere sunt discontinue sau locale, din cauza intercalațiilor argiloase. În schimb, la nivelul zonelor de luncă și pe terasele inferioare larg dezvoltate, pânzele acvifere sunt aproape de suprafață și au o productivitate mare. *Drenajul apelor* freatice se face spre regiunea coborâtă a Văii Ierului. *Gradienții hidraulici* sunt destul de diferiți în regiune, având valori cuprinse între 0,0025 și 0,0050.

Debitele medii ale apelor freatice cantonate în zona de câmpie variază între valori de 0,1 și 1,5 l/s/km². Apele subterane de adâncime se prezintă sub formă *ascensională* sau *arteziană* și sub *formă de zăcământ*. Etajul superior de straturi acvifere este format din ape dulci, carbonatate, la adâncimi de 250-400 m.

Apele freatice din câmpia joasă și terasele inferioare nu corespund sub raport cantitativ și calitativ (starea chimică și bacteriologică) pentru alimentarea cu apă a localităților. Fac excepție unele surse locale care dispun de debite mai însemnate, asigurând necesarul pentru o bună parte a populației. În treapta piemontană apar la contactele morfologice, linii de izvoare bogate care pot asigura necesarul de apă prin sisteme centralizate.

Pe teritoriul localității Tășnad a fost descoperit un important **zăcământ hidrografic termo-mineral**, în anul 1978, fiind forat un puț de captare a apei termale, la o adâncime de 1.354 m (sonda 4.715). Apele de zăcământ din etajul inferior (800-2.000 m) se ivesc la suprafață ca izvoare sau ca foraje sub formă de ape minerale dar și termale, la 50°C și chiar peste 70°C.

Zăcământul hidromineral cu caracteristici termale al **Tășnadului** este situat la o adâncime de 1200 m și are un debit de 1.500 m³/24 h, obținut dintr-o singură sondă. Apa hipertermală are o temperatură de suprafață de 72 °C și o mineralizare totală de 9,84 g/l, este predominant *clorurată - bicarbonată - sulfată* (din punct de vedere al dominanței anionilor) și *sodică - calcică - magneziană* în prezența amoniului și potasiului.

Apa termală provenită din forajul 4.715, utilizată în bazinele Stațiunii Tășnad, prezintă următoarele caracteristici: mineralizarea totală de 9.846,3 mg/l; pH: 7,5; anioni: Cl⁻, HCO₃⁻, SO₄²⁻, NO₃⁻, I⁻, Br⁻; cationi: Na⁺, Ca²⁺, NH₄⁺, Mg²⁺, K⁺, Fe²⁺; acid boric (HBO₂); acid silicic (H₂SiO₃).

Apa analizată din punct de vedere chimic și microbiologic, conform *Raportului de Încercări nr. 47/2007, al I.N.R.M.F.³București*, poate fi utilizată în cură externă în următoarele afecțiuni: reumatismale degenerative, reumatismale abarticulare, neurologice periferice cronice, ginecologice cronice (în afara puseelor inflamatorii), afecțiuni posttraumatice, boli asociate (boli profesionale, endocrine, boli de metabolism). Date hidrogeologice primare și de calcul privind forajele executate în formațiunile pleistocene și pliocen superioare din zona Tășnad sunt prezentate în tabelul alăturat (după A. Țenu, 1981):

Tabelul nr. 2

Forajele în acviferul termal din zona Tășnad

Localizare		Adâncimea	Elemente hidraulice						
Localitatea	Cota (m)		Măsurate				Calculate		
			Nh (m)	S (m)	Q (m ³ /zi)	q (m ³ /zi.m)	H	K [*] (m/zi)	T ⁹ (m ² /zi)
Cig	131,2	31,0	-3,8	3,0	290,4	96,80	26,0	23,54	85
Sărăuad	138,0	85,0	-30,0	10,0	432,0	43,20	36,0	9,11	105
Tășnad	136,0	118,5	-1,5	6,0	720,0	120,00	114,8	17,94	133
Tășnad	136,0	185,0	-12,0	6,5	600,0	92,31	162,7	11,17	106
Tășnad	136,0	65,0	-6,4	15,2	1123,2	73,89	52,4	11,43	88
Tășnad	136,0	104,0	A	3,5	984,0	281,14	90,0	21,21	282
Santău	124,5	72,0	-3,5	14,0	288,0	20,57	64,0	6,62	24
Santău	124,0	60,0	-7,0	25,0	360,0	14,40	47,0	2,16	18
Santău	123,7	352,0	+3,0	35,5	406,1	11,40	106,0	3,96	16
Cehal	163,0	100,5	A	16,0	192,0	12,00	100,0	1,37	15

³Institutul Național de Recuperare, Medicina Fizică și Balneoclimatologie

Sursa de alimentare cu apă potabilă și industrială a orașului Tășnad o constituie apele de adâncime cantonate în depozitele de terasă de 11 - 20 m, 40 - 55 m, 70 - 90 m și 115 - 120 m. Din cele 9 foraje executate, șase au adâncimea de circa 120 m și captează trei complexe acvifere (45 - 54 m, 68 - 90 m și 113 - 116 m), iar trei au adâncimea de 40 m și captează două acvifere (l 1-20 m, 26 - 28 m).

Debitul și calitatea surselor de apă corespunde cerințelor actuale ale folosințelor din orașul Tășnad. Astfel, debitul de apă ce provine din frontul de captare a fost estimat la 3.000 m³/zi sau 125 m³/h. Debitul unui puț a fost estimat la circa 16-20 m³/h, ceea ce corespunde cu 4,5 - 5,5 l/s. Sub aspect calitativ apa cantonată în complexele acvifere menționate corespunde condițiilor de potabilitate prevăzute în STAS 1342/1991.

În satele aparținătoare orașului Tășnad, îndeosebi cele apropiate (Valea Morii, Blaja și Sărăuad), lipsesc sistemele de alimentare cu apă centralizată, a căror aprovizionare se poate realiza din *sursa Tășnad*, care dispune de debitele necesare și are calități corespunzătoare.

Capacitatea actuală de înmagazinare a apei nu permite extinderea sistemului de alimentare cu apă potabilă. Utilajele din stația de pompare sunt neperformante cu consum mare de energie, în distribuția apei se constată pierderi importante determinate de starea necorespunzătoare a rețelei (vechime de 20-30 ani). Capacitatea stației de epurare nu este corespunzătoare cerințelor actuale și de perspectivă.

1. 5. Potențialul edafic și funcționalitatea integrată a pedosistemului

Solul, ca element de sinteză în cadrul peisajului, aflat în strânsă corelație cu celelalte componente naturale (substrat geologic, climat, vegetație), joacă un rol deosebit în *ecuația geoproductivă*, deoarece contribuie la menținerea echilibrului geosistemic și condiționează valorificarea complexă a teritoriului (culturi agricole, viticultură, activități silvo-pastorale, turism, etc.). Prezența unui strat de sol continuu și fertil, induce teritoriului aspectul reconfortant al fertilității, materializat în dezvoltarea unei varietăți de plante naturale, de tipuri de culturi care, la nivelul de ansamblu al peisajului, generează policromie, diversitate, interes.

Învelișul edafic al spațiului analizat se încadrează în următoarele categorii (S.R.T.S.-2003): clasa cernisoluri, clasa cambisoluri și clasa luvisoluri. Acestea prezintă numeroase subtipuri care alternează pe spații restrânse, iar în asociații apar vertosoluri și histosoluri (soluri turboase).

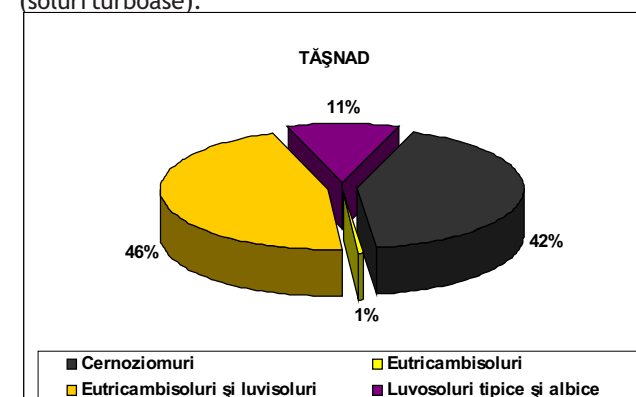

Fig. 8. Repartiția tipurilor de soluri

Repartiția tipurilor de soluri (Fig. 8) indică o proporție mai mare a *eutricambisolurilor* și *luvisolurilor* (46%), urmate de *cernoziomuri* (42%), iar suprafețele cele mai reduse sunt deținute de *luvosoluri tipice și albe* (11%) și *eutricambisoluri* (1%). Dintre toate aceste tipuri de sol, *cernoziomurile* nu necesită măsuri ameliorative speciale. Din punct de vedere pedogeografic, teritoriul localității se găsește în regiunea de câmpie și dealuri joase, aflată sub influența unui climat temperat de nuanță subatlantică, ceva mai umed decât cel obișnuit de stepă.

Sub acțiunea agenților modelatori și a vegetației, solurile au suferit anumite modificări, astfel solurile de sub vegetația de pădure sunt *puternic humificate*, cele de pe terase și dealurile piemontane se află într-un *stadiu avansat* de podzolire, iar cele de sub pajiștile câmpiilor prezintă *fenomene de pseudogleizare*. Pe locul vechilor alții părăsite (cu nivelul apelor freatice aproape de suprafață) s-au format *soluri hidromorfe* (hidrosoluri), *lăcoviști* (gleisoluri) și chiar ușor *sărăturate*.

Lăcoviștile în mare parte au fost drenate și transformate în terenuri de cultură, evoluând spre *soluri brune de pădure*. Solurile brune podzolice se prezintă bine structurate cu un drenaj în general bun și cu o reacție slab acidă, dezvoltate pe material aluvionar nisipos cu măr și alte elemente de dimensiuni reduse.

Din cauză că au un conținut redus de azot și de fosfor foarte mare, în forme greu accesibile plantelor, solurile au nevoie de îngrășămintele. În general, solurile sunt destul de roditoare, dacă sunt lucrate bine. Plantele cele mai indicate sunt: *grâul, ovăzul, floarea-soarelui, cartoful, cănepa, porumbul, sfecla de zahăr, furajele, meiul*.

Pe versanții cu pantă mai mare apare fenomenul de eroziune. Așa este cazul dealurilor piemontane din partea de sud și sud-vest a orașului Tășnad, valorificate prin plantații de pomi fructiferi și culturi de viță-de-vie.

Sub aspect tehnologic, legat de *lucrările hidroameliorative*, se constată că un procent de 31% dintre soluri au o *permeabilitate* redusă, având coeficientul - K cm/s x 10⁻⁶ sub 100. Solurile cu permeabilitate redusă se află în câmpiile joase (Câmpia Crasnei, Câmpia Ierului), iar cele cu permeabilitate bună se află mai ales în câmpiile drenate (Câmpia Săcășeni, Câmpia Pirului) și în dealurile piemontane.

Există un atribut comun, specific tuturor așezărilor umane vechi, și anume cel derivat din începuturile lor, care se pierd în negura veacurilor, dovezilor arheologice și documentelor grafice, epigrafice sau cartografice revenindu-le sarcina, uneori extrem de dificilă și delicată, de-a marca debutul înfiripării primelor habitate într-un loc dat și, mai ales, evoluția lor în timp. De la acest veritabil postulat nu se sustrage nici localitatea Tășnad, aparținătoare actualmente Județului Satu Mare, situată la interfața a două unități majore de relief din partea nord-vestică a României: Dealurile și Câmpia Banato-Someșană.

Astfel, descoperiri arheologice întâmplătoare (despre săpături sistematice, științific organizate, nu putem vorbi, din păcate, decât începând cu anul 1989), petrecute încă în secolele XVII-XVIII, au scos la iveală un bogat inventar constituit din unelte și fragmente ceramice aparținând culturilor *Starcevo-Criș*, *Turdaș*, *Tisa* și *Otoman*, răspândite în întreaga regiune ce circumscrie în teritoriul său Tășnadul. Culturi datând din neoliticul timpuriu (cunoscute sunt dovezile descoperite în arealul Ciumești-Pișcolț, aparținând culturii Starcevo-Criș), neoliticul târziu (culturile Turdaș și Tisa), din epoca bronzului (cu vestigii descoperite în proximitate, la Pir, Tiream, Otoman) sau din epoca fierului (Căuș) etc.

În anul 1989, în locul numit „La Sere”, din partea vestică a vetrei urbane, loc situat pe terasa de luncă a pârâului Cehal, s-a deschis un șantier arheologic ce a scos la iveală, la adâncimea de 120-170 cm, vestigiile unui sit neolitic timpuriu, atestat de fragmentele ceramice, ustensilele din lut ars, unelte din piatră șlefuită, microlite din silex și obsidian, oase de animale domesticite etc. Deosebit de variat este inventarul ceramic, alcătuit atât din fragmente de vase lucrate grosolan cât și din ceramică semifinisată. Culoarea acesteia alcătuiește un veritabil spectru, de la nuanțele cărămizii, la cele gălbui-roșietice, brune sau chiar negre. S-a identificat un proces de ardere puțin intens și o diversitate fizionomică a produselor (oale, cupe, castroane, vase miniaturale). Majoritatea fragmentelor descoperite (81%) nu prezintă ornamentații. De asemenea, nu s-au identificat piese pictate.

Motivele ornamentale cele mai frecvente sunt reprezentate prin linii incizate, divers orientate, prin ornamente în relief de forma butonilor sau brâurilor alveolare.

Plastica antropomorfă este reprezentată în așezarea de la Tășnad prin trei fragmente de statuete, printre care doua de formă cilindrică, a căror reconstituire integrală este însă dificilă. Alte obiecte din lut ars care au fost descoperite cu ocazia săpăturii sunt: o fusaiola, o roțiță, două rondule și greutatea mică din lut întregi.

Dintre ustensilele și uneltele din piatră descoperite în același sit arheologic menționăm, pentru buna informare a turiștilor interesați, obiectele ascuțite, lamele, răzuitoarele din obsidian și silex, toporul trapezoidal, un topor plat dreptunghiular, o teslă fragmentară, un percutor sferic din cremene și mai multe fragmente din roca dură, andezitică (fapt care ar putea stârni întrebări numeroase legate de faptul că astfel de roci vulcanice nu sunt semnalate în zonă, deci au fost aduse din alte locuri, de la mari distanțe). S-au găsit și o serie de pietre plate, din gresie sau micașturi, folosite probabil ca șlefuitoare ori râșnițe de mână. Au mai fost scoase la iveală mai multe fragmente de vatră cu urme de fetuială, bucăți numeroase de chirpici cu urme de pari și nuiete, precum și oase de animale, în general fragmentate, provenind de la bovine, oi sau capre. Ciudat rămâne faptul că, în ciuda materiei prime existente, provenind de la animalele menționate, nu au fost descoperite unelte din os.

Dovezile datând din antichitatea timpurie, suprapusă epocii bronzului (cele 84 piese descoperite în punctele numite Fântâna Tătarului și Telek) sau fierului, se înmulțesc în regiune, necropola din secolul V î. H de la Sanislău, așezarea fortificată de la Săcășeni, monedele romane și post-romane găsite la Orbău, Cehăluț și Cehal (Pădurea Fărăgoasa) sau depozitele celtice de la Pișcolț sau Sanislău fiind reprezentative în acest sens. Pentru epoca bronzului relevante sunt dovezile scoase la iveală la Cehăluț, Căuș, Pir, Acâș, Supuru de Jos, Chereușă, etc., în situri situate în proximitatea Tășnadului, unde diversitatea, bogăția și suprafața largă de diseminare a materialelor atestă o antropizare compactă, cu așezări bine consolidate structural și funcțional, cu activități dintre cele mai diverse. Remarcabil este tezaurul descoperit la Căuș, alcătuit din 3 brățări de aur și un topor din bronz.

În epoca fierului (Hallstatt) comunitățile daco-getice populează întregul teritoriu din partea nord-vestică a României, deci și cel al viitorului Tășnad, cuptoarele metalurgice dacice pentru obținerea acestui material descoperite pe mägura Malaja Kopanja, din nordul țării Oașului (localizate actualmente pe teritoriul ucrainean) exemplificând fără tăgadă stadiul superior atins de strămoșii noștri în prelucrarea metalelor. Este epoca în care, prin aglutinare, triburile dacice pun temelile viitorului stat centralizat al lui Burebista, cu hotarele pe Bug, Tisa, Carpații Păduroși și Balcani. Așezările dacilor liberi semnalate în triunghiul Săcășeni-Cig-Tășnad conțin un inventar arheologic bogat, datând din perioada daco-romană, specifică secolelor II-III d.H, dar și unei perioade mai târzii, din secolele VIII-X (locuințe ale populației românești de tip semibordei, cu fragmente ceramice și unelte din piatră, prezente în locul numit „Fântâna ciobanului”). El se aseamănă, până la identificare, cu cel dezvelit în alte așezări de aceeași origine, din zona Satu Mare, Carei sau Medieșu Aurit, în ultima localitate fiind descoperită una dintre cele mai mari așezări ale dacilor liberi din această parte a țării.

1. 6. Potențialul biogeografic și relevanța peisagistică în turism

În strânsă corelație cu condițiile morfologice, hidro-climatice, edafice și activitatea antropică, în spațiul analizat se individualizează un înveliș biogeografic distinct, care contribuie la diversificarea factorilor de atractivitate ai fondului turistic natural, respectiv a formelor de turism practicate. Asocierea generalizată a vegetației cu cel mai important element al peisajului, având un rol estetic dar și ecologic, îi conferă acesteia atribute recreative dintre cele mai importante, pădurea fiind sinonimă cu „oaza de aer curat”, unde ozonificarea și ionizarea aerului atinge valori deosebite, poluarea fonică se reduce simțitor iar sentimentul descinderii în natură este total.

Expresia însumării tuturor factorilor mai sus amintiți (poziția geografică, climă, relief, hidrografie și soluri) se reflectă în vegetația și fauna spațiului analizat. La ora actuală vegetația naturală este reprezentată de *pădurile de foioase*, *pădurile de luncă*, *pajiștile naturale* și *vegetația de mlaștină*. Fauna este specifică *zonei biogeografice de stepă și silvostepă*.

1.6.1. Particularitățile componentelor fitogeografice

Din punct de vedere al vegetației, teritoriul administrativ al localității Tășnad este încadrat *zonei de silvostepă* (subzona silvostepii nordice cu stejari mezofili), în care se asociază două entități ale învelișului fitogeografic: *terenuri acoperite cu vegetație ierboasă* specifică zonelor de câmpie și *zona de vegetație forestieră* compactă sau dezvoltată local sub forma pâlcurilor de pădure, care ocupă doar parțial versanții dealurilor piemontane.

Coefficientul de împădurire nu urmărește etajarea altitudinală, fiind mai mult o expresie a gradului de antropizare a regiunii cu implicații în dinamica actuală. Componenta forestieră prezintă un pronunțat caracter de discontinuitate, numai în extremitatea sud-estică a teritoriului, întâlnindu-se suprafețe împădurite compacte, alcătuite din specii de foioase (păduri de *cerete* și *asociații de cer - gorun - stejar*).

Valorificarea agricolă îndelungată a terenurilor a determinat *defrișarea* unor extinse suprafețe, ceea ce a făcut ca vegetația spontană să se mai păstreze doar insular. Restrângerea treptată a *etajului forestier* sub impactul activității antropice, a condiționat apariția pajiștilor secundare, terenurilor arabile, plantațiilor pomi-viticole și a vetrelor de localități. Alternanța terenurilor cultivate cu cele de pajiște, a suprafețelor cu vegetație forestieră cu cele acoperite de vegetație ierboasă generează *peisajul de tip parc*, cu reale trăsături atractive, prin estetica sa aparte. El diversifică structura peisajului înlăturând eventuala monotonie determinată de prezența aceluiași tip de vegetație, oricare ar fi el, forestieră sau ierboasă, pe suprafețe vaste. Întreținerea și estetizarea unui astfel de tip de peisaj este o necesitate obiectivă de care promotorii turismului tășnădean trebuie să țină seama permanent.

Vegetația erbacee este reprezentată de pajiști și tufărișuri xerofile asemănătoare cu cele din stepă, precum și de pajiști mezofile, mezohigrofile și higrofile (în locuri mai umede). Pajiștile xerofile sunt edificate în principal de către păiușul stepic (*Festuca valesiaca*) și colilie (*Stipa lessingiana*), dar care în mare parte sunt fie deșelene și transformate în terenuri agricole sau pârlage, fie degradate datorită suprapășunatului. Deșelenele pajiștilor nu se va efectua pe terenurile cu pantă mai mare de 10°, cele aflate în proximitatea ogașelor și ravenelor active, indiferent de pantă, pentru a preveni eroziunea solului, cât și pe solurile cu grosime sub 10-20 cm a orizontului superior (A), care pot avea fragmente de roci dure de suprafață sau pe terenurile în care apa freatică se află sub 50 cm adâncime.

Pe lângă speciile ierboase, în flora spontană se mai găsesc o serie de plante *medicinale și aromatice*, peste 35 de specii, dintre care amintim: *mușețel*, *albăstrele*, *sulfina*, *macul roșu de câmp*, *trifoiul roșu*, *păpădia*, *sunătoarea*, *coada șoricelului*, *traista ciobanului*, *cimbrisorul de câmp*, *podbalul*, ș.a. Ele se constituie în elemente de sustenabilitate a practicilor ancestrale din medicina populară locală, dar și în posibile modalități de utilizare în turismul curativ organizat în stațiunea Tășnad prin băi și extracte din plante folosite în cura externă și internă.

Silvostepa actuală poate fi considerată, în bună măsură *antropogenă (postforestieră)*, fiind rezultatul defrișării pădurii în diferite scopuri. În același context, extinderea culturilor agricole și intensificarea pășunatului au condus, mai ales în ultimul secol, la *degradarea calitativ-cantitativă* (stepizare) a pajiștilor naturale de silvostepă.

În *zona de câmpie* sunt caracteristice atât *cenozile mezohigrofile* din alianța Agrostion stoloniferae, cât și *fitocenozile halofile* ale asociațiilor Artemisio santonici - Festucetum pseudovinae, Puccinellietum limosae, Camphorosmetum annuae.

În *etajul colinar* răspândirea fitocenozelor este influențată în mare parte și de expoziția versanților. Pe versanții însoriți vegetația lemnoasă zonală o formează cenozile *asociațiilor Quercetum petraea - cerris* și *Quercetum farnetto - cerris*, iar pe versanții mai umbriți se întâlnesc frecvent cenozile asociației *Quercetum petraea - Carpinetum*. Vegetația secundară formată pe aceste teritorii după defrișarea pădurilor este reprezentată, atât prin unele pâlcuri de tufișuri mezoxerofite ale asociației *Pruno spinosae - Crataegetum*, cât mai ales prin pajiștile mezoxerofite ale asociațiilor *Agrostio - Festucetum rupicolae* și *Agrostio - Festucetum valesiaca*.

Cele mai reprezentative asociații azonale apar la nivelul luncilor și sunt reprezentate de diverse specii lemnoase și ierboase. **Vegetația de luncă** cuprinde două tipuri principale de asociații: zăvoaiele sau pădurile de luncă și pajiștile de luncă.

Vegetația lemnoasă de pe malul râurilor, numită și **zăvoi**, este formată din esențe moi precum: răchită albă (*Salix alba*), plesnitoare (*Salix fragilis*), salcie (*Salix triandra*), răchită (*Salix viminalis*), plop alb (*Populus alba*), plop negru (*Populus nigra*), plop hibrid (*Populus x canescens*), arin negru (*Alnus glutinosa*), ulm (*Ulmus laevis*, *U. foliacea*) și izolat, pe suprafețe restrânse, Tamarix ramosissima (mai ales în sectorul câmpiilor formate pe depozite nisipoase); în ultimul timp s-a plantat masiv plop canadian (*Populus canadensis*) și diferiți hibrizi. Pe terenurile din luncă ceva mai înalte, unde apa freatică se găsește la o adâncime mai mare, cresc esențe lemnoase tari, formând pâlcuri de păduri numite **șleau de luncă**.

Speciile care compun **pajiștile de luncă** se identifică sub forma mai multor asociații vegetale. În Culoarul Ierului, suprafețele plane sau cu microdepresiuni, care primăvara posedă o umiditate excesivă pentru ca vara să fie uscate (cu apa freatică la - 0,5 m) sunt acoperite de *Carex vulpina* în proporție de 60% în asociere cu exemplare de *Juncus compressus*, *Carex distans*, *Carex hirta*, *Festuca pratensis*, *Trifolium dubium*, *Taraxacum officinale*, *Ranunculus repens*, *Ranunculus acris*. Pajiștile de rogoz și coada vulpii ocupă suprafețe întinse în lungul luncilor inundabile precum și în zonele cu excedent hidric.

Pe suprafețe mari, neocupate de vegetația lemnoasă de luncă sunt pajiști a căror compoziție floristică, cu o bună valoare furajeră, aparține mai multor familii botanice: coada vulpii (*Alopecurus pratensis*), firuță (*Poa pratensis*), timoftică (*Phleum pratensis*), raigras (*Lolium perenne*), *Agrostis alba*, *Trifolium pratense*, *T. campestre*, *T. arvense*, *Medicago falcata*, pirul târâtor (*Agropyron repens*), *Agrostis tenuis*, *Falcaria vulgaris*, *Salvia pratensis* ș.a.

Zăvoaiele din regiunea colinară sunt formate din salcie căprească (*Salix caprea*), *Salix incana*, *Alnus viridis* și cu o largă amplitudine ecologică *Salix pentandra*, *Salix purpurea* și *S. cinerea*. În zona de contact câmpie - deal vegetează stejarul (*Quercus robur*), cerul (*Quercus cerris*), gârnița (*Quercus frainetto*), teiul (*Tilia tomentosa*), frasinul (*Fraxinus excelsior*) ș.a.

În regiunea dealurilor piemontane se întâlnesc areale forestiere extinse alcătuite din gorun (*Quercus petraea*), plop tremurător (*Populus tremula*), mestecăn (*Betula verrucosa*) și cu o largă amplitudine ecologică (de la câmpie și până la munte) ulmul de munte (*Ulmus montana*), carpenul (*Carpinus betulus*), alunul (*Corylus avellana*), iar dintre arbuști sângerul (*Cornus sanguinea*), păducelul (*Crataegus monogyna*), cătina albă (*Hippophae rhamnoides*) ș.a. Stratul arborescent cu o înălțime de 9 m este edificat din următoarele specii: *Salix alba*, *Salix fragilis* și *Populus alba*. Uneori se pot găsi și exemplare de *Alnus glutinosa*, *Fraxinus excelsior*, *Frangula alnus* și *Quercus robur*.

Stratul arbustiv cu o înălțime medie de 2,5 - 3,5 m este compus din exemplare de *Ligustrum vulgare*, *Prunus spinosa*, *Rubus caesius*, *Cornus sanguinea*, *Corylus avellana*, *Morus alba*, *Amorpha fruticosa*, *Viburnum lantana*, *Crataegus monogyna* și *Rosa canina*.

Printre arborii din zăvoaie se găsesc foarte multe specii ierboase, dintre care cu o pondere mai mare sunt: *Ranunculus repens*, *Potentilla anserina*, *P. supina*, *Prunella vulgaris*, *Inula britannica*, *Pulicaria vulgaris*, *Bidens tripartita*, *Agrostis alba*, *Calamagrostis epigeios*, *Agrostis stolonifera*, *Poa nemoralis*, *Galium aparine*, *Lysimachia nummularia*, *Dactylis glomerata*, *Angelica sylvestris*, ș.a.

Vegetația acvatică din spațiul analizat, întâlnită de-a lungul malurilor râurilor și lacurilor, se dezvoltă sub forma vegetației palustre bistratificate, unde predomină stuful (*Phragmites australis*), papura (*Typha latifolia*), rogozul (*Carex pseudocyperus*), alături de alte specii higrofile și hidrofile: *Oenanthe aquatica*, *Lysimachia vulgaris*, *Lycopus europaeus*, *Poa trivialis*, *Juncus effusus*.

Pe terenurile cu exces de umiditate, apare **mana de apă** (*Glyceria maxima*) sub forma unor pâlcuri și în asociere cu alte specii, cum ar fi: *Phalaris arundinacea*, *Carex pseudocyperus*, *Mentha aquatica*. Această cenoză se dezvoltă în ape stagnante cu un conținut bogat de materii organice. Sectoarele cu pantă redusă, unde curentul este slab, se remarcă printr-o vegetație cu **plante submerse**: brădiș (*Myriophyllum verticillatum*), broscariță (*Potamogeton natans*), pașă (*Potamogeton crispus*). În cursurile râurilor din sectorul colinar, există o serie de plante bine fixate de pietre și bolovani, cum sunt mușchii (*Fontinalis*) și algele filamentoase, care formează **bioderma vegetală**.

Funcția turistică a vegetației este extrem de nuanțată ea constituindu-se într-un **element fundamental al peisajului**, cel mai pregnant și imediat perceput de orice privitor. Ea atribuie contactului omului cu natura valențele cele mai profunde și mai intens percepute. Într-o etapă a dezvoltării societății umane, precum cea actuală, în care urbanizarea quasi-generalizată, artificializarea mediului de viață, stresul și poluarea devin factori cu un impact negativ sesizabil asupra oricărui individ, descinderea în natură este sinonimă cu regăsirea paradisului pierdut, a rădăcinilor sănătoase ale existenței sale. În al doilea rând, vegetația se constituie într-o **resursă atractivă relevantă** prin asociațiile majore și minore, plantele endemice și relicte, plantele medicinale utilizate în diferite proceduri de cură, plantele cu nimb spiritual (înzestrate cu o anumită simbolistică de comunitatea antropică), prin efectul de margine și efectul de insulă pe care le determină. În al treilea rând, vegetația contribuie, prin procesele de fotosinteză, la purificarea aerului, atenuarea poluării sonore, la **ecologizarea naturală a mediului**, făcându-l propice desfășurării oricărui act turistic.

1.6.2. Potențialul turistic al faunei

Ca expresie a evoluției ecologice și a condițiilor naturale actuale, **elementele faunistice** ale teritoriului investigat aparțin spațiului de interferență dintre **provinciile pannonică și dacică**.

Prezența ecosistemelor forestiere pe circa 15 % din teritoriu, împreună cu fauna cinegetică, asigură un valoros **fond de vânat**, care constituie o bogăție naturală de interes local. În ceea ce privesc efectivele existente din speciile de vânat principal se apreciază că acestea sunt reduse în comparație cu efectivele optime.

Fauna zonelor antropizate nu este altceva decât rezultatul modificărilor apărute în structura vegetației și a efortului acesteia de a se adapta noilor habitate. Impactul direct și indirect exercitat de factorul antropic (defrișări, lucrări agrotehnice, pășunat, extinderea perimetrelor construite, ș.a.) asupra componentei naturale, a indus transformări cu grad mare de remanență în structura funcțională a biotopurilor și biocenozelor din regiune.

Din punct de vedere turistic rolul faunei se rezumă la două aspecte, primul, cel de animare și înnobilitare a peisajului, incluzând toate speciile de animale terestre, aeriene sau acvatice prezente în zona respectivă, ce pot fi văzute și admirate de vizitatori iar al doilea, cu conotații mult mai precise, interesând doar o parte din **fondul faunistic**, importantă sub aspect cinegetic și piscicol.

■ **Fauna pădurilor de gorunete**. Mamiferele care trăiesc în aceste păduri nu sunt locuitori tipici ai acestora: pârșul de stejar (*Eliomys quercinus*), iepurele (*Lepus europaeus*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), mistrețul (*Sus scrofa*), căpriorul (*Capreolus capreaolus*) - foarte frecvent, veverița (*Sciurus vulgaris*) - rar, pisica sălbatică (*Felis silvestris*) - rar. Turismul cinegetic deține astfel, prin exemplarele de mistreț, vulpe și iepure, aflate în număr mare în pădurile zonei, un mediu prielnic de desfășurare și rentabilizare a activităților de profil.

Ornitofauna gorunetelor este foarte bogată fiind alcătuită din: porumbei sălbatici (*Columbia oenas*), turtureaua (*Streptopelia turtur*), gaia roșie (*Milvus milvus*), uliul porumbar (*Accipiter gentilis*), potârnichea (*Perdix perdix*), fazanul (*Phasianus colchicus*), cucul (*Cuculus canorus*), privighetoare (*Luscinia megarhynchos*), pițigoii (*Parus*), mierla (*Turdus merula*), grangurele (*Oriolus oriolus*), sticletele (*Carduelis carduelis*), sitarul (*Sopola rusticola*), florinte (*Carduelis chloris*), fâsa de pădure (*Anthus trivialis*), cinteza (*Fringilla coelebs*), sturzul de vâsc (*Turdus viscivorus*), codroșul de grădină (*Phoenicurus phoenicurus*), huhurezul mic (*Strix aluco*), ciocănitoarea mare (*Dendrocops major*), pitulicea mică (*Phylloscopus collybita*).

■ **Fauna de silvostepă** - este mai puțin diversificată decât cea de pădure, de interes turistic fiind iepurele de câmp (*Lepus europaeus*), iar în apele de câmpie întâlnim vidra (*Lutra lutra*). Ornitofauna este alcătuită din: dropie (*Otis tarda*) - declarată, datorită rarității sale, monument al naturii; pitpalac (*Turnix worcesteri*), potârniche (*Perdix perdix*), eretele sur (*Circus pygargus*), ciuful de pădure (*Asio otus*), guguștiucul (*Streptopelia decaocto*), fâsa de câmp (*Anthus campestris*), ciocârlița (*Alauda arvensis*), fazanul (*Phasianus colchicus*), rața sălbatică (*Anas platyrhynchos*), lăcarul de pipirig (*Acrocephalus paludicola*).

■ **Ihtiofauna apelor curgătoare și lacustre** este deosebit de diversificată incluzând numeroase specii de interes precum racul (*Astacus fluviatilis*), scobarul (*Chondrostoma nasus*), cleanul (*Leuciscus cephalus*), mreana (*Barbus barbus*), crapul (*Cyprinus carpio*), mreana vânăta (*Barbus meridionalis petenyi*), carasul (*Carassius auratus gibelio*). Dintre peștii de talie mică, cel mai caracteristic este porcușorul de vad (*Gobio uranoscopus frici*), căra (*Sabanejewia aurata*), oblețul (*Alburnus alburnus*) și porcușorul de nisip (*G. kessleri*). Rolul faunei acvatice în diversificarea agrementului turistic este binecunoscut, ea facilitând pescuitul sportiv și de agrement, intens practicat de o anumită categorie de vizitatori ai regiunii. Din acest punct de vedere iazurile numeroase din preajma localității Tășnad (Tășnad I și II, Chereușa, Chegea, Orbău, Forintaș, Cânepiște etc) oferă condiții optime agrementului de profil.

Cu condiția unei reliefări inspirate, a unor prezentări riguroase, științific argumentate. Deziderat care, prin intermediul unor ghizi profesioniști, prin materialele promoționale ale stațiunii, poate fi atins cu generozitate.

CAP. 3. ISTORICUL STAȚIUNII TĂȘNAD

Spre deosebire de localitatea omonimă, cu o vechime milenară, Stațiunea turistică Tășnad este de dată recentă, abia în anul 2000, prin Hotărârea Guvernului nr. 417, orașul Tășnad fiind atestat și confirmat ca stațiune turistică de interes local.

Premisele acestui act datează însă din anul 1978 când, în urma unor prospecțiuni geologice intense efectuate în regiune, pentru descoperirea, între altele, a hidrocarburilor, sonda nr. 4.715 a interceptat, la adâncimea de 1.354 m, un acvifer termal extins, cu ape mineralizate, având temperaturi de peste 72 °C și mineralizare de aproape 9 mg/l.

În același an este conturată o „Zonă de Agrement”, centrată în jurul unui *Ștrand termal*, localitatea înscriindu-se în categoria locațiilor turistice specifice turismului de cură și agrement balnear din partea vestică a țării, alături de mult mai cunoscutele stațiuni Băile Felix și 1 Mai, Tinca, Moneasa, Călacea, Lipova sau Buziaș,. În jurul ștrandului a fost edificat un camping cu numeroase căsuțe, utilizate de primăvara până toamna de turiștii dornici de balneatie. De asemenea, a apărut forma de cazare turistică în gospodăriile private, numeroși locuitori ai orașului punându-și la dispoziția vizitatorilor spațiile de locuit excedentare.

Până în anul 1990, baza turistică a funcționat ca locație a turismului de agrement estival, din mai până în octombrie, preponderent de week-end, valorificând într-o singură modalitate (înotul), apele termale ce alimentau ștrandul în cauză.

Ulterior, spațiul de agrement a fost lărgit prin construirea a încă două bazine, din care unul pentru copii, cu un volum cumulată de 1 400 m³ și cu temperatura apei în jur de 40 °C.

Legat de acestea s-a dezvoltat treptat, îndeosebi după 1995, un complex turistic grupând aproape 300 locuri cazare aparținând unor instituții sau persoane particulare.

Tot după anul 1990, a apărut o a doua categorie de oferte de cazare ca urmare a inițiativelor unor firme private dar și implicarea familială prin amenajarea de pensiuni turistice. Acestea flanchează bazinele și totalizau, până în 2005, 161 locuri într-o pensiune turistică familială (trei locuri) și patru SRL-uri, totalizând 158 locuri din care două cu 50, respectiv 96 locuri).

După anul 2005, investițiile și inițiativele de construire a unor locații se amplifică apărând hotelurile, motelurile, și un număr mare de pensiuni și case private. Oferta de cazare pentru tineri, turiști cu posibilități materiale mai restrânse, dar cu cerințe de confort modeste, s-a lărgit prin amenajarea unor campinguri cu căsuțe, respectiv a campingului cu corturi cu o capacitate de 320 locuri. În acest mod capacitatea totală de cazare în anul 2010 a ajuns la peste 1.260 locuri ceea ce susține statutul de stațiune de interes local acordat.

Turiștii pot admira multe dintre aceste vestigii, definitorii pentru începuturile localității, în Muzeul orășenesc Tășnad, care le etalează cu generozitate.

Între *vestigiiile din perioada prefeudală și feudală* ale zonei se înscriu valul de pământ, considerat a fi ocrotit o cetate antică, din perimetrul comunei vecine Tășnadului, Săcășeni, unde urmele sale mai pot fi identificate la Huta Chegii iar la Cehal folclorul locului mai conservă legenda unei cetăți subterane.

Toate aceste argumente arheologice atestă o străveche și continuă locuire a arealului, fapt explicat prin favorabilitatea cadrului natural și complementaritatea resurselor existente (terenuri fertile pentru practicarea agriculturii de o populație sedentarizată încă din neolitic, păduri extinse, fauna cinegetică și piscicolă abundentă, roci utile variate).

În consecință, atestarea documentară, consfințește o realitate faptică demult înfiripată și consolidată multimilenar. Prima mențiune datează din anul 1021 când un paroh local, (Nicolaus meșter Tasnadi plebanus), în manuscrisul „*Descriptica Fondationis Episcopus et Capitali Varadiensis*” se intitulează drept „*vicarus generalis Tasnadi*”. Informația conținută în această succintă mențiune este cât se poate de sugestivă: pe de o parte ea reflectă existența unei comunități umane numeroase și bine încheagată social, iar pe de altă parte prezența unui topic deja consacrat, cel de Tășnad.

Peste două secole, în anii 1240-1246, cancelaria regelui maghiar Bela al IV-lea emite o serie de documente unde așezarea primește facilități referitoare la primirea în rândul comunității locale a cât mai multor familii, datorită nevoilor de forță de muncă pentru moșia episcopală („*possessio Tasnad*”). Mențiunea din documentul emis la 6 mai 1240 că „Tășnadul a cunoscut dușmănoasa prigoană a tătarilor ajungând o așezare cu mare lipsa a locuitorilor, încât nu se mai aflau deloc sau se aflau foarte puțini” explică pe deplin atât privilegiile acordate orașului de regele Ladislau, în 1282, cât și acțiunea în forță, din același an, a episcopului Petru al Transilvaniei care ia de pe moșia contelui Stefan din satul Gyord 30 de familii de iobagi, pe care-i stabilește în localitatea cu pricina.

Ulterior, menționările se înmulțesc, actele fiscale și cele administrative atestând, la 1368 existența unei mori pentru cereale în localitate, acordarea titlului de „*oppidum*” la 1456 de către Matei Corvin sau solicitarea Episcopului Ardealului, către același mare rege al Ungariei de origine română, dreptul de a construi în Tășnad o cetate din lemn sau de piatră. Deducem, deci, cu ușurință, importanța în creștere a localității, rolul său economic, social și strategic în regiune.

Referitor la topicul Tășnad, istoricul Petri Mor, fiu al orașului, în monumentală sa lucrare intitulată „*Szilagy Varmegye monographiaja*”, publicată la Budapesta în patru volume, în anii 1901-1904, încearcă să-l explice și să-l argumenteze, într-o primă variantă, pornind de la realitățile geografice ale locului, respectiv de la arealele umede din lunca Cehalului unde trestia (*nád*, în maghiară) crește dezinvoltă în cuvele acoperite de ape în perioadele ploioase formând adevărate lacuri (*tó*, în aceeași limbă) Rezultă astfel un cuvânt compus, *To-s-nád*, semnificând lacul cu trestie, topic atribuit de localnici zonei din partea sud-estică a localității unde o astfel de formațiune hidrografică și biogeografică ar fi existat în vremurile de demult. Iar prin extrapolare, el a fost atribuit și așezării edificate pe malurile acestuia.

O altă opinie susținută de același autor face trimitere la o adnotare a notarului Anonimus, al regelui Bela al III-lea, care menționează în *Gesta Hungarorum* că regele Arpad a trimis în zonă o ceată de călăreți condusă de Tas (Thosu), ce și-a stabilit tabăra lângă un lac cu trestie. Astfel a apărut sintagma *Tasnadja*, denumirea plantei fiind asociată de această dată cu numele conducătorului de oaste și semnificând *trestia lui Tas*.

Ca urmare, topicul de Tășnad, cel mai probabil de origine maghiară (cu trimitere directă la un „loc mlăștinós”) a suferit de-a lungul timpului numeroase adaptări semantice, determinate și de forma lui parțial diferită în limbile română și germană, forme regăsite în tabelul alăturat, împreună cu denumirile celorlalte așezări aparținătoare azi unității administrative (Blaja, Cig, Rațiu, Valea Morii, Sărăuad), (Suciu, C. 1967-1968).

Tabelul nr. 3

Toponimele Tășnadului și localităților aparținătoare de-a lungul vremii

Nr. Crt.	LOCALITATEA
1	TĂȘNAD (Tasnád, Trestendorf, Taschnad): - oraș în județul Satu Mare, are în subordine administrativă 5 sate: Blaja, Cig, Rațiu, Sărăuad și Valea Morii (din 17 febr 1968) - localitate de tip urban în raionul Carei, regiunea Maramureș (1965) - comună rurală în județul Sălaj, plasa Tășnad, cuprindea localitățile Tășnad și Blaja (1929) - Tasnád (1854) - Tesnád (1850), - Tosnád, Tesnádu, Tressenberg vel Tressenburg (1808, Lipszky), - Taschnád (1753)

	<ul style="list-style-type: none"> - Tuschnath (1600) - Oppidum Thasnad (1456) - Thasnad (1299), - villa Tusnad (1282), - Tasnad (1279), - <i>possessio Tusnad (1246)</i> - Voznad.(1205-1235) - <i>Tasnadi (1021)</i>
2.	Blaja (Balázsháza, Tasnádbalázsháza) <ul style="list-style-type: none"> - localitate de tip rural în raionul Carei, regiunea Maramureș (1965) - Balázsháza, Blajă (1854), - Blase (1850), - Balázsháza (1750), - Blasa (1733), - Balázsháza (1599, 1454)
3.	Cig (Csög) <ul style="list-style-type: none"> - localitate de tip rural în raionul Carei, regiunea Maramureș (1965) - Csög, Cig (1854), - Csíg (1850), - Csigul (1733), - Csögh (1681), - Nagy Csög (1662), - ..., villa Sugu, Chug (1215)
4.	Rațiu <ul style="list-style-type: none"> - sat întemeiat de români, după primul război mondial, în apropiere de Tășnad (1954) - localitate de tip rural în raionul Carei, regiunea Maramureș (1965)
5.	Sărăuad (Tasnadszarvad) <ul style="list-style-type: none"> - localitate de tip rural în raionul Carei, regiunea Maramureș (1965) - Tasnád - Szarvad, Sărvădia Mare, (Serețel)(1854) - Tasnád - Szovárd, Szeratzel (1850), - Saaruad (1491), - Zawad (1488), - Sarwad (1455), ..., possessio Zaward (1279)
6.	Valea Morii (Moara Bánfi, Tasnádmalomsgesz) <ul style="list-style-type: none"> - cătun al satului Tășnad, raionul Carei, regiunea Maramureș (1965) - Tasnád Malomsgesz, moara Bánfi (1854) - Oppidum Tasnad - Malomsgesz (1760)

Evenimentele istorice vitrege nu au ocolit localitatea, unul dintre cele mai distrugătoare fiind invazia tătară din 1566, când o mare parte a acesteia a fost prădată și distrusă iar populația, surprinsă în momentul refugerii spre locuri mai adăpostite, a fost măcelărită sau luată în robie. Renașterea sa a fost însă extrem de rapidă, peste doar patru ani, în 1570, tratatul dintre împăratul Maximilian și voievodul Transilvaniei, Ioan Sigismund, încheiat la Speyer, atestând nominal existența cetății de piatră, cu rol strategic imediat, de protejare a localității civile.

Statutul de locuitor al Tășnadului în perioada feudală nu pare a fi unul dintre cele mai atrăgătoare, altfel cum am putea interpreta conținutul documentului datorat lui Sigismund Bathory, din 1589, referitor la privilegiile acordate celor care se stabilesc aici (scutirea de plata impozitelor pe o perioadă de patru ani dacă ocupă o casă goală, respectiv pe timp de șapte ani dacă își construiesc ei locuința). Facilitățile sunt urmate însă și de restricții (un alt indiciu a celor susmenționate) privitoare la strămutarea în alte locuri.

Ocupația turcească din a doua jumătate a secolului XVII a lăsat și ea urme adânci în memoria locurilor, populația fiind măcelărită adesea în timpul incursiunilor și conflictelor militare.

Alte încercări deosebite prin care a trecut Tășnadul au loc la sfârșitul secolului al XVII (1678) și începutul celui următor (1709-1710, 1739-1742) când populația zonei a fost afectată de epidemii de holeră sau ciumă. Toate aceste episoade nefaste au marcat profund așezarea analizată, o parte însemnată a populației sale plătind tributul ultim acestor maladii devastatoare pentru vremea respectivă. Consecința demografică a acestor întâmplări tragice, a fost colonizarea în regiune, între anii 1754 - 1760, a unor grupuri masive de șvabi, provenite din regiunea Schwartzwald (Pădurea Neagră), situată în sud-vestul Germaniei actuale. Scopul acestei strămutări de populație a constat atât în nevoia de forță de muncă pentru o economie în dezvoltare cât și în contrabalansarea, prin catolicismul specific șvabilor, a răspândirii cultelor protestante cel reformat, îndeosebi în rândul populației locale. În acest mod mozaicul etnic se diversifică, alături de români și unguri, conviețuind în continuare această populație harnică și disciplinată ce-și va aduce un aport substanțial la cultura locului.

O altfel de năpastă abătută asupra localității, la scurte intervale temporale, în anii 1829 și 1834, este cea a cutremurelor de pământ. Deși regiunea nu este definită de o seismicitate ridicată, un focar mai activ al unor astfel de manifestări telurice fiind localizat mult mai la sud, în Banat, daunele produse la nivelul infrastructurii edilitare prin prăbușirea multor case, atestă o intensitate relativ ridicată a acestora, de cel puțin 5 grade pe scara Richter.

Cursul istoriei, unic orientat spre înainte, consemnează, odată cu Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, din 1 Decembrie 1918, instaurarea în Tășnad a administrației românești, care va continua, cu o singură sincopă (cea a consecințelor Dictatului de la Viena, din septembrie 1940, când Crișana, provincie geografico-istorică din care face parte Tășnadul, dar și nordul și centrul Transilvaniei sunt reintegrate, până în octombrie 1944, statului maghiar) până în zilele noastre.

Un alt aspect interesant este cel a entităților politico-administrative din care a făcut parte integrantă localitatea. Mutațiile în acest domeniu au fost extrem de numeroase, caroiagele teritoriale, ca și denumirile lor, schimbându-se de la o epocă la alta, de la un regim politic la altul. Astfel, numai în ultimele opt decenii Tășnadul a fost integrat fie județului Sălaj, (până în 1948), mult extins spre vest, fie raionului Carei (între 1952-1960), unitate aparținătoare Regiunii Maramureș, fie, din anul 1968, județului Satu Mare.

De asemenea, tot cu un titlu de curiozitate, trebuie subliniată trecerea Tășnadului, în anul 1875, de la statutul de oraș la cel de comună (pentru a se evita taxele mari suportate de locuitorii urbei), fapt ce va fi îndreptat abia peste un secol, în 1968, când localitatea este înscrisă din nou în rândul centrelor urbane.

Evoluția numerică a populației Tășnadului reflectă cu fidelitate condiționările de tip istoric, geografic, social, economic și politic din diversele perioade istorice în care fenomenul este surprins și analizat. Cum s-a ajuns la populația actuală, de peste 9 000 locuitori, la structura sa etnică și confesională extrem de mozaicată, care au fost perioadele de boom demografic sau cele cu descreșteri amenințătoare pentru viabilitatea habitatului însuși încercăm să schițăm, lapidar, în cele ce urmează.

Primele consemnări referitoare la numărul populației orașului actual datează de la 1543, când târgul Tășnadului reunea 196 familii de iobagi (164) și jeleri (32). Având în vedere structura familiei țărănești, cu un număr mare de copii (media ajungând la 5) putem aprecia un număr de cca 1 400 locuitori. Timp de un secol populația va crește extrem de lent, ajungând, în anul 1644, la numai 201 familii, pentru a scădea apoi drastic în perioada 1715-1721 când diverse surse menționează între 40 - 44 familii, respectiv 396-499 locuitori. Scăderea cu peste 75 % a numărului de familii și, implicit, a populației, la trecerea dintre secolele XVII-XVIII se datorează molimelor cumplite ce au afectat întreaga regiune și evenimentelor dureroase din răstimpul răscoalei kuruților lui Francisc Rackoczi al II-lea (1703-1711). Participarea populației Tășnadului la această răscoală este certă, fiind ilustrată inclusiv de prezența unei pivnițe cu rol strategic, situată în chiar centrul orașului, în interiorul vechii cetăți, lângă biserica reformată, care poartă numele de "pivnița lui Rakoczi".

Declinul demografic menționat este rapid înlăturat prin aport de populație alohtonă generat de colonizarea șvabilor la mijlocul secolului XVIII care fac posibilă revigorarea demografică astfel încât, la primul recensământ realizat de administrația habsburgică a Transilvaniei, în anii 1785-1786, localitatea, aparținând comitatului Solnocul mijlociu, deține deja un număr de 342 familii cu o populație totală de 1750 persoane.

Trendul pozitiv se menține până în anul 1847, când numărul locuitorilor ajunge la 3 199 suflete, impactul negativ al evenimentelor revoluției din anul următor determinând, în numai doi ani, în 1849, o descreștere a acestuia la doar 1.250 persoane. Sinusoida se va redresa în deceniile care urmează, îndeosebi în intervalul 1890 - 1910, când populația crește de la 3 677 la 5 030 locuitori. Reculuri majore au produs și cele două războaie mondiale, un aspect ce se impune menționării fiind scăderea, prin emigrare sau deportare, a populației de origine germană după al doilea război mondial. În același context al conflagrației mondiale de la mijlocul secolului trecut se va reduce drastic populația de naționalitate evreiască, afectată de holocaust, Tășnadul avându-și, din acest punct vedere, martirii săi.

În fine, următorul boom demografic se înregistrează în perioada politicii nataliste a vechiului regim, de după anul 1965, în anul 1990 atingându-se maximul demografic al localității, de 10.929 locuitori. Creșterea populației orașului se datorează atât natalității crescute cât și exodului rural din aceeași perioadă, cauzat de politica de industrializare forțată, ce reclama concentrarea forței de muncă din rural în urban. Structura etnică a populației este dominată de români (53 %) și maghiari (38 %) la care se adaugă alte etnii. Din punct de vedere confesional majoritatea o constituie ortodocșii (52,5 %) și reformații (25 %).

În perioada post-decembriștă, din cauze generalizate la întreaga țară, populația orașului a scăzut de la 10.929 locuitori în 1990 la cca 9 000 actualmente, cu un procent de peste 18 %. Fortificarea economică așteptată de la eforturile depuse în turism, va conduce la o stabilitate socială și reluarea trendului demografic crescător.

Văltorile prin care a trecut orașul Tășnad în milenii ființării sale, numite și nenumite ca atare, dar atestate cu certitudine de vestigiile arheologice și consemnările documentare, devin o sursă inepuizabilă de atracție și interes pentru turismul cultural, focalizat pe componenta istorică a potențialului său de atractivitate.

- potențialul turistic natural al orașului și stațiunii este peste nivelul actual de valorificare, constituind „filonul de valoare” pentru dezvoltarea viitoare, între acestea situându-se, pe prim plan, **zăcămintul termo-hidro-mineral balnear**. *Rezervele existente* și trecerea de la activitatea sezonieră la o activitate pe întreg parcursul anului oferă agenților economici din turism posibilitatea dezvoltării, în condiții de eficiență și profitabilitate a activității în acest domeniu;
- posibilitatea realizării într-o perioadă relativ scurtă (2 - 3 ani), a unei rețele complexe de servicii turistice de cazare, alimentație publică, tratament balnear, agrement, agenții turistice etc., prin sprijinirea întreprinzătorilor interesați în desfășurarea acestor activități;
- existența unui program concret de dezvoltare și modernizare a infrastructurii generale a orașului și stațiunii, între care exemplificăm conducta de gaze naturale ce va alimenta cu energie termică localitatea, extinderea și modernizarea spațiilor verzi, canalizării drumurilor și îndeosebi **conturarea stațiunii balneare ca parte a orașului**, zonă funcțională distinctă și importantă.

Turismul ca activitate economică trebuie să se racordeze conceptului de dezvoltare durabilă, fiind o industrie dependentă de resursele naturii și de moștenirea culturală a fiecărei societăți, care vinde aceste resurse. Astfel, toate activitățile turistice trebuie să fie compatibile cu capacitatea de încărcare cu turiști, asigurând o funcționare ecologică și economică durabilă la toate nivelurile.

4.2. POTENȚIALUL TURISTIC ANTROPIC

Înglobează o gamă variată de obiective generate de talentul și inspirația geniului uman, manifestate permanent de-a lungul timpului, din preistorie și până astăzi. Principalele însușiri atractive ale unor astfel de obiective sunt înmagazinate într-o serie de trăsături definitorii cum ar fi: vechimea, unicitatea, ineditul, dimensiunea sau funcțiile îndeplinite.

O caracteristică a resurselor turistice antropice ale Tășnadului, ca de altfel ale întregii Transilvanii, este dată de multiculturalismul acestei provincii geografico-istorice, respectiv de coabitarea seculară a românilor cu maghiarii și germanii, fapt ce a condus la o diversitate remarcabilă a manifestărilor artistice ale celor trei comunități, la realizări inedite în plan material și spiritual, la multiple și pitorești interferențe și influențe reciproce. Le vom putea sesiza cu ușurință în stilurile arhitecturale ale edificiilor, în inventarul acestora, dar mai ales la nivel etnografic, folcloric, al melosului, dansului și portului popular.

Din grupa obiectivelor turistice antropice fac parte: vestigiile istorice, edificiile religioase, obiectivele culturale, monumentele, resursele atractive etnografice (arhitectura populară, obiceiurile, tradițiile, ocupațiile, hramurile și pelerinajele religioase, folclorul, gastronomia).

4.2.1. Vestigiile istorice

Includ o gamă variată de realizări umane, diseminate de-a lungul timpului într-un teritoriu prielnic viețuirii și afirmării habitatelor cum este cel al Dealurilor și Câmpiei de Vest la interfața cărora este amplasat Tășnadul. Se constată o nedezmințită corelație între vechimea populației unui teritoriu și numărul și varietatea unor astfel de fructe ale creativității comunităților respective. Dovezi ale culturii neolitice Starcevo-Criș, descoperite în punctual „La Sere” din Tășnad sau la Blaja, cele eneolitice aparținând Culturii Otomani sau cele din epoca fierului (Hallstatt) descoperite la Ciumești, Pișcolt, Foeni, Pir, Căuș premurg edificările antice și medievale de mai târziu.

Dintre numeroasele tipuri de obiective istorice existente în România (castre romane, castele, cetăți, palate, fortificații), Tășnadul deține un singur edificiu mai reprezentativ și anume *Castelul Cserey Fischer*, ridicat la 1771 în stil baroc, ce adăpostește în sălile lui Muzeul orașenesc.

4.2.2. Edificiile religioase

Sunt mult mai numeroase și mai diversificate arhitectural și funcțional. Ele aparțin unui mozaic de culte (ortodox, reformat, romano-catolic, greco-catolic) specifice celor trei etnii care coabitează armonios în spațiul geografic tășnădean.

Cea mai veche construcție de acest gen este Biserica Reformată, înscrisă la loc de cinste le lista monumentelor istorice ale zonei. Ea a fost ridicată în anul 1476, în perioada episcopatului lui Vingrádi Geréb László, respectiv a domniei regelui Matei Corvin. Stilul arhitectural aparține goticului târziu, liniile construcției neogotice detasându-se prin elemente inedite. Vechimea edificiului a impus o succesiune de renovări, una dintre cele mai ample realizându-se la trei secole de la înălțarea sa, în anul 1776. O altă renovare va fi realizată în anul 1867.

Impunătoare prin alura sa este *Catedrala Ortodoxă*, ridicată de practicanții acestui cult la cumpăna dintre milenii.

Tot în categoria edificiilor religioase se înscriu *Biserica Romano-Catolică*, înălțată în anul 1905 și *Biserica Greco-Catolică*. În localitatea Sărăuad, Biserica "Sf. Grigore Teologul" datează de la 1777 și are statutul de monument istoric.

4.1. OBIECTIVE TURISTICE NATURALE

Turismul în natură, practicat într-o manieră durabilă, dă naștere unor activități variate și permite creșterea durabilității ambientale și economice ale activităților turistice prin valorificarea resurselor turistice naturale și diversificarea geografică a ofertei turistice.

Analiza efectuată a evidențiat faptul că particularitățile fizico-geografice ale unității administrativ-teritoriale Tășnad, dintre care *poziția geografică, morfologia reliefului, resursele hidrice, condițiile climatice și fondul biopedosferic*, asigură un cadru natural favorabil practicării unor forme diversificate de turism, dintre care cu grad ridicat de pretabilitate, se remarcă:

- **turismul curativ** (balneoclimateric);
- **turismul în aer liber** (de drumeție, de recreere, peisagistic, ecvestru, cinegetic, fotosafari);
- **turismul rural**;
- **agroturismul** (turism viticol).

Gradul redus de fragmentare, altitudinea și expoziția versanților față de circulația maselor de aer și radiația solară, condiționează atât existența topoclimatelor cât și dezvoltarea unor zone de interes agricol sau habitational, ceea ce se instituie ca *factori de favorabilitate în valorificarea potențialului agroturistic al teritoriului*. Agroturismul trebuie înțeles ca un pachet de servicii socio-culturale, sportive și activități specifice mediului geografic, puse la dispoziția turistului, având în vedere ca acestea să se desfășoare în condițiile unor investiții individuale și de conservare a naturii.

Climatul și peisajele, etnografia și folclorul, ceramica, artizanatul, fondul cinegetic și piscicol, fondul viticol, pomicol și specificul agrozootehnic existent, fac ca spațiul analizat să dispună de multiple posibilități pentru dezvoltarea agroturismului.

Elementele care exprimă potențialul natural al localității Tășnad, pot constitui factori determinanți pentru dezvoltarea turismului în cadrul acestei zone, cu toate că nu dețin o pondere însemnată și un grad de spectaculozitate ridicat. În cazul de față, fondul natural primește atribute turistice, ca rezultat a condițiilor de favorabilitate exprimate de:

- potențialul diversificat de valorificare a resurselor locale;
- gradul ridicat de accesibilitate al obiectivelor turistice;
- pretabilitatea morfologică a teritoriului la amenajare;
- calitatea resurselor turistice naturale;
- existența unui peisaj geografic specific;
- păstrarea calității factorilor de mediu.

Din acest punct de vedere, în perimetrul localității analizate, se remarcă următoarele obiective turistice naturale: *apele termo-minerale, lacurile artificiale de tip iaz, zona Dealul Tășnad - Dealul Puiului, Pădurea Predului, Valea Neagră și spațiile verzi urbane*.

4.1.1. Apele termo-minerale

Apele de zăcămint din etajul inferior (800-2.000 m) se ivesc la suprafață ca izvoare sau ca foraje sub formă de ape minerale, dar și termale, la 50°C și chiar peste 70°C.

În „Zona de agrement” a orașului funcționează, încă din anul 1978, **Ștrandul termal**, locație care atrage, în fiecare an, zeci de mii de turiști din județul Satu Mare și din județele învecinate (Bistrița-Năsăud, Cluj, Maramureș, Sălaj), precum și turiști străini. Situat în partea de vest a orașului (în lunca Văii Santăului), ștrandul a fost renovat și funcționează acum la standarde europene. Sunt patru bazine pentru adulți și unul pentru copii, toate funcționând cu apă termală de peste 35°C, o perioadă medie de circa 120 zile/an.

Valoarea deosebită a **potențialului turistic balnear**, conferit de proprietățile terapeutice ale apelor minerale, pe de o parte, și tendințele manifestate pe piața turistică internațională, ca urmare a dezvoltării „turismului de sănătate” pe de altă parte, oferă posibilitatea ca în condițiile unei strategii adecvate, turismul balnear, alături de alte forme turismogene pretabile, să devină punctul forte în perspectiva dezvoltării localității Tășnad, care să-i confere, fără echivoc, șansa reactivării statutului de stațiune și a relansării pe piața turistică locală și regională.

Valorificarea optimă a resurselor de substanțe minerale terapeutice, dimensionarea și dezvoltarea funcției balneare în corelație cu rezervele omologate ale acestora, presupune instituirea unui regim optim de valorificare și exploatare a zăcămintului termo-hidro-mineral pe baza cercetărilor și studiilor existente, prin preluarea de la RAMIN a patrimoniului acestor surse de către Consiliul Local orașenesc Tășnad.

4.1.2. Lacurile artificiale de tip iaz

Zona Tășnadului este renumită și pentru lacurile artificiale de tip iaz, formate în condiții dintre cele mai diverse, de la debușarea stratului freatic apropiat de suprafața în cuvetele morfologice naturale de tip bazin închis, până la acumulările hidrologice din foste balastiere sau excavații. Ele sunt dispersate în arealul mai multor comune învecinate, care sporesc gradul de atractivitate locală și nuanțează formele de turism: **turism de agrement piscicol și cinegetic** (ornitofaună acvatică), **sporturi nautice**.

În partea de sud-vest a orașului Tășnad, pe Valea Santăului (Cehalului) au fost construite două **lacuri pentru regularizarea debitelor provenite din viituri**, realizate în anii 1968-1969. Suprafața deținută de acumulările lacustre însumează aproximativ 18.000 m² (9.515 m² - lacul din amonte și 8.419 m² - lacul din aval), iar barajele au o înălțime de 12 m și respectiv 3,8 m.

Popularea acestora cu specii de pești, existența ornitofaunei acvatice și amenajarea pentru agrement constituie premise favorabile de diversificare a ofertei turistice locale (turism nautic, turism piscicol, turism cinegetic, ș.a.).

Natura locurilor din vecinătatea imediată a iazurilor este pitorească, ea pune în prim-planul percepției turistice vegetația acvatică întâlnită de-a lungul malurilor, ce se dezvoltă sub forma unei asociații palustre bistratificate:

- un strat cu o înălțime medie de 1,5 - 2,0 m unde predomină stuful (*Phragmites australis*), papura (*Typha latifolia*), rogozul (*Carex pseudocyperus*);

- un strat bazal cu o înălțime de 40 - 50 cm compus din specii higrofile și hidrofile: *Oenanthe aquatica*, *Lysimachia vulgaris*, *Lycopus europaeus*, *Poa trivialis*, *Juncus effusus*.

Se remarcă valoarea **biotopului lacustru**, printr-o diversificată faună piscicolă (*ihtiofaună*): crap (*Cyprinus carpio*), clean (*Leuciscus cephalus*), scoabar (*Chondrostoma nasus*), caras (*Carassius auratus gibelio*), iar dintre speciile faunistice care trăiesc în preajma lacurilor, de interes turistic sunt: rața sălbatică (*Anas platyrhynchos*), sitarul de mal (*Limosa limosa*), lăcarul de pipirig (*Acrocephalus paludicola*), bizamul (*Ondatra zibethicus*) sau vidra (*Lutra lutra*), ș.a.

4.1.3. Zona Dealul Tășnad - Dealul Puiului

Se prezintă sub forma unei coline prelungi, localizată în zona de contact morfostructural dintre câmpia de glacis subcolinar și dealurile piemontane marginale joase, cu o lungime de aproximativ 2,5 km. Prin poziționarea în imediata apropiere a orașului Tășnad (partea sudică și sud - estică), prezintă un interes turistic, în special pentru **turismul de drumeție**.

Altitudinea maximă a acestui promontoriu este atinsă în Vârful Tășnadului - 229 m, care alături de Vârful Puiului - 227 m, constituie **două puncte de belvedere** asupra regiunii, din care spre nord se deschide **panorama asupra orașului și a grabenului Văii Ierului** (Eriului), iar spre sud se conturează **peisajul dealurilor piemontane**, ca produs al sintezei dintre **componenta morfologică** (bazinete depresionare, culmi prelungi, versanți glacizați, văi ramificate, vârfuri izolate), **fondul biopedosferic** (pajiști și fânețe naturale, spații forestiere compacte, zăvoaie și șleauri de luncă) și **valorificarea antropică îndelungată a spațiului geografic** (podgorii, livezi, perimetre construite, culturi de câmp, ș.a.).

Având un relief tipic piemontan, interesant sub aspect geomorfologic (*interfluvii larg boltite (aproape netede), bazine de eroziune, vârfuri izolate, înșeuări, etc.*) zona prezintă turiștilor peisaje unice, pe care le oferă cu dărnicie natura.

Spațiile periferice localității Tășnad și satele aparținătoare acesteia (Sărăuad, Cig, Blaja, Rațiu, Valea Morii) ascund **trasee de drumeție** inedite și de neuitat. Formele de petrecere a timpului liber se cer amplificate, iar șansa va fi transformată practic prin amenajările ce se impun.

4.1.4. Pădurea Predului

Este localizată în **etajul colinar** din sud-estul unității administrativ-teritoriale, ocupând o suprafață de aproximativ 900 ha, în bazinul superior al Văii Ciripicea și Valea Neagră, la 1,5 - 2,0 km distanță față de orașul Tășnad.

Structura ecosistemului forestier este diferențiată în funcție de orientarea versanților, astfel, pe versanții însoriți se întâlnesc cenoze ale asociațiilor *Quercetum petraea - cerris* și *Quercetum farnetto - cerris*, iar pe versanții mai umbriți, apar frecvent cenozele asociației *Quercus petraea - Carpinetum*.

Prin caracteristicile și diversitatea speciilor, frumusețea peisajului pe care îl creează și efectele recreative sub aspectul confortului psihic, **pădurile de cerete și gorunete** constituie un important factor de atracție, în timpul sezonului turistic de vârf, îndeplinind astfel și rolul de desconggestionare a afluenței turistice. Această influență se manifestă mai ales în **zonele de agrement**, din proximitatea stațiunii, unde, numărul mare al turiștilor atinge, uneori, cote maxime. În ultima perioadă, în timpul sezonului estival, **Stațiunea Tășnad**, a atras un număr tot mai mare de turiști din cadrul județului, regiunile învecinate și chiar din afara granițelor țării (ocuparea medie fiind de aproximativ 2.500 - 3.000 turiști/zi), ceea ce vine să întărească funcția turistică a pădurii.

Deloc neglijabilă este și **bogăția de produse secundare** pe care le oferă pădurea de stejar: *fructe de la diverși arbori și arbuști, ciuperci, plante medicinale și aromatice*, dar și marea varietate de animale sălbatice ca: mistreți, vulpi, lupi, fazani, sitari, ce deschide perspective pentru **practicarea vânătorii**.

4.1.5. Zona Valea Neagră

Valea cu acest nume drenează versanții din sectorul sudic al spațiului analizat, ca afluent al Văii Santăului, având o lungime de 3,7 km și se impune în peisajul local prin **accesibilitate, diversitate peisagistică, interes cinegetic, turism rural, fotosafari și drumeție agrementală**.

Puternic adâncită în structura depozitelor sedimentare piemontane (energia de relief ajungând la 60 - 80 m), alcătuite de stive groase de argilă roșcată pleistocenă, care repauzează peste strate cvasiorizontale panoniene moi (*argile, marne, nisipuri și gresii friabile*), Valea Neagră se prezintă ca un curs de apă cu traseu sinuos, puternic meandrat, flancat de versanți cu profil concav, ce se prelungesc în luncă prin extinse *trene de glacis* și *conuri de dejecție* sub forma unor tăpșane tipice.

În sectorul mijlociu al văii, se află **satul Rațiu**, o așezare umană cu casele adunate în ciorchine, dezvoltată într-un bazinet de eroziune, încadrat la vest și est de versanți cultivați cu viță-de-vie și pomi fructiferi. O așezare liniștită, ruptă parcă de agitata lume din jur, unde turistul va regăsi oricând aceea oază de liniște spre care jinduiește ori de câte ori stresul cotidian îl asaltează.

Sectorul superior al bazinului hidrografic este acoperit cu păduri de cerete și asociații de cer-gorun-stejar, în care viețuiesc animale și păsări de interes cinegetic: iepurele (*Lepus europaeus*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), mistrețul (*Sus scrofa*), căpriorul (*Capreolus capreaolus*), pisica sălbatică (*Felis silvestris*), porumbei sălbatici (*Columbia oenas*), potârnichea (*Perdix perdix*), fazanul (*Phasianus colchicus*), sitarul (*Sopolax rusticola*), ș.a.

4.1.6. Spațiile verzi urbane

Spațiile verzi situate de-a lungul străzilor, drumurilor și cursurilor de ape prezintă un rol polifuncțional în structura spațială urbană, îndeplinind funcții de natură socială, culturală, educativă, sanitară, igienică, utilitară, turistică și estetică.

În orașul Tășnad parcurile ocupă 18.207 m², iar suprafața totală a **spațiilor verzi** (alei și scuaruri) este de 64.900 m², din care **zona de agrement** (ștrand) deține 3.500 m². Spațiile verzi, terenurile de sport și agrement se vor extinde prin replantarea și amenajarea unor zone degradate din perimetrul intravilan.

Parcurile cuprind plantații de arbori și arbuști în proporție de 40-60% din suprafață, spații gazonate 40-50% și flori 5-10%. Aleile sunt mai puțin numeroase dacă le raportăm la suprafața totală. Parcurile găzduiesc specii de arbori **seculari ocrotiți** din care amintim: *Tilia tomentosa argentea*, *Thuja orientalis*, *Quercus robur*, *Pinus nigra*, și altele.

Scuarurile se găsesc în zona locuințelor, acestea facilitând trecerea de pe o stradă pe alta. Aleile sunt în general pavate cu pietriș, iar vegetația este dispusă de o parte și de alta a lor, fiind alcătuită din arbuști de mărimea a 3-a și plante decorative ca *Viola wittrockiana* (pansela), *Hidrangea macrophylla* (hortensia), *Viola arvensis* (trei frați pătați), *Sorbus aucuparia* (scoruș), etc.

Spațiile verzi pot constitui locuri de desfășurare optimă pentru diverse evenimente de ordin socio-cultural (festivaluri locale, celebrări civice, desfășurarea unor activități teatrale, cinematografice, plimbări în aer liber, concerte etc.).

Eficiențizarea valorificării potențialului turistic existent presupune realizarea unui **parc balnear** în stațiune, cu suprafața de 1,0 - 3,0 ha, amenajat conform cerințelor turistice moderne (plantații de arbori și arbuști, amenajări floricole, alei de promenadă, bănci de odihnă, chioșcuri, oglinzi de apă, etc.), în care să fie amplasat și un **centru multifuncțional de cultură și agrement** cu sală polivalentă (minim 200 locuri).

Dezvoltarea eficientă și durabilă a activității turistice în **stațiunea Tășnad**, pe baza unei strategii coerente și viabile, conceptual integrată într-o largă perspectivă (20 - 25 ani), cu obiective precise imediate, de medie și lungă durată, va asigura consolidarea statutului de stațiune balneoclimatică și atingerea într-un interval de timp relativ apropiat, a nivelului de **stațiune turistică de interes național**.

Argumentele favorabile unei asemenea dezvoltări sunt cele date de următoarele considerente:

■ situarea orașului Tășnad la o importantă intersecție de drumuri din partea de nord-vest a țării și în apropierea unor obiective turistice deosebit de valoroase, o rezervă însemnată a orașului și stațiunii o constituie relansarea **turismului de tranzit** pentru valorificarea potențialului turistic al zonei, județului Satu Mare și regiunilor limitrofe;

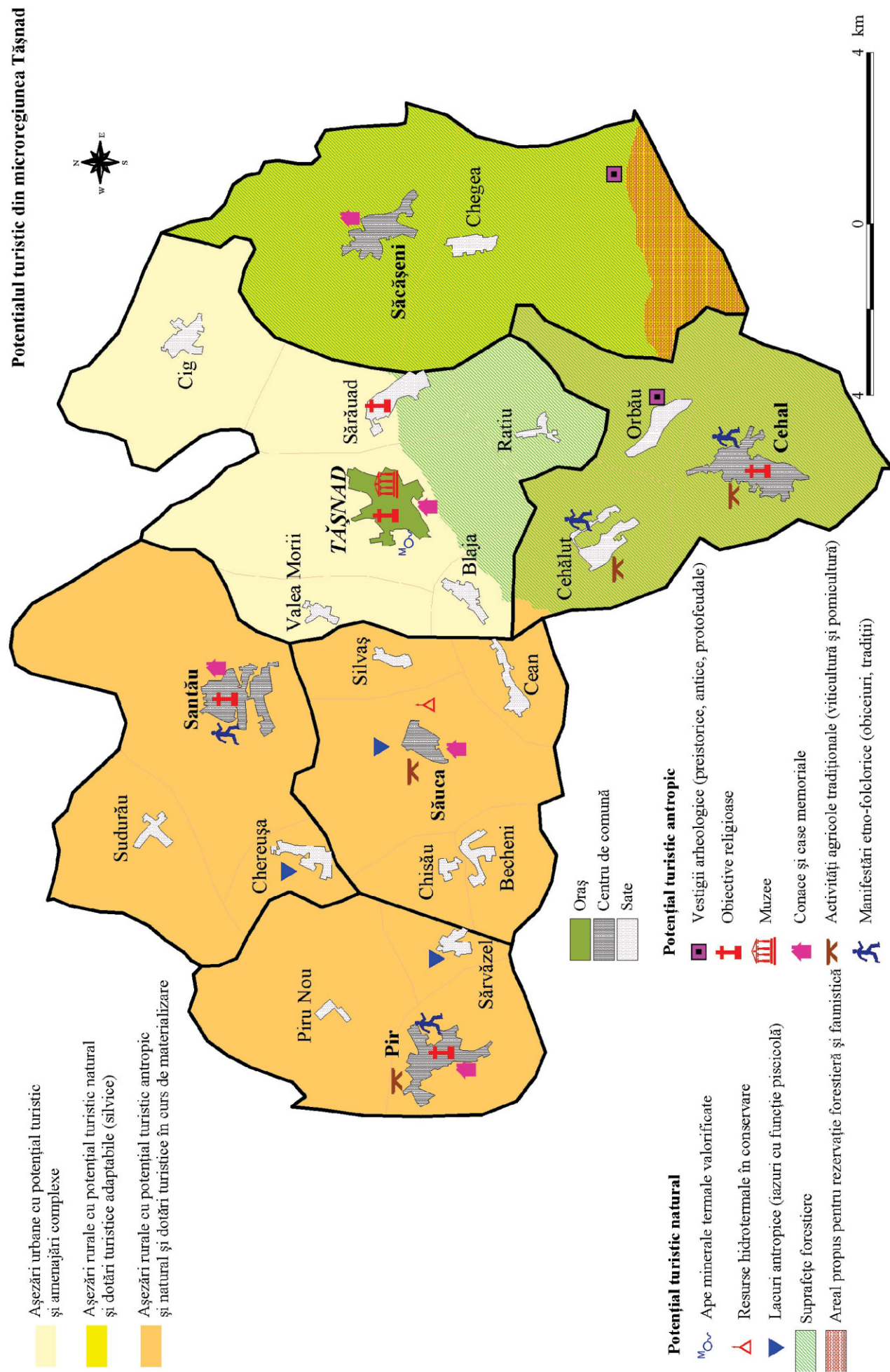

Fig. 11. Potențialul turistic al microregiunii Tășnad.

Prezența celor patru tipuri de edificii de cult aparținând la principalele confesiuni transilvănene, atribuie Tășnadului valența rară de punct de focalizare al **turismului religios**, practicat pe o scară largă de aderenții spirituali ai cultelor respective nu numai cu ocazia hramurilor sau pelerinajelor, ci și în vizitele propriu-zise. Dar și de turiștii proveniți din rândul altor credințe, interesați de valențele arhitecturale sau de inventarul artistic înmagazinat de edificiile în cauză. Tot legat de prezența bisericilor, se impune menționat peisajul extrem de atractiv pe care-l oferă Tășnadul călătorului ce-l abordează dinspre vest, adică dinspre câmpia joasă, turlele zvelte ale construcțiilor ridicate pe colina morfologică profilându-se semeț și marcând pregnant linia orizontului. Din această cauză, un „**circuit al bisericilor tășnădene**” ni se pare o ofertă de real interes pentru turismul cultural local, cu adresabilitate extrem de largă, atât pentru turiștii care aleg Tășnadul pentru proceduri de cură prilejuite de apele termale, în sejur clasic, cât și pentru turismul de tranzit a cărui intensificare este de așteptat. Acest circuit va include însă și edificiile de cult de aceeași factură multiconfesională situate în localitățile din microregiunea Tășnad cum ar fi cele din Pir, Cehal, Săcășeni sau Sântău.

4.2.3. Obiectivele culturale

Sunt reprezentate prin *Muzeul orășenesc*, găzduit în castelul susmenționat, reședință nobiliară din secolul XVIII, și *Casa de cultură*, ridicată în primul deceniu al secolului XX, cu atribute arhitecturale certe, ce justificau, la vremea respectivă, destinația de cazinou ce i-a fost acordată.

Muzeul orășenesc Tășnad, principalul obiectiv cultural al localității urbane, își întâmpină vizitatorii cu o bogată colecție de exponate arheologice provenite din siturile de profil locale sau din vecinătate. Turistul interesat de trecutul acestei regiuni va putea admira unelte și resturi ceramice incizate din paleolitic sau neolitic timpuriu descoperite la Ciumești sau Pișcolt, vestigii ale culturilor Starcevo Criș, Tisa sau Otomani răspândite în numeroase puncte de introspecție arheologică din împrejurimile orașului (Ciumești, Otomani, Foieni, Pir, Căuaș, Sanislău), dar și din perioada dacică de mai târziu.

Muzeul își etalează exponatele celor două secții, arheologie și etnografie, în 4 săli de mai mari dimensiuni. Odată cu reorganizarea din 1995, specificul său a fost accentuat printr-o mai judicioasă expunere a inventarului, prin scoaterea în evidență a valorilor materiale și spirituale ale orașului și zonei limitrofe. Avem practic o incursiune în trecutul acestora, în istoria, tradițiile, obiceiurile, ocupațiile și folclorul regiunii. Ateliere meșteșugărești, ustensile de uz ocupațional și casnic, articole ale portului popular aparținând celor trei etnii conlocuitoare își desfășoară privitorii cu cele mai inedite ipostaze creatoare. Vizitatorul poate stăruie cu privirile sale admirative asupra obiectelor ceramice produse în vestite centre de olărit din Tășnad, Vama, Cehu Silvaniei, Băița, a uneltelor utilizate în diverse practici agricole tradiționale, a arsenalului de ustensile folosite în diverse meșteșuguri. De reținut caracterul de zonă etnografică de tranziție a Tășnadului, de la cea de mare autenticitate a Codrului, la sonele Sălaj și Bihor. Tranziția înseamnă însă și numeroase interferențe, deci bogăție și diversitate, atribute care favorizează din plin valorificarea turistică.

Secțiunea dedicată arheologiei și istoriei conține, la rândul ei, exponate de mare valoare, ceramică și unelte din epoca neolitică, epoca bronzului, a fierului. Nu lipsesc obiectele și documentele din epoca feudală și modernă, fapt ce întregeste imaginea evoluției în timp a localității, a evenimentelor la care a participat sau de care a fost marcată.

Semnalam, de asemenea, spațiul alocat expozițiilor temporare, organizate la nivelul orașului sau al județului cu ocazia diferitelor manifestări artistice.

Intre obiectivele culturale trebuie inclus și *Liceul Tășnad* a cărui activitate, pusă sub stindardul *NIHIL MAGNUM SINE ARDORE!* (*Nimic măreț nu se poate realiza fără pasiune!*), vizează formarea de conștiințe civice și viitori aspiranți la cele mai felurite profesii. Aura sa nostalgică aduce în preajma clădirii situată pe vârful colinei principale ce adăpostește orașul generații întregi de absolvenți care i-au trecut pragul începând din anul 1958 când a fost înființat.

4.2.4. Monumentele

Alcătuiesc o grupă distinctă de atracții turistice derivate din permanenta preocupare a oricărei comunități umane de a-și elogia personalitățile istorice, culturale sau artistice reprezentative, de a-și marca propria ascendență spirituală prin eternizarea momentelor de vârf ale evoluției proprii.

Astfel, un popas obligatoriu îl vor face turiștii la *Monumentul ostașului necunoscut*, situat în chiar centrul orașului, prilej de rememorare a istoriei locului, cu toate convulsiile ei seculare.

Tot în această categorie se înscriu *busturile și plăcile comemorative* dedicate lui Grigore Maior, promotor al Scolii Ardelene (alături de Samuil Micu, Petru Maior, Gheorghe Șincai și Ion Budai-Deleanu), Biro Lajos, cunoscut biolog (zoolog), Coriolan Steer (fondator al "Despărțământului ASTRA"), Keresztesi Samuel (pictor), Noti Karoly (scriitor). Vremurile de astăzi, atât de contrariante uneori în valorile lor, etalează imaginea lui Gheorghe Copos, patronul echipei de fotbal Rapid București, fost vicepriministru al României, cu origini în partea locului.

Fig. 9. Tășnad. Monumentul Eroilor

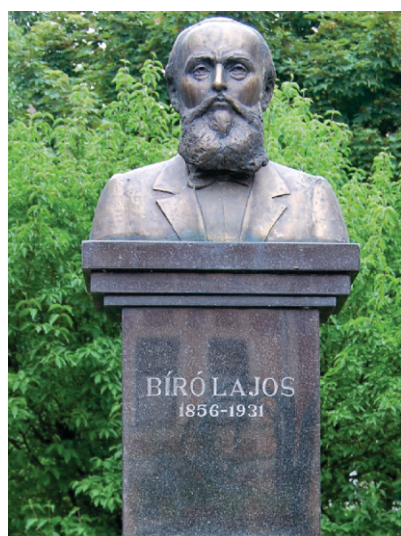

Fig. 10. Busuturi ale unor personalități locale (Coriolan Steer, Biro Lajos, Grigore Maior)

Pe lângă acestea se poate adăuga și casa memorială Ady Endre situată în vecinătatea Tășnadului, la Căuș. Ady Endre aparține panteonului culturii maghiare, fiind considerat întemeietorul liricii moderne maghiare. Statutul de casa memorială a fost atribuit în anul 1957, pentru ca, peste două decenii, în 1977, când s-au sărbătorit centenarul nașterii poetului, locația acesteia este restaurată și este refăcută, iar expozițiile din interior reconsiderate. Edificată la mijlocul secolului al XIX-lea, casa natală a poetului este o construcție țărănească integrabilă arhitectural zonei etnografice a văii Eriului. Este alcătuită din trei încăperi, cea din mijloc, cu rol de tindă, asigură accesul în celelalte două situate lateral acesteia. Dintre lucrurile aparținând familiei poetului, respectiv acestuia, se regăsesc piese de mobilier, diverse obiecte și numeroase fotografii și copii ale documentelor școlare. Într-o clădire alăturată, aparținând conacului familial, poate fi vizitată camera poetului și pot fi văzute imagini din periplusul său prin lume, viață și arta poetică.

Busturi menite a immortaliza imaginea unor personalități locale întâlnim și în localitățile Săuca și Pir.

Pentru a diversifica oferta turistică locală, punerea în valoare a acestor elemente de patrimoniu spiritual se impune cu o mare acuitate, inclusiv în cadrul unui traseu dedicat „personalităților tășnădene”.

4.2.5. Resursele turistice etnografice

Se remarcă prin bogăția și diversitatea lor, fiecare dintre etniile conlocuitoare ale zonei aducându-și un aport inedit la multiplicarea acestora. Deși viața urbană a redus, peste tot în lume unde ea s-a afirmat, uneori până la dispariție, vechile tradiții și obiceiuri, precum și elementele constituente ale folclorului (portul, dansul și cântecul popular), găsite actualmente fie în muzeul orașului, fie în arhivele de profil, ele se mențin încă, chiar dacă numai la nivel simbolic în localitățile rurale atașate sau învecinate spațiului urban (Sărăuad, Blaja, Cig, Valea Morii, Cehal, Cehăluț, Săuca, Săcășeni, Santau, Pir). Anumite manifestări, precum „balul strugurilor”, din Cehăluț, sau „chirbaiul”, din Santău, conțin numeroase elemente de sorginte etnografică, ce trebuie revitalizate și exploatare turistic mai intens.

Turismul rural, ale cărui motivații se alimentează cu prisosință din zestrea etnografică a localităților rurale, reprezintă o ideală oportunitate pentru revitalizarea tradițiilor și obiceiurilor, a unor ocupații cu caracter artizanal, a folclorului în satele zonei. Toate aceste devin elemente de prim ordin ale unei oferte turistice originale, inedite, singura capabilă de-a atrage și a fideliza cererea turistică.

În cadrul ocupațiilor tradiționale, cultura viței de vie se impune a fi reconsiderată. Ea deține o semnificație aparte prin vechimea sa atestată în documente medievale, precum cel din anul 1589 în care se menționează că „...dacă cineva își plantează vie pe teritoriul orașului, nu poate fi frustrat de acea vie, pentru nici un fel de păcat, numai dacă a atentat la viața cuiva...”. De altfel inventarele agricole ale diverselor perioade confirmă frecvența culturii în cauză, dovadă fiind cele din 1644 și 1720, menționate de Petri Mor, unde parcelele cu viță de vie ajung, ca număr, la 130, respectiv 241, la concurență cu toate celelalte tipuri de culturi și folosințe agricole. Revitalizarea podgoriei cu centrul la Tășnad nu se rezumă numai la cultura în sine, ci la o formă aparte de desfășurare a turismului și anume *turismul oenologic (viticul)* practicat în astfel de zone populate de pivnițe și crame amenajate special pentru degustări și petrecerea timpului liber. Ocupația se va asocia cu variatele manifestări folclorice prilejuite de cultura viței de vie, dar mai ales de culesul strugurilor (cunoscut este „balul strugurilor”, organizat în toamna fiecărui an în localitățile Pir, Cehăluț sau Săcășeni) și producerea vinului, ce pot fi exploatare ca momente atractive de mare autenticitate.

O altă ocupație tradițională este *pomicultură*, centrată îndeosebi pe cultura prunului, larg răspândită în localitățile Cehal și Săuca. Pe lângă faptul că fructele devin unul dintre produsele ecologice cele mai căutate de turiști, obținerea țuicii în distileriile artizanale ale populației ar putea constitui destinații atractive de scurtă durată în circuitele turistice organizate în microregiune.

În sfârșit, *cultura grâului* la Săuca, în proximitatea Tășnadului, caracteristică prin calitatea acestuia, ar putea conduce, în viitor, la organizarea, după terminarea recoltării, a unei „sărbători a grâului” și reluarea tradiției producerii pâinii în cuptoare tradiționale, transformându-se într-o atracție specifică și ea turismului rural.

Tabelul 5

Proprietățile microbiologice ale apei termale captate în Stațiunea Tășnad

Nr. crt.	Analize/ încercări efectuate	U.M.	Valori obținute/ Cod probă	Incertitudine extinsă k=2	Limite admise conf.: SR 12585-87 SR-1342-91	Metoda de analiză
1	Număr total bacterii aerobe mezofile la 370C	UFC/ml	0		Sub 300 UCF/ml	SR 3001-91 SR EN ISO 6222-04
2	Număr total bacterii aerobe mezofile la 220C	UFC/ml	0		-	SR 3001-91 SR EN ISO 6222-04
3	Bacterii coliforme	Nr./100ml	0		Sub 100/dm3	SR 3001-91 SR EN ISO 9308-04
4	Bacterii coliforme fecale (E.coli)	Nr./100ml	0		Sub 20/dm3	SR 3001-91 SR EN ISO 9308-04
5	Streptococi fecali (enterococi)	Nr./100ml	0		Absent	SR 3001-91 ISO 7899-00
6	Pseudomonas aeruginosa	Nr./250ml	0		Absent	SR 3001-91 ISO 12780-02
7	Bacterii anaerobe sulfitoreducătoare (clostridium perfringens)	Nr./250ml	0		Absent	SR 3001-91 ISO 646171-86 ISO 7937-97

Conform aceluiași raport, efectuat de către Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneologie din București, acțiunea farmacodinamică recomandă apa termală a stațiunii poate fi recomandată pentru utilizare în cură externă în următoarele afecțiuni:

- o reumatismale degenerative;
- o reumatismale abarticulare;
- o neurologice periferice cronice;
- o ginecologice cronice (în afara puseelor inflamatorii);
- o afecțiuni posttraumatice;
- o boli asociate: (boli profesionale, endocrine, boli de metabolism).

Bolile reumatismale degenerative sunt afecțiuni caracterizate prin manifestări care au ca substrat anatomic degenerescență sau o uzură a țesutului mezenchinal, care alterează cu predilecție cartilagiul mezenchinal. Sunt cuprinse în această categorie bolile reumatismale cunoscute sub termenul general de artroze. Formele clinice mai importante sunt spondilozele (cervicale, dorsale, lombare), coxartroza, gonartroza, artrozele mâinilor și picioarelor. Foarte important este faptul că reumatismele degenerative pot fi tratate și ameliorate prin cure terapeutice în cadrul acestei stațiuni. Din punct de vedere medical, este important a se reține însă că anumite forme și etape patologice nu pot beneficia de cură de tratament. Este vorba despre spondilozele cu nevralgii acute sau subacute, herniile de disc ireductibile, osteoporomalacia vertebrală, coxartrozele în puseu acut sau cu atitudini vicioase ireductibile, artrozele la vârstnici cu decompensări cardiovasculare, hepato-renale sau cu ateroscleroză avansată. De asemenea, este foarte important faptul că o serie de afecțiuni pot beneficia de tratament profilactic, așa cum este cazul în: stări preartrozice cu deficiențe legate de hipo- sau hiperlaxitate musculo-ligamentară, cu deficiențe de statică, cu dischinezii musculare, cu obezitate sau în artrozele de origine endocrin-metabolică.

Afecțiunile reumatismale abarticulare sunt suferințe ale părților moi, de natură inflamatorie, degenerativă sau mixtă, de genul tendinitelor, bursitelor, miozitelor, fibrozitelor, având diverse localizări. Mai întâlnite în practica balneară sunt periartrita scapulohumerală sau a șoldului, epicondilita, tenosinovita mâinii și piciorului, însoțind de obicei formele reumatice degenerative (spondiloze, poliartroze). Cu excepția fazelor acute, bolile reumatismale abarticulare pot fi tratate în cure balneare.

Tratamentul trebuie aplicat individual fiecărei forme de boală și în corelație cu stadiul evolutiv al acesteia.

Utilizarea apelor termale în cadrul stațiunii este încă departe de a fi în conformitate cu potențialul derivat din valorile cantitative și calitative care caracterizează captarea termală, fiind prezente 3 bazine pentru adulți și unul pentru copii, în care temperatura medie a apei este de ~40°C;

CAP. 5. TURISMUL BALNEAR

Conform H.G. 417/2000 Tășnadul a fost atestată ca stațiune de interes local. Atributele sale turistice sunt legate de existența apelor termale valorificate aici din a doua jumătate a secolului trecut. Se conturează așadar, ca principală valență turistică a acestei stațiuni, caracterul de stațiune balneară. Însă potențialul turistic asociat apelor termale induce și o a doua fațetă și anume cea asociată turismului recreativ, cu caracter complementar.

Importanța componentei balneare în tabloul turistic de ansamblu al stațiunii Tășnad derivă din faptul că această formă de turism se impune tot mai mult pe piața de profil, fiind “redescoperit” și revalorizat prin prisma unor politici și abordări moderne, care merg de la terminologie (ex. tendința de eliminare din vocabularul de specialitate a unor termeni precum “sanatoriu”, “bază de tratament” și “cură”) până la diversificarea grupurilor țintă (ex. sportivi, familii cu copii, tineri, etc.) și a formelor de turism (recreativ, de relaxare). În general, se constată că datorită efectelor sociale și economice, turismul balnear a devenit un segment major al pieței turistice, spre care se orientează o bună parte a mijloacelor materiale și a resurselor umane, la care se adaugă prestarea unor servicii turistice și medicale de o factură complexă și de un înalt nivel calitativ, armonizate spre satisfacerea așteptărilor și cerințelor omului modern (inclusiv din perspectiva tratării unor maladii derivate din stilul de viață în care sedentarismul, stresul și suprasolicitarea sunt elemente cvasigeneralizate).

Stațiunile balneare sunt cele mai vechi forme de amenajare turistică din istoria dezvoltării acestora, putând fi identificată o succesiune de modalități de amenajare, în funcție de posibilitățile tehnice și de modul de interpretare a conceptului de SPA (*Saluti Per Aqua*).

În cazul existenței și utilizării apelor termale modelul general de amenajare presupune captarea și transportul apei termale, preluarea sa în cadrul unui complex. Organizarea acestuia poate îmbrăca aspecte variate, cel mai comun fiind însă organizat într-un spațiu de pre-cură externă, therma propriu-zisă și spațiul de postcură (cu dotări pentru o serie de proceduri precum masaj, împachetări, etc.); la acestea se adaugă componenta de agrement și spațiile pentru cazare.

Beneficiind de prezența acestei resurse pe care se centrează activitatea turistică din stațiunea Tășnad, apa, trebuie subliniat faptul că este nevoie de o abordare diversificată și complexă a acestei resurse, cu atât mai mult cu cât concurența pe piața de profil din regiune este acerbă (cu atât mai mult cu cât în raport cu stațiunile de același tip din Ungaria se înregistrează un decalaj la nivele multiple: valorificare, amenajări turistice, marketing, etc.). Se impune așadar o abordare integratoare a resursei respective, care poate și trebuie să fie regăsită sub forme diverse, cum ar fi:

- *Apa ca element curativ*, utilizată prin prisma proprietăților fizico-chimice, în cadrul unor protocoale medicale de balneofizioterapie;
- *Apa ca element de confort*, utilizată ca factor natural care prin volum, dinamică, temperatură, reprezintă elementul central al unor amenajări de tip SPA, wellness sau cu caracter ludic;
- *Apa ca element decorativ*, utilizată ca factor estetic în cadrul unor elemente de amenajare, design și arhitectură.

Factorii naturali de cură balneară.

Așa cum s-a arătat în capitolul 1, particularitățile fizico geografice ale stațiunii Tășnad

Concură la atribuirea unor valențe turistice balneare, în condițiile existenței unor resurse asociate componentelor geologice și climatice. Este vorba despre substanțele minerale cu valențe terapeutice, care prin proprietățile fizico-chimice răspund necesităților profilactice și medicale de menținere, consolidare, refacere a stării de sănătate, a capacității de muncă și de reconfortare fizică și psihică individuală. În al doilea rând, factorii climatici rezultați în urma conjugării determinist cauzale dintre latitudine, longitudine și altitudine, cu repercusiuni asupra (radiației solare, temperaturii, circulației atmosferice, umidității și aeroionizării) fac din reprezentă atuari care contribuie într-o manieră benefică la completarea ofertei de tratament.

1. Apele termale.

Tratamentul balneofizioterapeutic ocupă un loc foarte important în cadrul terapiei. Factorii balneari sunt excitanți fizici care se caracterizează printr-o serie de proprietăți, legate de temperatură, caracteristici chimice, etc. acționând asupra organismului acesta răspunde printr-o serie de reacții, cum ar fi dilatarea vaselor, sudorația, mărirea frecvenței respiratorii, schimbări metabolice, etc.

Reprezintă principalul factor natural de cură în această stațiune, imprimându-i nota de specificitate. Trebuie precizat că acest tip de tratament se vizează mecanismele dereglate care determină stările malade, având însă și o acțiune generală. Un aspect important este acela că terapia balneară are capacitatea de acțiune chiar și în faza de predispoziție, astfel că, pe lângă rolul curativ, balneofizioterapia are și un rol profilactic, preventiv, multe boli putând fi evitate în urma efectuării unor cure balneare. Totodată, este foarte important faptul că o bună parte din adresabilitatea curelor balneare vizează și faza cronică de manifestare a unor boli, precum și în cazul convalescenței. În aceste din urmă caz, scopul curelor balneare este dublu: pe de o parte de a readuce funcțiile organismului la stadiul lor inițial, agentul perturbator fiind îndepărtat, iar pe de altă parte, de a preîntâmpina recidivele. Apele termale prezente la Tășnad fac parte din ansamblul resurselor hidrotermale existente în vestul României, la a căror formare au contribuit în mod hotărâtor elemente de factură tectonică, și anume, prezența sistemului de falii care fragmentează scoarța terestră și care permit circulația descendentă și ascendentă a apelor subterane până la adâncimi mari, iar pe de altă parte, existența unei anomalii geotermice, manifestată în contextul poziționării mai apropiate de suprafața terestră a astenosferei, adică a celui "strat" din interiorul Terrei, caracterizate de temperaturi care pot ajunge la câteva mii de grade.

Captată de la o adâncime de 1354 m prin intermediul unei sonde, apa termală din stațiunea Tășnad este caracterizată de o serie de proprietăți fizico-chimice cum ar fi:

- temperatura: 70,
- mineralizarea totală de 9846,3 mg/l;
- pH: 7,5;
- anioni: Cl^- , HCO_3^- , SO_4^{2-} , NO_3^- , I^- , Br^- ;
- cationi: Na^+ , Ca^{2+} , NH_4^+ , Mg^{2+} , K^+ , Fe^{2+} ; HBO_2 , H_2SiO_3 ;

Conform buletinului de analiză nr. 47/04.01.2007 eliberat de către Institutul Național de Recuperare, Medicina Fizică și Balneoclimatologie apa captată în cadrul Stațiunii Tășnad este caracterizată de o serie de indicatori fizico-chimici care îi conferă numeroase valențe terapeutice și inclusiv balneare.

Tabelul 4
Proprietățile fizico-chimice ale apei termale captate în Stațiunea Tășnad

Nr. crt.	Analize/ încercări efectuate	U.M.	Valori obținute/ Cod probă	Incertitudine extinsă k=2	Limite admise conf.: SR 4450/1997 HG-1.020/2005	Metoda de analiză
1	Temperatura apei	°C	70			
2	Temperatura aer	°C				
3	pH-ul	unit.pH	7,5		6,5-9,5	
4	Conductivitate	mS	14,99		Corespunzător mineralizației apei minerale	SR ISO 10523/1994
5	TDS	mg/l	-		Corespunzător mineralizației apei minerale	SR EN27888/1997
6	Salinitate	sal.	8,8		Corespunzător mineralizației apei minerale	STAS 3638-76
7	Reziduu sec 1800C	mg/l			Conform caracteristicilor specifice ale apei minerale analizate	

Nr. crt.	Analize/ încercări efectuate	Valori obținute U.M.					Incertitudine extinsă k=2	Limite admise conf: SR4450/1997 HG-1.020/2005	Metoda de analiză
		mg/l	mmoli	m. echiv	mg%	m.echiv %			
8.	Clor	4,3967	124,00	124,00	46,348	82,959		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale	STAS 11277/1-79
9	Brom	0,3	0,004	0,004	0,003	0,003		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale	STAS 11277/5-79
10	Iod	1,9	0,015	0,015	0,020	0,010		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/11-80
11	Nitrați	2,5	0,040	0,040	0,026	0,027		concentr. max 50 mg/l	SR ISO 78901:1998
12	Nitriți	Abs.						concentr. max 0,1 mg/l	SR ISO 6777:1996
13	Sulfăți	29,4	0,306	0,612	0,310	0,410		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale	STAS 3262-61
14	Bicarbonic	1512,8	24,800	24,800	15,947	16,592		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale	STAS 11277/5-79
15	Carbonați							Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale	
				149,47		100,000			
16	Sodiu	3304,5	143,74	143,74	34,835	96,168		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/6:79
17	Potasiu	10,0	0,256	0,256	0,105	0,171		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/4:79
18	Amoniu	20,6	1,1	1,1	0,2	0,8		concentr. max 0,5 mg/l	SR ISO 17501:2001
19	Calciu	54,5	1,360	2,720	0,575	1,819		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/8:80
20	Magneziu	19,5	0,802	1,604	0,206	1,073		Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/9:80
21	Fier	0,2	0,004	0,007	0,002	0,005		Conform stării naturale a apei	STAS 11277/2:79
22	Mangan							concentr. max 0,5 mg/l	STAS 11277/7:80
				149,47		100,000			
23	Acid metasilicic	23,4	0,300		0,247			Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	SR ISO 6382:1995
24	Acid metaboric	101,2	2,309		1,067			Conform stării naturale a apei	SR ISO 9390:2000
25	Substanțe organice	8,8	0,550		0,093			concentr. max 3 mg/l	SR EN 8464/2001
		9486,3	299,63	298,94	100				
26	Dioxid de carbon liber							Conform caracteristicilor specifice ale apelor minerale analizate	STAS 11277/ 13:81
27	Hidrogen sulfurat							Conform stării naturale a apei	STAS 11277/ 13:81
	Mineralizare	9486,3	299,63		100,00				

În funcție de segmentarea fluxurilor turistice, cele mai importante grupuri țintă în raport cu Stațiunea Tășnad sunt:

○ **După aria de proveniență**, grupul țintă cel mai important este reprezentat de localnici, de locuitori ai județului și de populația din localitățile învecinate. Chiar dacă nu implică și cazare, ponderea localnicilor în fluxul turistic este importantă, în condițiile în care frecvența accesării stațiunii este una ridicată. Celălalt grup de interes din zone mai îndepărtate, dar în principal din județele regiunii sunt turiști atrași de băi și care petrec mai multe zile. Din păcate, ponderea turiștilor străini care accesează stațiunea este foarte mică, nedepășind câteva zeci de cazuri anual.

○ **Din punct de vedere motivațional**, se disting două categorii majore de vizitatori, principalul grup țintă reprezentându-l persoanele doritoare de recreere, distracție, programe în aer liber în perioada verii. Mărimea fluxului în lunile de vară, suprapuse concediilor și vacanțelor, reflectă fără nici-un echivoc specificul acestui tip de turism. Un alt grup țintă, inferior numeric celui dintâi, dar aflat într-o creștere semnificativă este cel constituit din persoanele care vizitează stațiunea în scop curativ. Dimensiunile acestui grup vor crește în anii următori datorită nevoii de profilare a locației pe valențele principalei sale resurse atractive care rămâne apa termală.

○ **După categoria de vârstă și statut familial**, grupul țintă este reprezentat de persoanele de vârstă medie, cu familie (36-60 de ani), care vizitează băile cu scopul de a se relaxa și a se odihni. În afara de aceștia, se constată o pondere însemnată a tinerilor (18-35 de ani) cu sau fără familii, care se încadrează, din punct de vedere al opțiunilor, în categoria turismului recreativ.

○ **După starea materială**, grupurile țintă sunt reprezentate de persoane cu venituri medii, în mai mică măsură se poate ține cont de cei cu venituri peste medie deoarece ei preferă destinațiile cu oferte calitativ superioare și posibilități diversificate de petrecere a sejurului. În ceea ce privește persoanele cu venit sub medie, frecvența acestora în vizitarea Stațiunii Tășnad este fluctuantă, în condițiile unei tendințe generale de creștere treptată a prețurilor. Corelarea permanentă ofertă/preț trebuie avută în vedere pentru a competiționa eficient atât cu bazele turistice învecinate de același tip cât și pentru a fideliza clientela proprie, extrem de sensibilă la raportul în cauză.

Din analiza graficului privind circulația turistică în timpul anului în stațiunea Tășnad se poate trage o concluzie deosebit de interesantă și utilă în ceea ce privește strategia de urmat pentru eficientizarea turismului stațiunii și anume sezonalitatea puternică a acestuia, cel mai intens flux de turiști înregistrându-se în lunile de vară, iulie și august, în vreme ce în lunile de toamnă, iarnă și primăvară ponderea acestora este nesemnificativă. Fenomenul este cu totul nespecific pentru o stațiune cu caracter balnear, unde tratamentul pe bază de ape termale se poate practica întregul an, nefiind condiționat de mersul vremii și manifestările meteorologice. Acest fapt conduce mai degrabă concluzia spre o constatare surprinzătoare și anume că profilul stațiunii nu este practic cel balnear, ci recreativ, majoritatea absolută a turiștilor vizitându-o pentru agrementul prilejuit de prezența ștrandurilor termale. Pentru a inversa această pondere și a asigura locației un flux permanent de turiști, inclusiv în lunile deficitare, se impun măsuri ample și diversificate de îmbunătățire a infrastructurii și ofertei specifice turismului curativ, de diversificare a procedurilor de cură pe bază de ape termale, aerosoli, kinetoterapie. Promotorii turismului tășnădean trebuie să se convingă definitiv că simpla prezență a apelor termale în localitate nu rezolvă de la sine statutul de stațiune balneară a localității, că este necesară o amplă și iscusită acțiune de structurare, etalare și promovare largă a ofertei, de dotare cu tehnologia necesară și, mai ales, cu personal medical calificat pentru susținerea profesionistă a activităților de tratament și cură. Cu atât mai mult cu cât, nu la mare distanță, la sub 100 km, stațiunile din Ungaria, susmenționate, dar și Băile Felix și 1 Mai, oferă turiștilor interesați de un astfel de tip de turism, extrem de căutat și de benefic social și economic, numeroase posibilități de satisfacere a opțiunilor proprii.

2. Climatul

Beneficiind de valori termice generoase, climatul local din stațiunea Tășnad vine să completeze în mod benefic ansamblul factorilor naturali, contribuind în manieră semnificativă la conturarea unui ansamblu atractiv, mai ales în condițiile în care facilitățile balneare acoperite sunt insuficient dezvoltate. În conformitate cu poziția geografică latitudinală și altitudinală. Climatul stațiunii Tășnad este unu de tip sedativ și de cruțare, fiind indicat pentru cei care nu suportă stresul factorilor climatici, cum ar fi de exemplu persoanele în vârstă care trebuie să urmeze o cură balneară pentru dureri articulare, dar care prezintă și o afecțiune cardiovasculară mai avansată, sau pentru copii cu stări de nervozitate, ori pentru persoanele în convalescență, cu reumatism poliarticular acut, etc. În plus, bioclimatul sedativ este recomandat pentru odihna persoanelor sănătoase dar cu stări de surmenaj, precum și pentru bolnavii care nu pot suporta căldura excesivă a altor regiuni în anotimpul de vară ori amplitudini termice accentuate, umezeala mare a aerului, sau intensitatea crescută a curenților de aer de pe litoral. Se constituie așadar ca un bioclimat lipsit de contraindicații terapeutice, deținând un rol activ în ceea ce privește efectul terapeutic, alături de agentul balnear, având în vedere faptul ca persoana care se expune la aer, soare, apă, să o facă treptat, progresiv, în corelație cu starea de confort termic și în funcție de indicațiile medicului.

În prezent, valorificarea apei termale în cadrul stațiunii se face în cadrul unei baze turistice în care sunt amplasate un număr de patru piscine cu apă termală, cu clădirile aferente și clădiri pentru serviciile de alimentație publică și de divertisment. Două dintre piscine sunt de aceeași mărime, având fiecare o suprafață de 800 m² și adâncime cuprinsă între 1,5 și 1,8 m. Un al treilea bazin este destinat copiilor; acesta are o suprafață de 100 m² și adâncimea de 1,5 m, fiind dotat cu un tobogan de dimensiuni mici. Cel de al patrulea bazin a fost dat în folosință în anul 2006; acesta are o suprafață de 450 m² (bazin semiolimpic), fiind prevăzută și cu un pavilion de iarnă, fapt ce permite practicarea activităților balneară și în anotimpul rece al anului.

Dotările complementare ale ștrandului (cu o suprafață construită de 300 m²) sunt reprezentate de vestiar, garderobă și grupurile sanitare, la care se adaugă o clădire de tratamente balneoterapeutice cu o capacitate de 28 de pacienți pe zi, dotată cu piscină de tratament și dispensar medical.

Pe lângă potențialul natural care stă la baza dezvoltării acestei stațiuni, abordarea strategică a acestui aspect impune și raportarea la existența unui mediu concurențial foarte acerb în domeniu. Dacă la nivel național, concurentul direct este reprezentat de stațiunea Băile Felix, stațiune balneară cu tradiții care funcționează tot anul, beneficiind de o bază de cazare și de tratament remarcabile, la nivel regional și județean se remarcă existența unor concurenți de talie comparabilă: ștrandul termal Carei, și Băile Marghita. Foarte importantă este însă concurența exercitată de stațiunile de profil din Ungaria, a căror prezență pe piața de profil se face remarcată prin două elemente deosebit de importante: calitatea serviciilor și promovarea agresivă.

Este vorba despre stațiunea Hajdúszoboszló, situată la ~100 km (peste un milion de turiști anual) ștrandul Aquaticum de la Debrecen, situată la ~80 km, și Nyíregyháza Sóstói Parkfürdő, situat la ~95 km. Raportarea la aceste elemente concurențiale scoate în evidență faptul că singura modalitate prin care Stațiunea Tășnad se poate face remarcată pe piața de profil presupune o abordare pe trei axe: ofertă turistică de calitate, prețuri competitive și promovare agresivă, cu precizarea că într-o primă etapă, se impune cu stringență asigurarea unor dotări și servicii la standardele cele mai ridicate.

O analiză punctuală pune în evidență faptul că aria de proveniență a turiștilor ce optează pentru un sejur la Tășnad este Transilvania, Crișana și, parțial, Banat. De remarcă faptul că Județul Satu Mare, unde este localizată stațiunea, este depășit sub aspectul fluxului de vizitatori de județele Maramureș, Sălaj și Cluj ceea ce trimite gândul la concurența pe care o are deja stațiunea pe piața turistică regională cu stațiunile cu același profil, balnear, situate în partea nord-estică a Ungariei, în special Hajdúszoboszló și Nyíregyháza. Acest fapt trebuie să intre în atenția promotorilor turismului din județul menționat, în sensul sprijinirii eforturilor autorităților locale din Tășnad pentru a ridica nivelul calitativ al ofertei și serviciilor proprii, pentru a putea competiționa, de la egal la egal, cu bazele turistice din țara vecină.

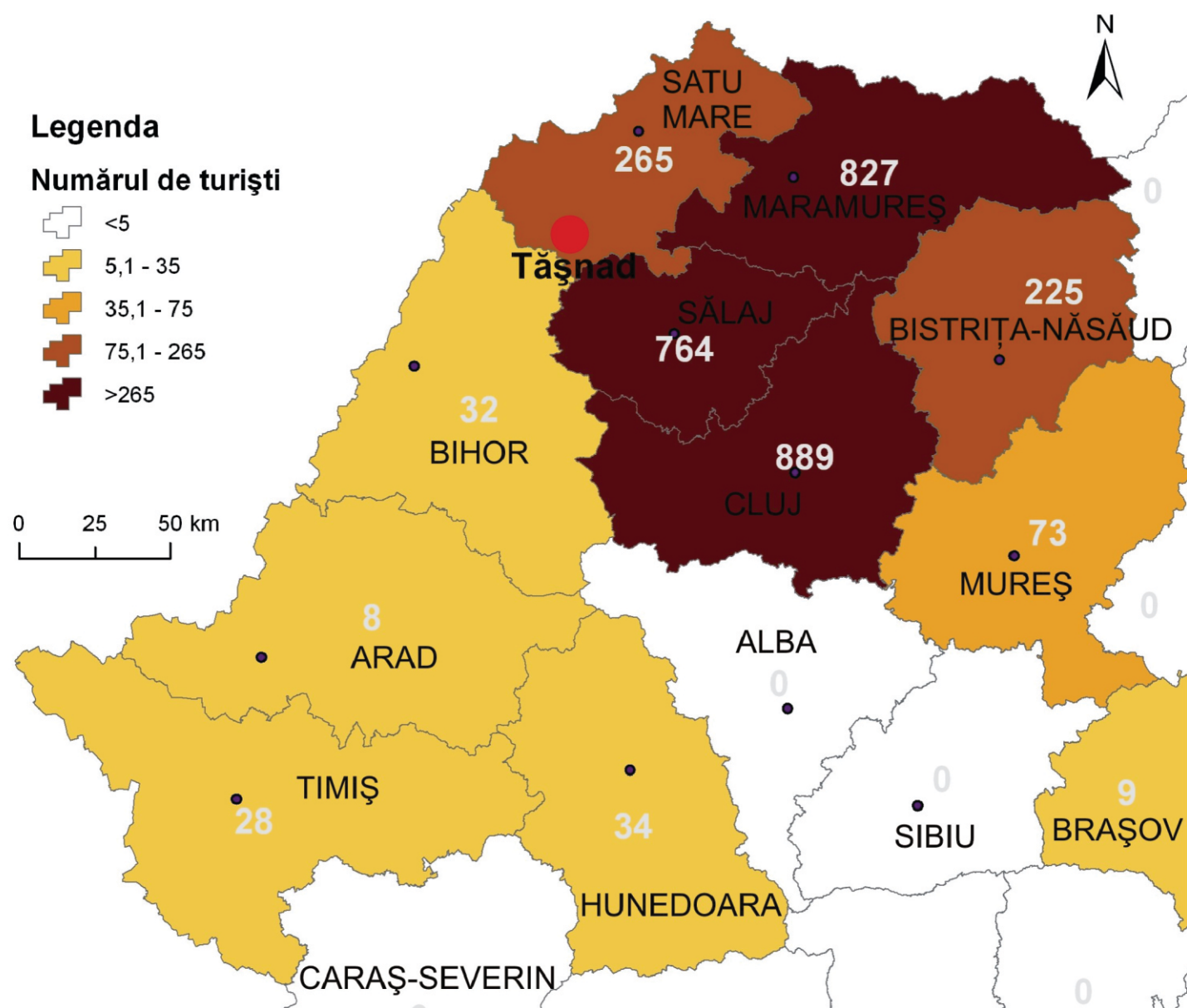

Fig. 12. Proveniența și cuantumul turiștilor români care au accesat Stațiunea Tășnad, în anul 2010.

Ca și în cazul altor stațiuni balneoclimaterice, și în cazul Tășnadului se remarcă faptul că, pe lângă turiștii care afluează pentru cura balneară, o pondere importantă din numărul total de turiști este reprezentată de cei sănătoși, care vizează aspecte cum sunt cele legate de profilaxie, odihnă, recreere, fapt ce impune o abordare complexă în ceea ce privește valorificarea potențialului stațiunii. În aceste sens, este necesar ca modul de organizare și amenajare a stațiunii (ca parte integrantă a orașului Tășnad) să urmărească satisfacerea necesităților tuturor categoriilor de turiști care o accesează, prin dezvoltarea unui complex de echipamente, dotări și servicii; în plus, aceste dotări trebuie să urmărească și satisfacerea unor forme de turism conexe, așa cum este cazul turismului „verde”, a celui sportiv, cultural, și astfel să confere un caracter polivalent, în care să poată fi asociată efectuarea curei balneare cu alte tipuri și forme de turism.

Din analiza datelor statistice rezultă faptul că în cazul turiștilor care accesează în mod curent stațiunea Tășnad, cea mai importantă și mai concludentă dintre motivații este petrecerea timpului liber într-un mod cât mai plăcut. În această situație se regăsesc atât localnicii, cât și vizitatorii care petrec cel puțin o noapte în unitățile de cazare din stațiune.

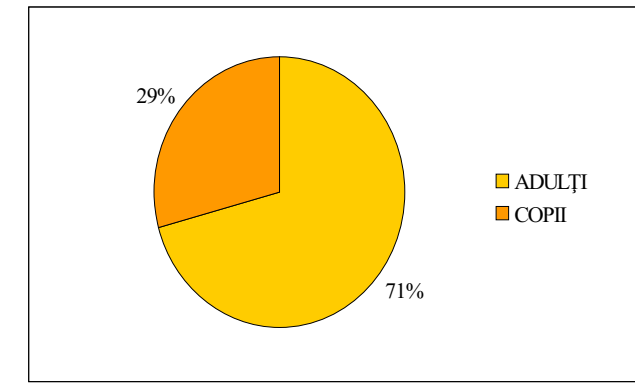

Fig. 13 Structura fluxului de turiști, după vârstă, în anul 2010

În fapt, o formă a petrecerii liber este sejurul de turism termal când vizitatorul nu este localnic, sosește din altă localitate și petrece cel puțin o noapte în locurile de cazare din stațiune. Aceleași date statistice indică faptul că pentru acest segment de vizitatori care accesează Stațiunea balneară Tășnad, numărul noapților de cazare depășește 100 000 pe an, din care două treimi sunt cu scop de sejur. Motivațional, în cadrul petrecerii timpului liber un segment important este reprezentat de cei în căutare de diverse forme de petrecere a timpului liber în condiții de maximă atractivitate. În acest segment intră cuplurile de tineri și grupurile de tineri. Scopul principal, de petrecere a timpului liber, este raportat în cea mai mare parte a cazurilor la existența unor posibilități diverse de distracție.

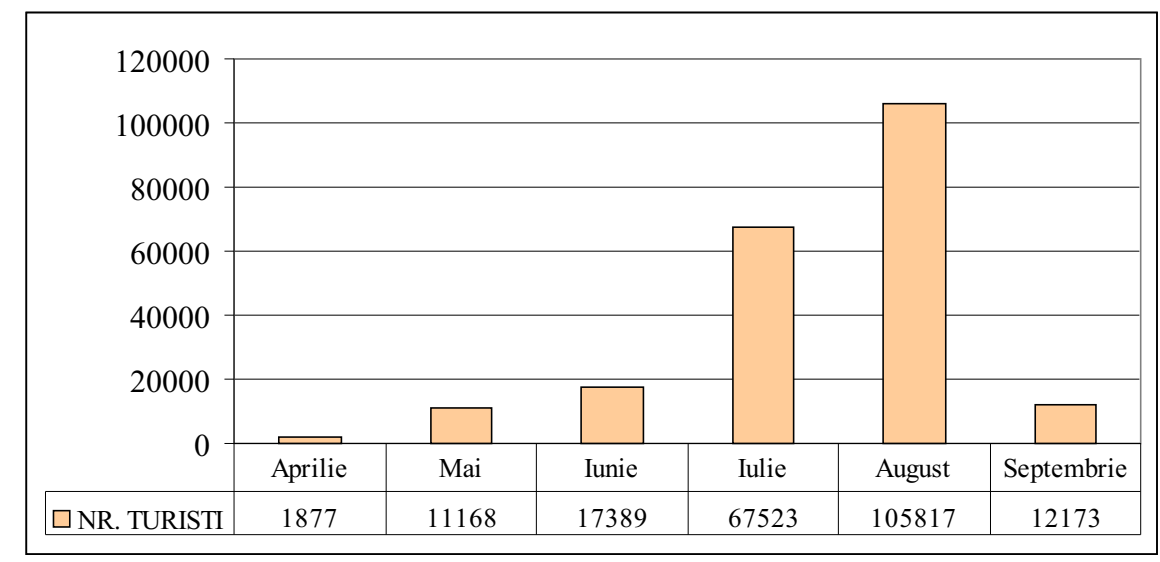

Fig. 14. Numărul de turiști în sezonul estival din anul 2010 în Stațiunea Tășnad

Un segment important în cadrul fluxului de turiști este reprezentat de către familiile cu copii. Acest segment turistic necesită dezvoltarea unor programe și facilități adaptate nevoilor specifice. În aceste sens, sunt necesare bazine de apă cu adâncimi mici, bazine cu tobogane, locuri de joacă. În mod particular, pentru creșterea gradului de confort al părinților cu copii mici, sunt necesare locuri special amenajate, unde se poate realiza igiena copiilor mici (ex, schimbarea scutecelor), odihna de scurtă durată și alimentația. În raport cu orientarea spre satisfacerea nevoilor pentru acest segment turistic, se remarcă faptul că creșterea atractivității pentru aceste segment este influențată pozitiv de reducerea prețurilor la servicii pentru copii.

În ceea ce privește produsele tradiționale, trebuie arătat faptul că în raport cu stațiunea Tășnad trebuie luate în considerare atât produsele tradiționale proprii orașului Tășnad, dar și cele din localitățile învecinate, ce se desfac pe piața orașului sau pot fi accesate în locul de origine de turiștii ce-și desfășoară sejurul în stațiunea menționată. Desigur, în virtutea cerințelor unui turism de calitate, pot fi luate în considerare acele produse care au fost atestate de către organismele abilitate.

Tabelul 9
Produse alimentare tradiționale atestate

Nr. crt.	Denumire produs tradițional	Localitatea în care se produce
1	Pâine de casă șvăbească	Petrești
2	Pâine șvăbească "Foieni"	Foieni
3	Cozonac de Tășnad	Tășnad
4	Pâine de mălai Ciumești	Ciumești
5	Pălincă de prune "Csaholy"	Cehăluț
6	Slănină afumată șvăbească de Foieni	Ciumești
7	Jambon afumat șvăbesc de Foieni	Ciumești
8	Cașcaval "Dumitru Manițiu"	Sanislău
9	Brânză telemea de oaie "Dumitru Manițiu"	Sanislău
10	Urdă de oaie "Dumitru Manițiu"	Sanislău
11	Cașcaval "Nicolae Manițiu"	Chereușa
12	Brânză telemea de oaie "Nicolae Manițiu"	Chereușa
13	Urdă de oaie "Nicolae Manițiu"	Chereușa
14	Cârnați de casă proaspeți șvăbești	Petrești
15	Cârnați de casă afumați șvăbești	Petrești
16	Slănină de casă șvăbească	Petrești
17	Șuncă de casă șvăbească	Petrești
18	Pânie de casă Jubak	Carei
19	Jambon de casă Careian	Carei
20	Brânză telemea de Carei	Carei
21	Brânză grasă proaspătă de Carei	Carei
22	Slănină de cașă a la Varga	Carei
23	Cârnați de casă a la Varga	Carei
24	Cârnați subțiri a la Varga	Carei
25	Jambon de casă a la Varga	Carei
26	Șunculiță de casă a la Varga	Carei
27	Kaizer de casă a la Varga	Carei
28	Tobă de casă a la Varga	Carei
29	Brânză telemea "Dăncilă"	Eriu Sâncrai
30	Urdă "Dăncilă"	Eriu Sâncrai
31	Făină de secară integrală	Pișcolț
32	Făină de grâu integrală	Pișcolț

Dezvoltarea turismului în orice regiune terestră, deci și în zona Tășnad, este indisolubil legată de afirmarea infrastructurii generale a teritoriului, dar și a celei strict aferentă domeniului turistic. Avem în vedere, în prima categorie căile și mijloacele de acces; alimentarea cu energie electrică, apă, gaze; modernizarea sistemului de telecomunicații iar în cea de-a doua bazele de cazare și alimentație publică, dotările de agrement și cură, dotările auxiliare etc. Tridentul baze de cazare - căi de acces - dotări de agrement și cură reprezintă o condiție indispensabilă (sine qua non) pentru orice inițiativă de amenajare și promovare a turismului într-o regiune dată. Ca de altfel și de eficientizare economică și socială a întregului domeniu.

Bazele de cazare

Infrastructura de cazare aferentă stațiunii balneare Tășnad a înregistrat o creștere continuă a locurilor disponibile în ultimul deceniu (tabelul 6). Acest fapt a rezultat atât din apariția unor noi unități, iar pe de altă parte, din sporirea numărului de locuri în cadrul celor preexistente. În prezent există un număr de 3 hoteluri, patru moteluri și unsprezece pensiuni, la care se adaugă locurile disponibile în camping, și alte structuri de cazare neclasificate. În prezent Stațiunea balneară are o capacitate de cazare de 940 de persoane, din care 676 prezintă certificate de clasificare. Pe lângă aceste forme de cazare Stațiunea dispune de un camping pentru corturi de o capacitate maximă de 320 persoane.

Tabelul 6
Evoluția numărului locurilor în structurile de cazare existente în Stațiunea Tășnad

Structura de cazare	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Camping cort	150	150	150	150	150	320	320	320
Camping căsuțe	96	96	102	102	122	132	132	132
Hotel, motel pensiune	112	112	124	134	208	296	451	544
Case particulare	144	144	150	150	154	178	214	264
TOTAL	502	502	526	536	634	926	1117	1260

O privire asupra structurii bazei de cazare pune în evidență o pondere încă redusă a hotelurilor, fapt specific stațiunilor mici, de interes local. Dar și dinamica rapidă a dezvoltării pensiunilor, respectiv a integrării în circuitul ofertei de cazare a unor case particulare, ce pot asigura o intimitate maximă a sejurului turistic.

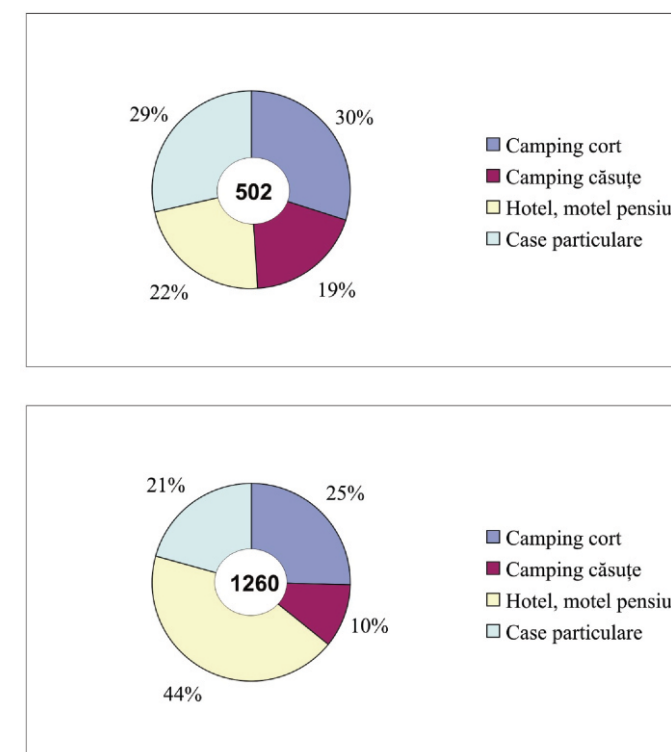

Fig. 15. Ponderea locurilor în structurile de cazare din Stațiunea Tășnad, în anul 2001 (a) și 2008 (b)

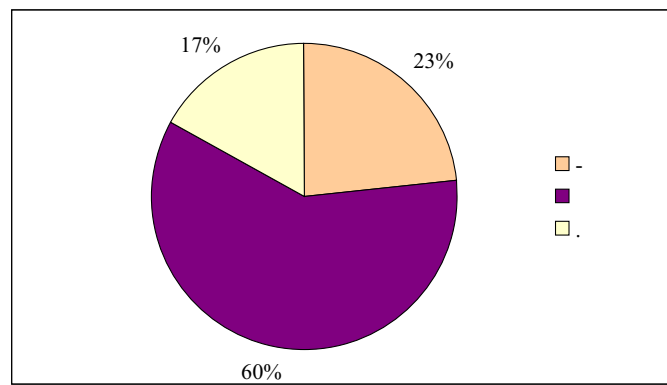

Fig. 16. Ponderea locurilor de cazare, după categoria de calitate

Unitățile de alimentație publică

Venind ca o completare firească și necesară în cadrul oricărei stațiuni turistice, unitățile de alimentație publică existente și în Stațiunea Tășnad au capacitatea să ofere servicii corespunzătoare, acestea având o capacitate semnificativă (peste 1300 locuri), dar și o diversitate capabilă să satisfacă o gamă variată de gusturi și așteptări. Se remarcă faptul că cea mai mare parte a acestor unități aparțin categoriei de calitate medii-inferioare (74%), în timp ce în categoria medie-superioară se încadrează doar 7% din numărul locurilor existente.

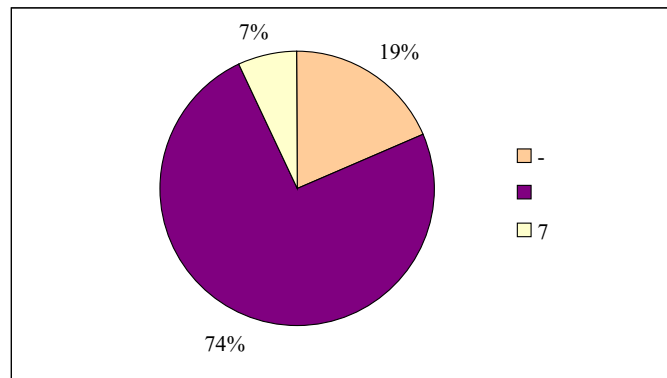

Fig. 17. Structura locurilor existente în unitățile de alimentație publică, după categoria de calitate, în Stațiunea Tășnad

Acestor unități li se adaugă cele care oferă servicii în sistem fast food, orientate spre o categorie relativ consistentă în numărul total de turiști.

Infrastructura de acces turistic

Accesibilitatea Tășnadului și a zonei limitrofe din punct de vedere al turismului modern, este dependentă de densitatea, diversitatea și calitatea căilor de acces. Din acest punct de vedere constatăm existența unor căi de acces rutier și feroviar ce interrelaționează spațial localitatea cu așezările urbane mari din partea centrală și nord-vestică a țării (Cluj Napoca, Zalău, Satu Mare, Baia Mare, Oradea. Conexiunile aeriene, vizând circulația turistică provenită din străinătate pot fi mijlocite de aeroporturile din Satu Mare și Oradea, în condițiile unei interrelaționări riguroase cu mijloacele de transport auto având ca destinație Tășnadul.

Căile de acces rutier au o dispoziție radiară, din nodul local al Tășnadului spre localitățile învecinate. Microregiunea este străbătută, în partea de nord și nord-est de DN 1F, care leagă municipiul Zalău de Carei și Satu Mare. Șoseaua asfaltată străbate comuna Săcășeni și teritoriul aferent orașului Tășnad, satisfăcând, din punct de vedere al intensității traficului, cerințele actuale. Darea în folosință a autostrăzii Borș-Cluj Napoca - Brașov va amplifica conexiunile orașului prin racordarea, în zona Marghita, a drumului național la această importantă cale de transport auto.

Drumurile comunale de legătură între Tășnad și centrele administrative Cehăluț, Săuca, Santău și Pir, și din acestea spre satele lor componente, relevă o stare mai precară a îmbrăcăminții asfaltice, ce trebuie refăcută pentru a asigura fluența și siguranța traficului vizitatorilor.

În perspectivă, odată cu intensificarea circulației turistice automobiliste, nevoia de locuri de parcare amenajate va crește, ceea ce impune o preocupare a edililor orașului pentru satisfacerea optimă a acestei cerințe firești a turismului modern.

Căile de acces feroviar sunt constituite din calea ferată 412, Jibou-Zalău-Tășnad-Carei ce traversează teritoriul administrativ al comunelor Săcășeni, Santău și al orașului Tășnad, cu stații în cele trei așezări menționate. Traficul de mărfuri și călători se înscrie în limitele fenomenului general de la nivelul țării, în sensul scăderii continue a ponderii sale. Fără a se întrevădea o relansare a acestui tip de transport, devenit din toate punctele de vedere secundar pentru unitatea studiată, acțiunile în perspectivă trebuie să vizeze valorificarea complementarității lui și, în situațiile reclamate, transportul la mare distanță.

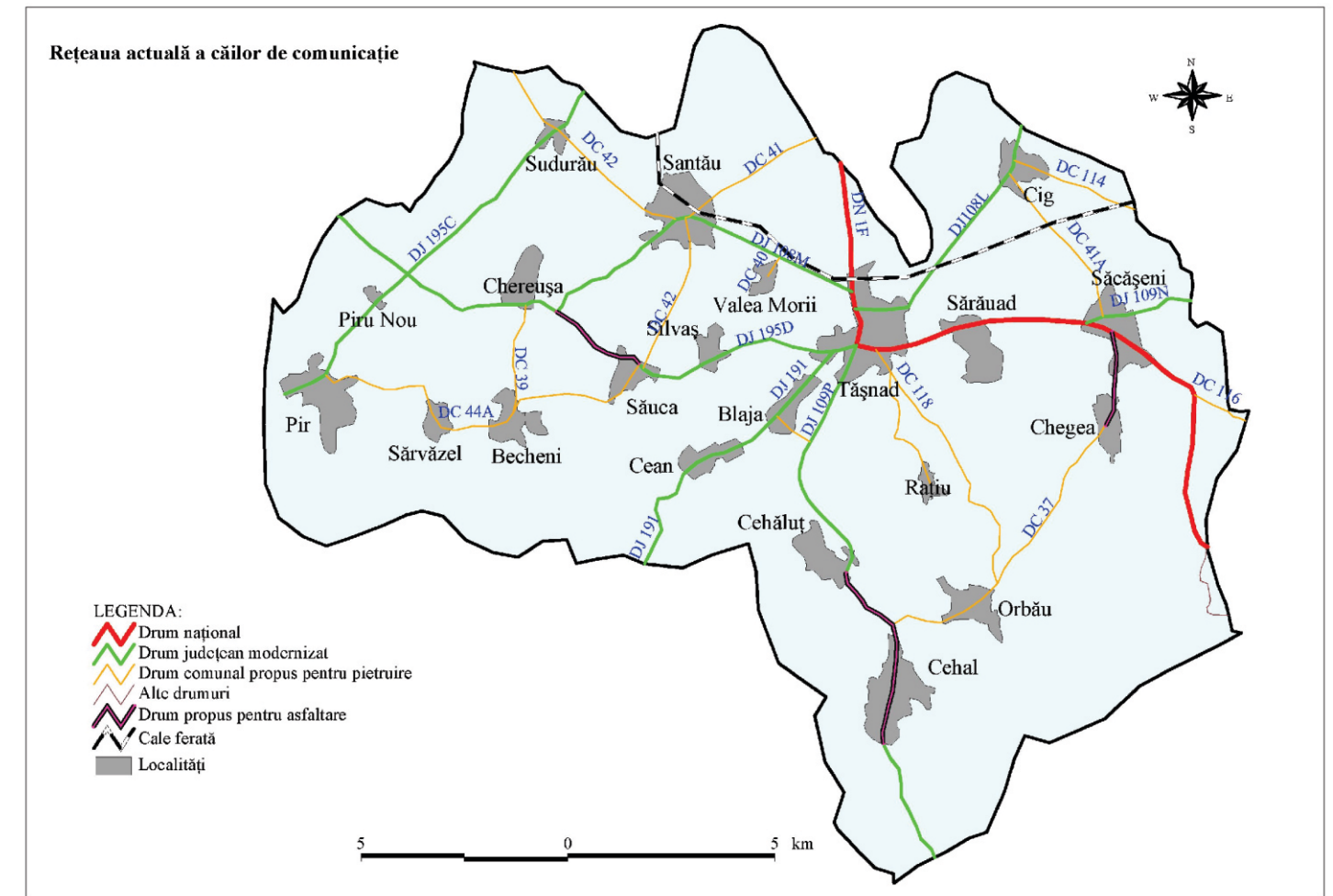

Fig. 18 : Harta căilor de comunicație.

În imediata apropiere a orașului Carei se află satul **Căpleni** (~5 km), pe teritoriul căruia se află trei monumente arhitecturale: *Biserica romano-catolică* (construită în stil romanic, în prima jumătate a secolului XIX), *mănăstirea franciscanilor* (prima jumătate a secolului XIX) și cripta familiei Karoly, construită sub formă de cruce greacă, împărțită în trei părți și având un sanctuar de factură gotică. Traseul continuă spre localitatea **Petrești**, pentru care se reține un trecut istoric ale cărei începuturi au fost atestate documentar pe la 1316 și care a fost colonizată în anul 1740 cu populație germanică. Aici se remarcă prezența unei frumoase biserici romano-catolice, construită în anul 1786 și Muzeul Etnografic Șvăbesc, înființat în anul 1993. acesta a fost amenajat într-o gospodărie tipică pentru arhitectura tradițională șvăbească datând de la 1881. un element inedit de factură etno-culturală este prezent în localitatea Scărișoara Nouă, un sat întemeiat după Primul Război Mondial de către locuitori veniți din Munții Apuseni, ai căror urmași au amenajat aici un Muzeu al Moșilor, în care poate fi admirată o bogată colecție etnografică de obiecte provenite din zona de obârșie a acestor locuitori, ce cuprinde numeroase „crânguri” din cei mai populați munți ai noștri. În apropiere se situează Mănăstirea “Sfântul Ioan Botezătorul”, ctitorită în anul 1989.

Traseul continuă spre localitatea **Sanislău**, unde ființează o școală înființată încă din anul 1757 și unde, în anul 1910 era menționată o *bibliotecă* care avea în colecție lucrări importante precum “Istoria pentru începutul românilor în Dacia”, scrisă de Petru Maior și donată acestei biblioteci de către cărturarul orădean Iosif Vulcan; biserica cu hramul “Sfintii Arhangheli Mihail și Gavril”, prezentă în localitate a fost ctitorită la inițiativa preotului Alexa Pop, în anul 1910 - **Mănăstirea Scărișoara Nouă** (înființată în anul 1991, de către comunitatea de moși stabiliți în satul Scărișoara Nouă în urma reformei agrare din anul 1924. Mănăstirea cuprinde biserica în stil bizantin, chili, anexe gospodărești, turnul - clopotniță și chilii pentru pelerini) - **Tășnad**;

Timp de parcurgere: 1 zi;

Mijloc de transport: microbuz, autocar;

4. Velocircuitul Tășnad și împrejurimi: circuitul oferă posibilitatea efectuării unor plimbări cu bicicleta în împrejurimile orașului

Tășnad, prin pădurile de foioase și poienile de pe Dealurile Viișoarei. Se valorifică astfel atractivitatea cadrului natural prin cura în aer liber, cunoașterea compoziției covorului vegetal, trăsăturile estetice ale peisajului. Pentru instituirea sa este imperios necesară edificarea unor segmente de piste care să scurtcircuiteze căile de acces actuale (comunale, forestiere, agricole) neconectate sau nemodernizate încă. Poate fi accesat de toate categoriile de vârstă.

Timp de parcurgere: 4-5 ore;

Mijloc de transport: bicicleta (facilități de închiriere în stațiune)

5. Circuitul transfrontalier: Circuitul are ca și specific includerea unor localități din jurul orașului Tășnad în cadrul unui circuit

transfrontalier, care pune în valoare poziția geografică a Tășnad în apropierea frontierei cu Ungaria. El se adresează deopotrivă turiștilor români și străini dornici să cunoască obiective atractive din ambele țări. Durata parcurgerii sale fiind mai mare de o zi, se impune alegerea unor locații de cazare în orașe sau stațiuni reprezentative situate de o parte și alta a frontierei. Turiștii au posibilitatea să viziteze o serie de localități din județul Satu Mare (România) și județul Szabolcs - Szatmar - Bereg (Ungaria): **Tășnad**, - **Sărăuad** - **Supuru de Sus** - **Corund** - **Bogdand** - **Acâș** - **Beltiug**- **Ardud** - **Carei** - **Căpleni** - **Petrești** - **Sanislău** - **Satu Mare** (cazare) - **P.T.F. Petea**- **Csengersima** (HU) - **Szamosbecs** (HU) - **Szamosatárfalva** (HU) - **Kölcse** (HU) - **Tarpa** (HU) - **Fehérgyarmat** (HU) - **Csaroda** (HU) - **Tákos** (HU) - **Máriapócs** (HU) - **Nyirbátor** (HU) (cazare) - **P.T.F. Urziceni** - **Carei** - **Tășnad**.

Timp de parcurgere: 3 zile;

Mijloc de transport: microbuz, autocar.

Circuitele (traseele) descrise sunt reprezentate cartografic în hărțile care urmează.

În momentul actual, în orașul Tășnad și localitățile din imediata apropiere, caracterizate de un potențial agricol semnificativ, sunt prezente o serie de forme de valorificare a unor procese tehnologice tradiționale; acest fapt se transpune într-un număr relativ ridicat (32 produse din totalul de 235 de produse atestate la nivelul județului Satu Mare) de **produse alimentare tradiționale atestate**. Remarcabil este faptul că mozaicul etnic regăsit în aceste comunități umane (români, maghiari, șvabi), se reflectă într-o manieră benefică și în aceste domenii, tradițiile culinare fiind frecvent regăsite la nivelul acelor produse.

Pe lângă produsele atestate mai pot fi menționate și cele care încă nu au obținut acest certificat, dar care se regăsesc ca potențiale elemente de atractivitate, fie în cadrul turismului gastronomic, fie în cadrul circuitelor turistice locale; spre exemplu, suprafețele extinse de pomi fructiferi și viță de vie și numeroasele pivnițe individuale au permis instituirea unor tradiții în ceea ce privește distilarea țuicii și producerea vinurilor; se constată chiar că strategia unor producători de vinuri de la nivel local se concentrează tocmai pe realizarea unor tipuri de vin în care simplitatea procesului de producție reprezintă nota de originalitate dar și garanția unor vinuri de calitate.

Se conturează în acest fel premisele de favorabilitate atât pentru un turism de profil, gastronomic, dar și pentru activitățile turistice balneare ori recreative care pot fi însă “innobilate” tocmai cu astfel de elemente de specificitate locală. La fel cum, din perspectiva creșterii atractivității turistice, astfel de produse se regăsesc și în târgurile de produse tradiționale organizate fie săptămânal, fie sezonier în diferite locații de la nivelul județului Satu Mare.

Extrem de important pentru turismul tășnădean este de a-și proiecta oferta gastronomică diversificată prin aportul multiculturalismului într-o manieră firească, neostentativă, regizată. Fiecare unitate de alimentație publică frecventată de turiștii ce-și petrec sejurul în stațiune sau apelează la servicii de acest tip doar la sfârșit de săptămână, trebuie să aibă în meniu bucatele tradiționale, puse la dispoziția solicitanților într-o atmosferă cât mai autentică locului (alcătuită atât din dotările interioare, costumația personalului, muzica oferită etc).

Principala problemă a oricărui promotor conștient al turismului este asigurarea pentru clienții săi a unui sejur atractiv, palpitant, fără „timpuri morți” sau momente de monotonie. Cu cât acest sejur este mai lung și mai diversificat ca ofertă, cu atât rentabilitatea activităților turistice este mai mare atât în ceea ce privește modalitățile de satisfacere a nevoilor turistului, cât și sub aspectul beneficiilor financiare ale organizatorului. În cazul de față, oferta turistică se va centra în genere pe atributele atractive ale Tășnadului, ale cărui funcții turistice de perspectivă se vor amplifica mult. Turismul curativ este strâns corelat, ca durată de practicare, de natura maladiei, eficiența tratamentului, posibilitățile materiale și timpul liber al individului având, de regulă, durata sejurului mai lungă (peste 10 zile). Turistul apelează întreaga perioadă la apele termale (și/sau alte proceduri de tratament), devenite principiu curativ și mijloc de satisfacere a nevoii care l-a determinat să-și formuleze o astfel de opțiune turistică. În schimb, turismul rural sau cel recreativ este practicat în funcție de capacitatea de atracție a teritoriului, durata sejurului fiind condiționată de diversitatea obiectivelor ce pot fi vizitate în fiecare zi în parte. Din acest punct de vedere considerăm că Tășnadul poate dezvolta un turism balnear și recreativ intens, desfășurate în stațiunea propriu-zisă și spațiul rural adiacent acesteia, cu o durată de până la 7 zile, oferind:

- în prima zi, de sosire, vizitarea orașului Tășnad (muzeu, monumente, biserici);
- ziua a doua și a treia poate fi dedicată stațiunii Tășnad, cu băi de agrement în ștrandul în aer liber; vizita la Casa memorială Ady Endre de la Căuaș;
- ziua a patra - vizitarea complexului turistic Săcășeni-pădure și a rezervației naturale de la Huta Chegii;
- ziua a cincea - vizitarea localității Santău cu monumentele sale și a lacurilor de la Chereușa (cu activități de pescuit, navigație de agrement);
- ziua a șasea - descinderea în localitatea Pir, cu vizitarea unor crame amenajate pentru turism viticol, a bisericii reformate etc.
- ziua a șaptea - baie în ștrand și plecarea.

Diversificarea activităților turistice trebuie să reprezinte o permanentă preocupare, astfel încât, dincolo de valorificarea optimă a apelor termale într-un astfel de sejur staționar, stațiunea Tășnad și împrejurimile trebuie să beneficieze de toate atuurile pe care i le conferă poziția sa geografică. În aceste sens, este necesară includerea în oferta turistică a unor circuite turistice care să ofere alternative complementare la petrecerea unor sejururi în această stațiune. În aceste sens, poate fi luată în considerare posibilitatea diversificării ofertei turistice prin organizarea unor circuite turistice care să pună în valoare potențialul turistic zonal, după cum urmează:

1.Circuitul “Pâine și vin”: Tășnad - Cehăluț - Chereușa - Andrid - Pișcolț - Petrești - Sanislău - Ciumești - Foieni - Carei - Căuaș - Ady Endre - Eriu Sâncrai - Cig- Tășnad; Circuitul oferă turiștilor oportunitatea vizitării producătorilor locali de produse tradiționale și a degustării lor într-un cadru rustic. Ocazie unică de a cunoaște și alte valențe atractive ale zonei precum arhitectura populară, obiceiurile, tradițiile, evenimente din istoria locurilor, monumente etc.

Timp de parcurgere: 1 zi;

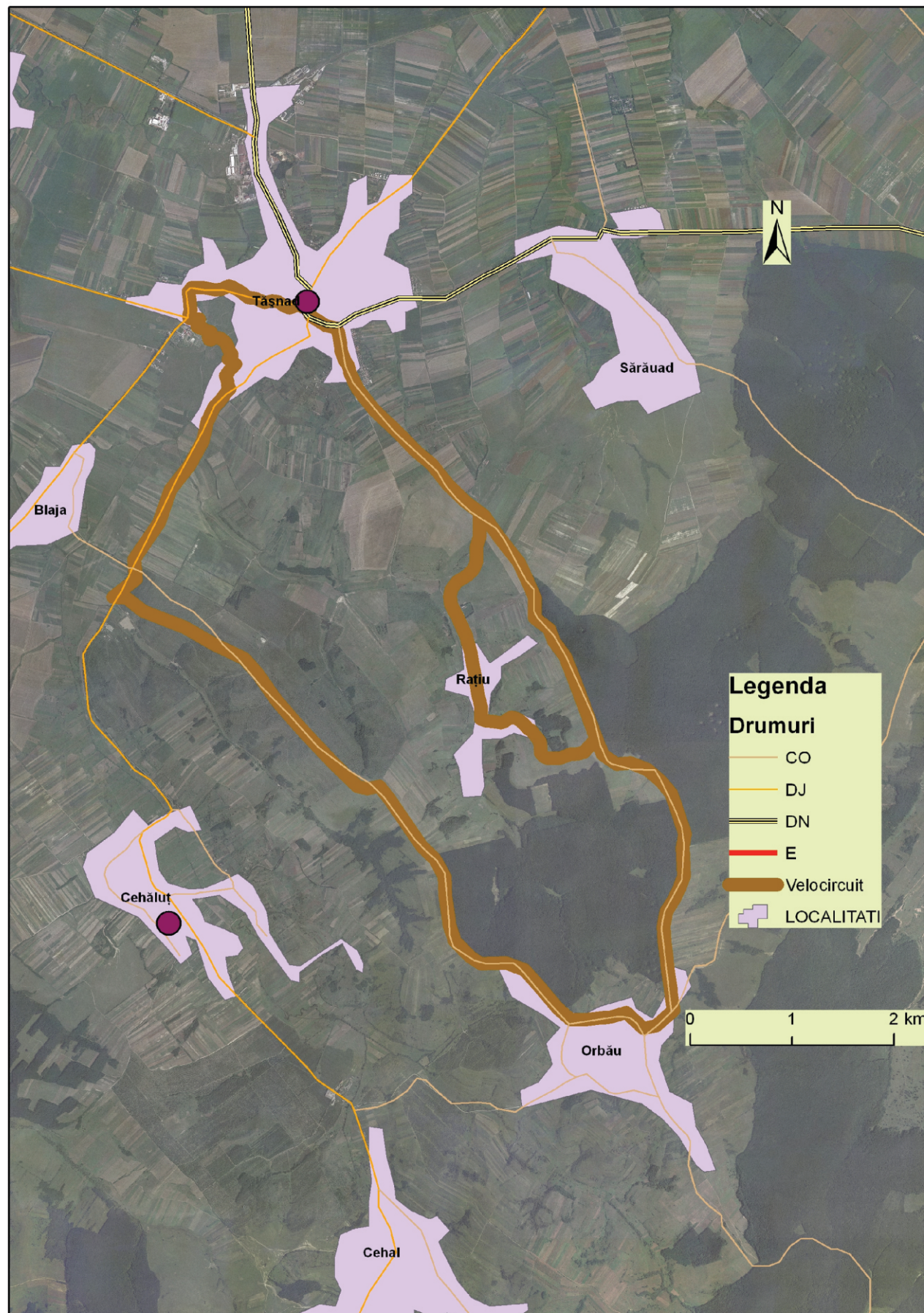
Mijloc de transport: microbuz, autocar;

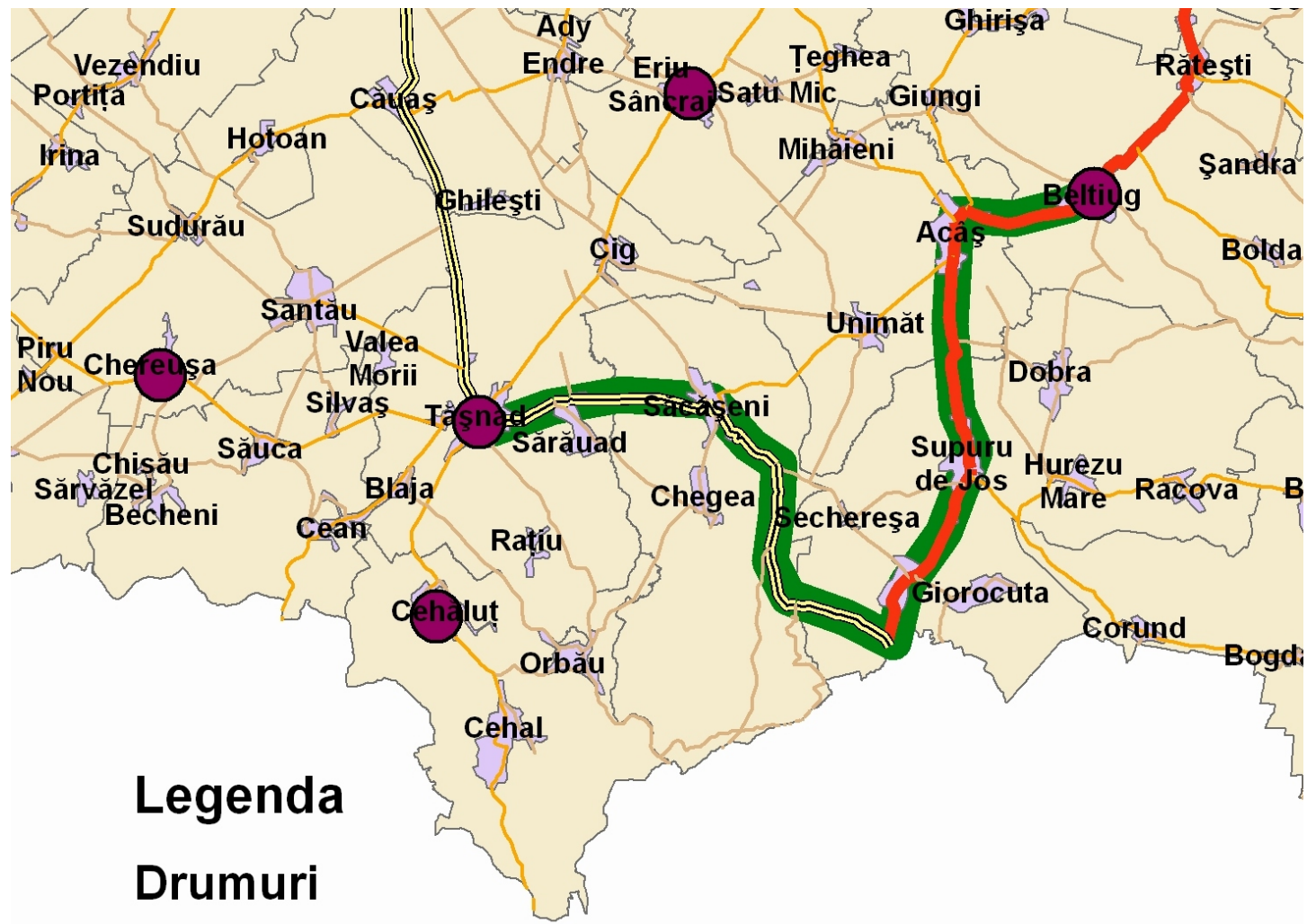
2.Circuitul vinului: Tășnad - Supuru de Sus - Beltiug (vizitarea domeniului viticol, vizitarea cramelor, cu degustare de vinuri locale și masă cu produse tradiționale locale; în prezent soiurile de vie cultivate sunt Riesling, Traminer, Chardonnay, Sauvignon, Pinot gris, precum și Cabernet Sauvignon, Merlot, Blaufränkisch, Pinot noir și Syrah, însă pivițele foarte vechi prezente pe dealurile din jurul localității au fost amenajate de către șvabii stabiliți aici în anul 1730) - Tășnad. Atracția circuitului poate fi multiplicată și diversificată prin organizarea unor manifestări folclorice legate de practicarea viticulturii și producerea vinului. Un traseu recomandat vizitatorilor în opțiunilor cărora turismul de nișă, precum cel oenologic, reprezintă una dintre țintele principale ale sejurului în regiune.

Timp de parcurgere: 1 zi;

mijloc de transport: microbuz, autocar.

3.Circuitul cultural : Tășnad, oraș cu numeroase obiective de atractivitate turistică prin prisma semnificației culturale. Aici ființează Muzeului Orășenesc, inaugurat în anul 1978, deține o bogată colecție etnografică și arheologică, Casa de Cultură, în clădirea unui cazino construit în anul 1909, Biserica Reformată, construită în anul 1476 în stil gotic, Catedrala Ortodoxă, construită în anul 1893 pe locul unei biserici mai vechi, este pictată în stil neobizantin, Biserica Greco-Catolică, Monumentul eroilor din războiul antifascist, operă a sculptorului Samuel Keresztesi, ridicat în anul 1959; busturile personalităților locale: Grigore Maior (1715 - 1785), cărturar român a cărui activitate s-a derulat în scopul propășirii românilor din zonă și din Transilvania; mai sunt prezente busturile unor personalități precum Noti Karoly, Keresztesi Samuel și Coriolan Ster - **Sărăuad** (biserica Sf. Grigore Teologul, 1777, ridicată prin grija episcopului de Transilvania, Grigore Maior) - **Supuru de Sus (Muzeul sătesc)**- Supuru de Jos - **Corund (Biserica din lemn, având hramul “Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”, construită în anul 1723)**- **Bogdand (Muzeul Etnografic Maghiar**, unde sunt adunate numeroase obiecte care reflectă specificul etno-cultural al populației maghiare din zonă; la sfârșitul lunii august, în fiecare an se organizează aici Festivalul folcloric al naționalităților) - **Acăș (Biserica Reformată**, cu elemente de arhitectură în stil Gotic, datează din secolul XIII și este construită din cărămidă smălțuită) - **Beltiug (Biserica romano-catolică** construită în stil gotic, în anul 1482, reconstruită după un incendiu din 1862, monumentele arhitecturale din lemn - **Biserica de la Bolda**, datând din secolul XVIII, Biserica cu hramul “Intrarea Maicii Domnului în Biserică” de la Stâna, datând din secolul XVIII și **Biserica cu hramul Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril**, de la Soconzel ,datând din secolul XVIII,) - **Ardud** (ruinele cetății, sec XV aparținând voievodului român Bartolomeu Dragfi, rudă a lui Ștefan cel Mare; pe locul acesteia s-a construit în anul 1630 un castel de către Alexandru Karoly). Așezarea este atestată documentar în anul 1216, ca fiind una din cele mai importante așezări, având o cetate înainte de marea invazie a tătarilor. În jurul anului 1481, Bartolomeu Dragfi începe construirea unei **cetăți de piatră** pe locul fostei cetăți. După Reforma religioasă din secolul XVI, Ardudul, sub protecția comisului Gáspár Dragfi, unul din primii nobili care au îmbrățișat noua confesiune, localitatea a devenit un important centru al protestantismului din Transilvania și Ungaria, fapt dovedit de organizarea primelor două sinoade ale protestanților, în anii 1545 și 1555, precum și de existența unei școli care pregătea preoți reformați. După intrarea localității în posesia familiei Károly, în jurul anului 1726 baronul Károly Sándor colonizează aici șvabi, astfel că structura confesională se schimbă, ponderea cea mai mare având-o catolicii. În paralel, începând cu anul 1730, baronul Károly construiește pe locul vechii cetăți un **castel-cetate**, având un plan patrulater, cu colturile dominate de turnuri. Tot în Ardud, un element arhitectonic particular este reprezentat de Biserica catolică, construită în anul 1482 în stil renascentist, estompate însă ca urmare a numeroaselor modificări, în condițiile în care aceasta a aparținut din 1545 luteranilor, iar din anul 1763 revine definitiv catolicilor. Traseul ajunge la **Carei**, oraș cu o istorie îndelungată. Acesta a fost menționat documentar pentru prima dată în anul 1320 sub numele de Villa Karul, pentru că începând cu anul 1428 să fie regăsit sub denumirea de Cari Mari. Dezvoltarea sa în Evul mediu a fost susținută de funcția de reședință a comitatului și chiar a județului Satu Mare, până în anul 1924. La fel ca și în cazul altor localități aflate sub guvernarea familiei Károly, se manifestă tendința de dominație a componentei catolice (de unde și sprijinul autorităților austriece), fapt concretizat inclusiv în colonizarea unor importante grupuri de șvabi (originari din Scwarzwald și Würtenberg), a căror influență s-a manifestat atât în domeniul cultural dar și în cel economic, cu apariția unui cartier nou al orașului (cartierul meseriașilor) și propășirea economică a acestuia. În oraș se află o serie de obiective de interes turistic, după cum urmează: **Liceul Piarist** (în prezent Liceul Agroindustrial nr. 1), înființat în anul 1727, având ca limbă de predare latina și găzduind în sălile sale generații de elevi dintre care se remarcă poetul Ady Endre, pictorul Aurel Popp și omul politic Simion Bărnuțiu; **Castelul** din parcul central al orașului, castel construit în anul 1482 și a suferit transformări succesive, cea mai importantă fiind în anul 1894, când l se asociază stilul romanic, păstrat până în prezent, când castelul adăpostește Muzeul Orășenesc Carei, cu secțiile de arheologie și științele naturii; Parcul Dendrologic, amenajat în jurul Castelului reprezintă una din cele mai importante rezervații floristice din județ, pe suprafața sa de peste 10 ha, regăsindu-se peste 260 de specii exotice și indigene; Biserica romano-catolică “Sfântul Iosif de Calasanz”, reprezintă unul dintre cele mai frumoase monumente de arhitectură barocă din oraș, a fost construită între anii 1769 și 1779; Se adaugă două biserici construite sub influența stilului baroc: **Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril și Biserica Ruteană; Monumentul ostașului român**, operă a sculptorului Vida Géza a fost realizat în anul 1964, la aniversarea a 20 de ani de la eliberarea orașului de sub stăpânirea armatelor hitleriste (25 octombrie, 1944); monumentul este compus dintr-un obelisc piramidal înalt de 15 m și un grup sculptural realizat din piatră masivă, având simbolizate scene din lupta și munca poporului român, flancat cu două portrete efigii - soldatul român și țăranul român. În seria obiectivelor turistice din oraș se mai regăsesc Sinagoga Neolog, având amplasat în față un monument în amintirea familiilor evreiești deportate în lagărele de la Auschwitz.

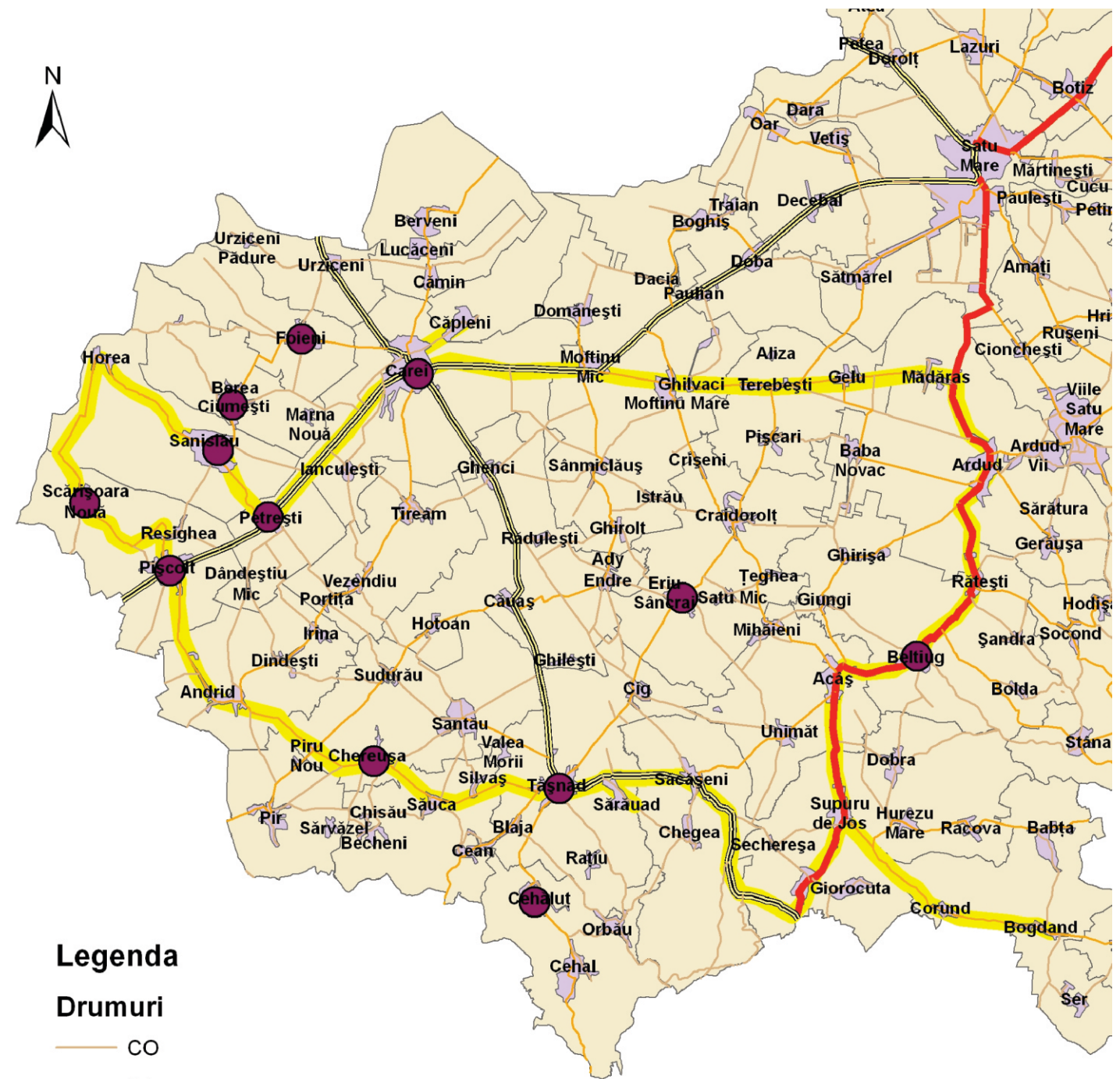
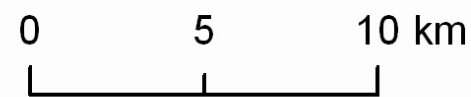

Legenda

Drumuri

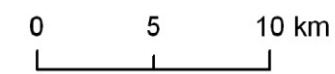
- CO
- DJ
- DN
- E
- Traseul 2
- LOCALITATI

Legenda

Drumuri

- CO
- DJ
- DN
- E
- Traseul 3
- LOCALITATI

Statiunea turistica Tasnad - Apa termala o adevarata binefacere

Statiunea turistica Tasnad - Apa termala o adevarata binefacere

Potențialul turistic al Tășnadului și zonei limitrofe poate fi evaluat sub aspectul cantitativ-calitativ, dar și al gradului său de valorificare actuală prin intermediul analizei diagnostic, SWOT, menită a evidenția atuurile și labilitățile sale, oportunitățile exploataării dar și amenințările care-l pândesc în cazul unei gestiuni neinspirate. Ea se constituie, de asemenea, într-o oglindă nepărtinitoare, în care se reflectă reușitele și neîmplinirile acțiunii de punere în valoare a unor resurse atractive remarcabile prin consistența și diversitatea lor. Focalizând totodată atenția actorilor interesați de promovarea turismului tășnădean spre aspectele stringente, a căror rezolvare nu trebuie să întârzie, dacă se dorește valorificarea oportunităților și diminuarea amenințărilor și vulnerabilităților.

PUNCTE TARI	Argumente
Potențial turistic natural diversificat	Prezența apelor termale, captate și utilizate în scopuri turistice (balneare și recreative), reprezintă principalul element pe care dezvoltare stațiunii se poate sprijini. Caracterul inepuizabil al acestei resurse și proprietățile fizico-chimice ale acestor ape le conferă valențe de atractivitate, plasând din acest punct de vedere Stațiunea Tășnad, pe o poziție concurențială echivalentă în raport cu alte stațiuni care utilizează aceeași resursă (apa termală). În plus, climatul local din stațiunea Tășnad vine să completeze în mod benefic ansamblul factorilor naturali, contribuind în manieră semnificativă la conturarea unui ansamblu atractiv.
Oferta structurilor de cazare	În Stațiunea balneară Tășnad există un număr relativ mare de hoteluri și restaurante ce stau la dispoziția turiștilor. În prezent Stațiunea balneară are o capacitate de cazare hotelieră pentru 940 de persoane, din care 676 prezintă certificate de clasificare. Pe lângă aceste forme de cazare Stațiunea dispune de un camping pentru corturi de o capacitate maximă de 320 persoane. În ultimii ani, capacitatea de cazare a înregistrat o creștere continuă.
Creșterea numărului de turiști în Regiune și în Stațiunea balneară Tășnad	Regiunea Nord-Vest este una din cele trei regiuni cu o creștere pozitivă a sosirilor, mai ales pentru segmentul de sosiri a turiștilor români.
Diversificarea sectorială a ofertei turistice, posibilități de participare în trasee, circuite turistice regionale.	Atracții turistice numeroase într-o rază de 100-150 km de Stațiunea balneară Tășnad, printre altele: <ul style="list-style-type: none"> o Elemente peisagistice o Monumente naturale o Ape minerale o Izvoare termale și minerale o Castre romane, castele, conace o Grădini botanice o Biserici de lemn o Muzeul în aer liber al Țării Oașului <p>În această categorie pot fi incluse:</p> <ul style="list-style-type: none"> o Rezervații naturale - Munții Maramureș, o Peșteri - Urșilor, Meziad, Vadu Crișului o Monumente istorice o Bisericile de lemn din Maramureș (unul din cele șapte obiective turistice din România incluse în patrimoniul mondial UNESCO). <p>Complexul arheologic Porolissum- Moigrad, care reprezintă o atracție unică la nivel european și mondial, datorită numărului foarte mare de vestigii bine conservate din epoca preromană și romană.</p>
Indici de ocupare turistică superiori mediei naționale	În Regiunea nord-vest indicii de ocupare a locurilor de cazare sunt mai buni decât la nivel național. În Stațiunea balneară Tășnad, în sezonul estival, perioada concediilor (iunie-august) și de sărbători ocuparea locurilor de cazare este de 92%, iar în restul anului între 23 - 32%.
Derularea unor proiecte de dezvoltare turistică în perioada de preaderare. Parcul balnear în regiunea de Nord-Vest, locațiile Tășnad, Beltiug, Marghita	Creșterea atractivității ariei cu potențial balnear hidrotermal natural din Regiunea de Nord-Vest, în locațiile Tășnad, Beltiug și Marghita, prin reabilitarea, modernizarea și dezvoltarea prin lucrări de investiții a infrastructurii suport și legăturilor de transport la bazele balneare, în vederea integrării acestora într-un Parc balnear, ca ofertă competitivă în dezvoltarea prin turism a economiei zonale/regionale, în context național și european.
Potențial important pentru turismul de nișă	În zona Stațiunii balneare Tășnad, resursele atractive existente justifică dezvoltarea următoarelor tipuri de turism (în ordinea importanței): <ul style="list-style-type: none"> o turism curativ, pentru refacere fizico-psihică; o turism rural; turism recreativ (cu rol, complementar).
Stațiunea balneară Tășnad este una dintre porțile de intrare dinspre Uniunea Europeană	<ul style="list-style-type: none"> o distanță mică (35 km) de granița cu Ungaria o 75 km distanță de autostrada M3 din Ungaria (Nagykallo - Nyiregyhaza - Budapesta - Wiena) o Nodul rutier de racordare la autostrada Transilvania este proiectat la o distanță de 25 km o Existența aeroporturilor pe o rază de 150 km: Satu Mare, Baia Mare, Oradea, Cluj-Napoca, Debrecen, asigură o accesibilitate complementară sporită.

Partea Învățământ superior în Regiune	Învățământ superior de profil turistic și economic în centre universitare din regiune: Baia Mare, Oradea, Cluj-Napoca
Legislație specifică armonizată cu cea europeană	Legislația specifică sectorului turistic din România este armonizată în proporție de peste 80% cu legislația comunitară.
PUNCTE SLABE	Argumente
Lipsa de produse turistice și lipsa susținerii brandurilor	<ul style="list-style-type: none"> o Lipsa produselor turistice zonale care să se poată vinde în pachete integrate o În regiune există numai un singur tour-operator în turism balnear. o Organizații inadecvate profesionale la nivel regional, respectiv la nivel local și microregional inexistent o Nu se susțin brandurile relevante
Lipsa imaginii de marcă a Stațiunii balneare Tășnad	Nu există elementele de bază ale imaginii Stațiunii balneare Tășnad, care ar fi următoarele: <ul style="list-style-type: none"> o elemente vizuale o slogan o alte elemente care definesc pentru imagine cu utilizare posibilă pe materialele de promovare turistică a stațiunii Tășnad.
Slabă dezvoltare a turismului de nișă	<ul style="list-style-type: none"> o Slabă promovare a turismului de nișă în zonă (potențialul cinegetic pentru vânatoare și pescuit sportiv, turism de agrement) o Lipsa unor strategii specifice pentru turismul cultural, turismul rural o Lipsa parteneriatelor instituționale
Structuri de promovare și informare puține sau absente	<ul style="list-style-type: none"> o Infrastructuri și rețele de informare și promovare a turismului deficitare în microregiune o Lipsesc agențiile regionale și locale de promovare a turismului o Promovarea insuficientă a Stațiunii balneare Tășnad (lipsa materialelor promoționale oferite gratuit în unitățile de cazare, lipsa unor ghiduri culturale din care turistul să poată afla activitățile și evenimentele culturale ce se desfășoară pe parcursul sejurului său)
Lipsa surselor financiare pentru proiecte de investiții și/sau alocarea acestora pe priorități comunitare	<ul style="list-style-type: none"> o Slaba colectare a fondurilor la bugetele locale o Lipsa unei planificări multi-aniuale a bugetelor de investiții o Legislație deficitară în domeniul avizelor/controlului în turism o Lipsesște o evaluare a ofertei Stațiunii balneare Tășnad pe baza factorilor de atractivitate turistică
Nivel scăzut de specializare a forței de muncă	<ul style="list-style-type: none"> o Puține cursuri turistice, persoanele specializate pleacă spre alte țări o Pregătire deficitară în ceea ce privește cunoașterea limbilor de circulație internațională, a instrumentelor de marketing
Degradarea patrimoniului cultural	O bună parte a obiectivelor culturale din zonă nu pot fi integrate în circuite turistice, din cauza că se află în paragină. Renunțarea la tradiții, obiceiuri, port popular
Lipsa unei strategii integrate de dezvoltare a turismului în Stațiunea balneară Tășnad	
Promovarea ineficientă a obiectivelor turistice locale în țară și străinătate	Lipsa prezentării stațiunii în principalele reviste de turism naționale și internaționale.
Infrastructura de transport slab dezvoltată;	Calitatea sub standarde a căilor de acces rutier și feroviar
Deficiențe calitative în serviciile turistice;	
Lipsa unor pachete turistice integrate care să ofere circuite și activități turistice diversificate și atractive.	
OPORTUNITĂȚI	
Creșterea capacității de cazare turistică în Stațiunea balneară Tășnad	
Îmbătrânirea populației va duce la o creștere a interesului în turismul balnear, prognozându-se o creștere a ponderii acestuia în turism	
Creșterea nivelului de trai	
Disponibilitatea fondurilor structurale pentru dezvoltarea turismului	
Oportunități pe piață pentru dezvoltarea turismului de nișă	

Cooperarea transfrontalieră cu țările vecine (Ungaria, Ucraina), dezvoltarea programelor turistice comune
Dezvoltarea unor activități economice complementare turismului, în orașul Tășnad și împrejurimi
Promovarea brandului turistic al României
AMENINȚĂRI
Afectarea resurselor atractive prin lipsa preocupărilor de conservare și protecție, a concurenței altor tipuri de valorificare (agricolă, silvică, industrială) a terenurilor.
Prelungirea crizei economice la nivel local și regional
Ineficiența economică a activităților turistice
Drenajul cererii locale și regionale spre destinațiile turistice din străinătate
Concurența stațiunilor de profil din țară (Băile Felix) și din Ungaria (Debrecen, Hajdúszoboszló, Debrecen și Nyíregyháza care și-au conturat deja strategii turistice și care s-au impus deja pe piața turistică de profil.
Competitivitatea scăzută a turismului zonal

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad - Apa termala o adevarata binefacere

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad - Apa termala o adevarata binefacere

Statiunea turistica Tasnad

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad - Monumentul ostasului necunoscut

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad - bustul pictorului Keresztesi Sámuel

Statiunea turistica Tasnad - Tratamente specifice

Statiunea turistica Tasnad - Turism recreativ

Statiunea turistica Tasnad - Turism piscicol

Statiunea turistica Tasnad - Turism recreativ

Statiunea turistica Tasnad - Turism piscicol

Statiunea turistica Tasnad - Biserica Romano-Catolica

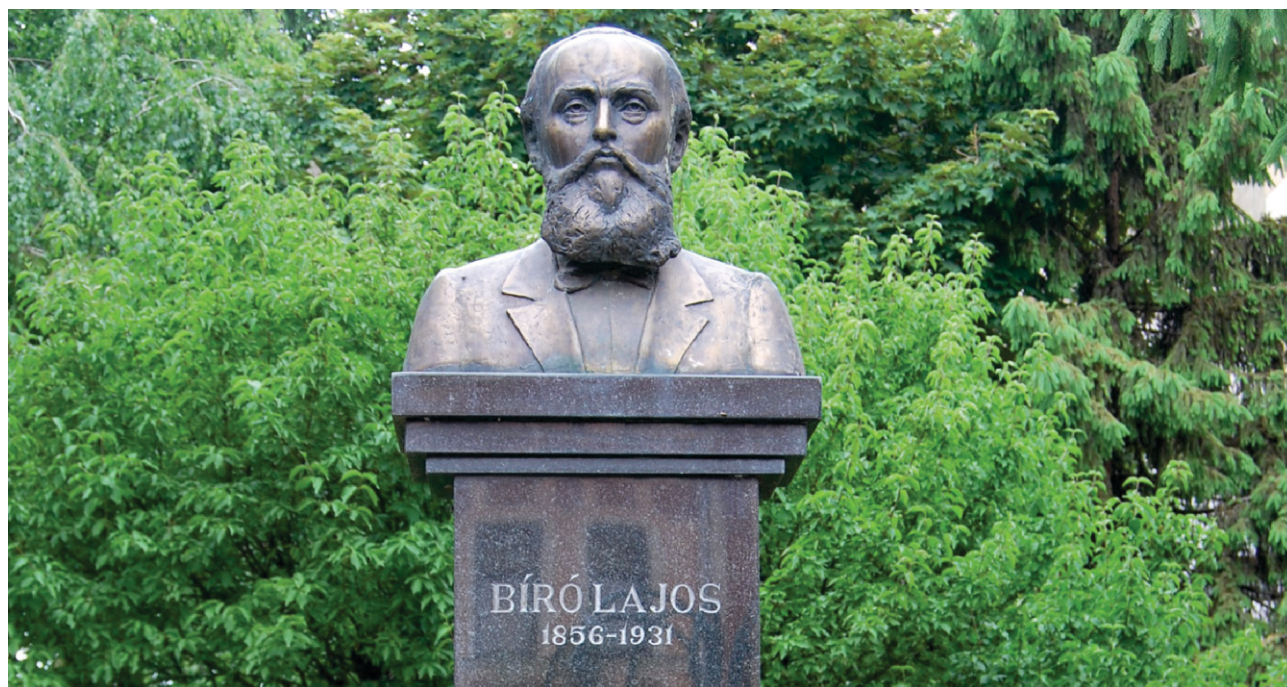
Statiunea turistica Tasnad - bustul episcopului Grigore Maior

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde

Statiunea turistica Tasnad - bustul avocatului Coriolan Steer

Statiunea turistica Tasnad - bustul biologului Bíró Lajos

Statiunea turistica Tasnad - Biserica Greco-Catolica

Statiunea turistica Tasnad - Catedrala Ortodoxa Sfanta Maria

Statiunea turistica Tasnad - Biserica Reformata

Statiunea turistica Tasnad - Arhitectura oraşului

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde

Statiunea turistica Tasnad - Zona verde